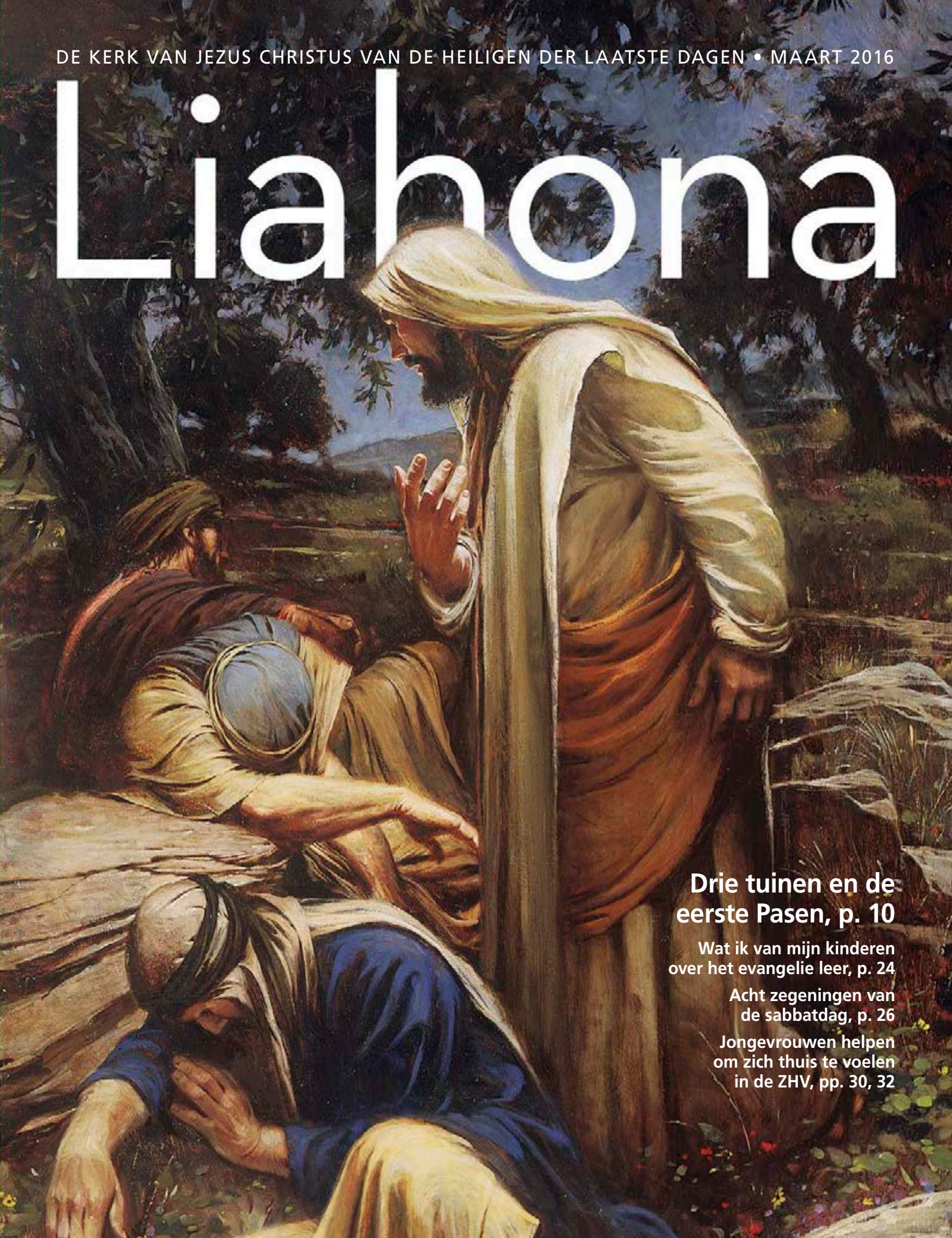

Liabona

**Drie tuinen en de
eerste Pasen, p. 10**

Wat ik van mijn kinderen
over het evangelie leer, p. 24

Acht zegeningen van
de sabbatdag, p. 26

Jongevrouwen helpen
om zich thuis te voelen
in de ZHV, pp. 30, 32

*'God heeft mij uit de
gevangenis en van
banden en van de
dood bevrijd; ja, en ik
stel mijn vertrouwen
in Hem, en Hij zal mij
steeds bevrijden.'*

Alma 36:27

BOODSCHAPPEN

- 4 Boodschap van het Eerste Presidium: 'Leer van Mij'**
President Thomas S. Monson
- 7 Huisbezoekboodschap: Geschapen naar Gods beeld**

OP DE OMSLAG

Voor: *Rust*, Walter Rane; binnenzijde vooromslag: foto iStock/Thinkstock; binnenzijde achteromslag: schilderij © YakimSerg/iStock/Thinkstock

HOOFDARTIKELEN

- 16 Uw leven vinden**
Ouderling D. Todd Christofferson
Ons leven vinden door het omwille van de Heiland te verliezen, betekent dat we ons discipelschap openlijk beleven.
- 24 Evangelie-inzicht door moederschap**
Katy McGee
Door ervaringen met mijn kinderen ben ik mijn relatie met mijn hemelse Vader beter gaan begrijpen.
- 26 Zegeningen van de sabbatdag**
Marissa A. Widdison
Leden vertellen van de zegeningen die ze ontvangen hebben door de sabbatdag te heiligen.

30 Meer overeenkomsten dan verschillen

Bonnie L. Oscarson en
Linda K. Burton

Of u nu deel van de jongevrouwen of van de ZHV uitmaakt, u bent altijd zusters in het evangelie en kunt elkaar liefhebben, van elkaar leren en over elkaar waken.

32 Overgang naar de ZHV

Wat kunt u als jongevrouwen- of ZHV-leidster doen om voor de jongevrouwen de overgang naar de ZHV makkelijker te maken?

36 Het licht van de volmaakte dag

Ouderling Larry R. Lawrence

Vijf manieren om het licht steeds stralender in ons te laten schijnen.

RUBRIEKEN

- 8 Notities oktoberconferentie 2015**
- 10 Evangelieparels: De drie tuinen van God**
Ouderling Bruce R. McConkie
- 41 Muziek: Een zondeloos Man**
David B. Larsen en Janice Kapp Perry
- 42 Onder heiligen der laatste dagen**
- 80 Tot we elkaar weerzien: De opstanding: het begin van de onsterfelijkheid**
Ouderling Dallin H. Oaks

46 Ik voelde de geest van het instituut

Jennifer Bohorquez Gomez

Ik vond eindelijk een plek waar ik niet als enige trouw aan mijn normen was.

Kijk eens of je de Liahona kunt vinden die we in deze uitgave hebben verstoep. Hint: bespeel je een instrument?

48 De verzoening van onze Heiland

Ouderling M. Russell Ballard

Door het voorbeeld van de Heiland zien we hoe belangrijk het is om het individu de hand te reiken.

52 Acht fabels rond bekering

Soms is bekering moeilijk, maar door deze inzichten wordt het een beetje makkelijker.

56 Poster: Hij heeft de dood overwonnen

57 Ik voel me ...

Voel je je eenzaam, ontmoedigd, verward? Trek een van deze tekstkaartjes om je door de verzoening van Christus te laten bemoedigen.

61 Antwoorden van kerkleiders: Eensgezindheid bevorderen

President Henry B. Eyring

Eenheid leidt tot vreugde. Door deze drie basisbeginselen kunnen we die eensgezindheid bevorderen.

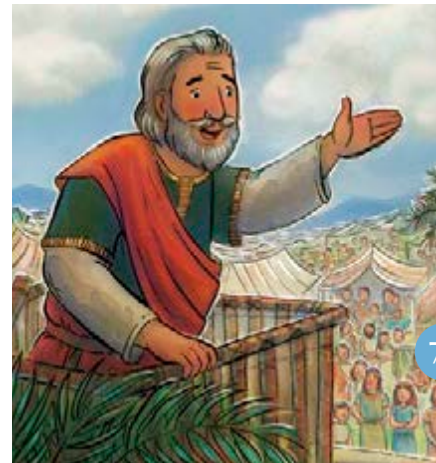
62 Waarom we voor de doden dopen

Wat gebeurt er aan de andere kant van de sluier als we in de tempel dopen?

64 Ik weet dat mijn Verlosser leeft

Anoniem

Mijn broertje wees me erop dat, hoewel onze ouders er hier niet voor ons waren, Christus er wél was.

66 Een echt pareltje

Amy Morgan

Kon Jetta echt bij haar familie weggaan om te leren pianospelen?

68 Een snoepje

Brad Wilcox

José legde zijn vriendje uit waarom hij het snoepje met koffiesmaak niet wilde eten.

70 Antwoord van een apostel: Hoe kan ik me minder zorgen maken?

Ouderling Jeffrey R. Holland

71 Ons prikbord

72 Een stap dichterbij Pasen

Doe deze activiteit met uw gezin gedurende de laatste vier weken voor Pasen.

74 Held uit het Boek van Mormon: Abinadi was moedig

75 Ik kan het Boek van Mormon lezen

76 Verhalen uit het Boek van Mormon: Koning Benjamin onderwijst zijn volk

79 Kleurplaat: Ook nu luisteren we naar de profeet

Het Eerste Presidium: Thomas S. Monson, Henry B. Eyring, Dieter F. Uchtdorf

Het Quorum der Twaalf Apostelen: Russell M. Nelson, Dallin H. Oaks, M. Russell Ballard, Robert D. Hales, Jeffrey R. Holland, David A. Bednar, Quentin L. Cook, D. Todd Christofferson, Neil L. Andersen, Ronald A. Rasband, Gary E. Stevenson, Dale G. Renlund

Verantwoordelijk redacteur: Joseph W. Sitati

Assistent-redacteurs: James B. Martino, Carol F. McConkie

Adviseurs: Brian K. Ashton, Randall K. Bennett, Craig A. Cardon, Cheryl A. Esplin, Christoffel Golden, Douglas D. Holmes, Larry R. Lawrence, Carole M. Stephens

Hoofddirecteur: David T. Warner

Directeur bedrijfsvoering: Vincent A. Vaughn

Directeur kerkelijke tijdschriften: Allan R. Loyborg

Zakelijk manager: Garff Cannon

Hoofddirecteur: R. Val Johnson

Assistent-hoofddirecteur: Ryan Carr

Publicatieassistent: Megan VerHoef

Redactieteam: Brittany Beattie, David Dickson, David A.

Edwards, Matthew D. Flitton, Lori Fuller, Garrett H. Garff, LaRene Porter Gaunt, Jill Hacking, Charlotte Larcabal, Mindy Anne Leavitt, Michael R. Morris, Sally Johnson Odekirk, Joshua J. Perkey, Jan Pinborough, Richard M. Romney, Paul VanDenBergh, Marissa Widdison

Leidend artdirector: J. Scott Knudsen

Artdirector: Tadd R. Peterson

Grafisch team: Jeanette Andrews, Fay P. Andrus, Mandie M. Bentley, C. Kimball Bott, Tom Child, Nate Gines, Colleen Hinckley, Eric P. Johnsen, Susan Lofgren, Scott M. Mooy, Mark W. Robison, Brad Teare, K. Nicole Walkenhorst

Coördinator intellectuele eigendom: Collette Nebeker Aune

Productiemanager: Jane Ann Peters

Productieteam: Connie Bowthorpe Bridge, Julie Burdett,

Katie Duncan, Bryan W. Gygi, Denise Kirby, Ginny J. Nilson,

Gayle Tate Rafferty

Drukvoorbereiding: Jeff L. Martin

Directeur drukwerk: Craig K. Sedgwick

Directeur distributie: Stephen R. Christiansen

Vertaling: Jos Peeters

Kerkelijk vertaalbureau

Diestseweg 40/4, B-2440 Geel

E-mail: peetersjmg@gmail.com

Distributie:

Corporation of the Presiding Bishop of

The Church of Jesus Christ of Latter-day Saints

Steinmühlstrasse 16, 61352 Bad Homburg, Duitsland

Jaarabonnement:

Neem voor bestelling van abonnementen of adreswijziging contact op met Customer Service op 00800 2950 2950 (gratis) of 0049 6172 492833 (of 34).

E-mail: orderseu@ldschurch.org

Online: store.lds.org

Prijs jaarabonnement: 7,50 EURO

Bijdragen:

Stuur manuscripten en vragen online naar liahona.lds.org,

of per brief aan: *Liahona*, Rm. 2420, 50 East North Temple Street, Salt Lake City, UT 84150-0024, USA; of per e-mail naar: liahona@ldschurch.org.

De *Liahona* (Een woord uit het Boek van Mormon dat 'kompas' of 'aanwijzer' betekent) verschijnt in de volgende talen:

Albanees, Armeens, Bahasa Indonesia, Bislama, Bulgaars, Cambodjaans, Cebuano, Chinees, Chinees (vereenvoudigd), Deens, Duits, Engels, Ests, Fiji, Fins, Frans, Grieks, Hongaars, Italiaans, Japans, Kiribati, Koreaans, Kroatisch, Lets, Litouws, Malagasi, Marshallees, Mongools, Nederlands, Noors, Oekraïens, Pools, Portugees, Roemeens, Russisch, Samoaans, Sloveens, Spaans, Swahili, Tagalog, Tahitiaans, Thai, Tongaans, Tsjechisch, Urdu, Vietnamees en Zweeds. (Frequentie verschilt per taal.)

Uitgever: © 2016 Intellectual Reserve, Inc. Alle rechten

voorbehouden. Gedrukt in de Verenigde Staten van Amerika.

Tekst- en beeldmateriaal in de *Liahona* mag gereproduceerd worden voor incidenteel, niet-commercieel gebruik in de kerk of thuis. Beeldmateriaal mag niet gereproduceerd worden als de bronvermelding dat aangeeft. Voor vragen over het auteursrecht kunt u zich richten tot het Intellectual Property Office, 50 East North Temple Street, Salt Lake City, UT 84150, USA; e-mail: cor-intellectualproperty@ldschurch.org.

For Readers in the United States and Canada:

March 2016 Vol. 116 No. 3. LIAHONA (USPS 311) Dutch (ISSN 1522-9173) is published monthly by The Church of Jesus Christ of Latter-day Saints, 50 East North Temple, Salt Lake City, UT 84150. USA subscription price is \$10.00 per year; Canada, \$12.00 plus applicable taxes. Periodicals Postage Paid at Salt Lake City, Utah. Sixty days' notice required for change of address. Include address label from a recent issue; old and new address must be included. Send USA and Canadian subscriptions to Salt Lake Distribution Center at address below. Subscription help line: 1-800-537-5971. Credit card orders (Visa, MasterCard, American Express) may be taken by phone. (Canada Poste Information: Publication Agreement #40017431)

POSTMASTER: Send all UAA to CFS (see DMM 707.4.12.5).

NONPOSTAL AND MILITARY FACILITIES: Send address changes to Distribution Services, Church Magazines, P.O. Box 26368, Salt Lake City, UT 84126-0368, USA.

Ideeën voor de gezinsavond

In deze uitgave staan artikelen en activiteiten die u voor de gezinsavond kunt gebruiken. Hieronder staan twee voorbeelden.

'Eensgezindheid bevorderen',

pagina 61: President Eyring herinnert ons eraan dat positief over elkaar spreken een manier is om eensgezindheid te ontwikkelen. Aan de hand van een rollenspel waarin gezinsleden worden gevraagd om hun mening over anderen te geven, kunt u leren om positieve dingen te zeggen. U kunt vragen gebruiken zoals 'Hoe gaat het met je broer?' of 'Wat vind je van je zondagsschoolleerkracht?' Bespreek manieren om positiever over elkaar te spreken en de eensgezindheid in het gezin te verbeteren. U kunt uw gezinsavond besluiten met het zingen van 'Laat ons

vriend'lijke woorden steeds spreken' (*Heilige lofzangen*, 79).

'Een echt pareltje', pagina 66: Overweeg een talenteninventaris voor het gezin te maken. U kunt talenten opschrijven die de gezinsleden hebben ontwikkeld of willen ontwikkelen. U kunt ook met ideeën komen voor het verbeteren en gebruiken van die talenten. U zou kunnen vragen: 'Wie zou er in onze familie, wijk of buurt iets kunnen hebben aan de talenten in ons gezin?' Overweeg plannen te maken om uw talenten te ontwikkelen en te gebruiken voor het dienen van uw hemelse Vader, net als Jetta in het verhaal deed.

MEER ONLINE

De *Liahona* en andere kerkmaterialen staan in vele talen op languages.lds.org. Ga naar [facebook.com/liahona.magazine](https://www.facebook.com/liahona.magazine) (beschikbaar in het Engels, Portugees en Spaans) om ideeën voor de gezinsavond en zondagse lessen te vinden en artikelen waar u vrienden en familieleden over kunt vertellen.

ONDERWERPEN IN DEZE UITGAVE

De nummers verwijzen naar de eerste pagina van het artikel

Bekering, 4, 42

Bekering, 52

Boek van Mormon, 74, 75, 76

Dienen, 4, 16, 26, 32, 36, 43

Discipelschap, 16

Eenheid, 61

Gebed, 46

Geloof, 10, 24, 45, 70

Goddelijke aard, 7

Heilsplan, 62, 80

Huisbezoek, 43

Instituut, 46

Jezus Christus, 4, 10, 16, 24, 41, 48, 56, 57, 64, 72, 80

Jongevrouwen, 30, 32

Licht, 36

Liefde, 4, 16, 24, 36

Moed, 74

Moederschap, 24

Opoffering, 66

Opstanding, 10, 48, 56, 62, 72, 80

Pasen, 10, 41, 56, 72

Priesterschapszegens, 45

Rust, 42

Sabbatdag, 26

Schriftstudie, 4, 36

Talenten, 66

Tempelwerk, 36, 62

Tiende en giften, 44

Vergeving, 52

Verzoening, 10, 41, 48, 56, 57, 80

Woord van wijsheid, 68

Zendingswerk, 26, 68

Zustershulpvereniging, 30, 32

President
Thomas S. Monson

‘LEER VAN MIJ’

In De Kerk van Jezus Christus van de Heiligen der Laatste Dagen is iedereen zowel leerkracht als leerling. Deze uitnodiging van de Heer is tot ons allen gericht: ‘Leer van Mij [...] en u zult rust vinden voor uw ziel.’¹

Ik nodig alle heiligen der laatste dagen uit om over hun inspanningen om te onderwijzen en te leren na te denken en daarbij de Heiland als Gids in gedachten te houden. We weten dat die ‘van God gekomen’² Leraar meer dan slechts een leraar was. Hij die ons heeft geleerd de Heer, onze God, met geheel ons hart, onze ziel, onze kracht, en ons verstand lief te hebben, is de Meesterleraar en het voorbeeld van het volmaakte leven.

Hij heeft gezegd: ‘Kom dan en volg Mij.’³ ‘Ik heb u een voorbeeld gegeven.’⁴

Als u zich niet verandert

Jezus verkondigde in Mattheüs een eenvoudige, maar diepzinnige waarheid. Toen Hij en zijn discipelen van de berg van verheerlijking afkwamen, verbleven ze even in Galilea en gingen vervolgens naar Kapernaüm. Daar benaderden de discipelen Jezus en vroegen:

‘Wie is toch de belangrijkste in het Koninkrijk der hemelen?’

‘En Jezus riep een kind bij Zich en zette dat in hun midden.’

‘En Hij zei: Voorwaar, Ik zeg u: *Als u zich niet verandert* en wordt als de kinderen, zult u het Koninkrijk der hemelen beslist niet binnengaan.’⁵

Het doel van evangelieonderwijs in de kerk is niet het uitstorten van informatie over Gods kinderen, of dat nu thuis, in de les of in het zendingsveld plaatsvindt. Het doel is niet de kennis van de ouder, leerkracht of zendeling tentoon te stellen. Noch is het om alleen maar meer kennis over de Heiland en zijn kerk te krijgen.

Het hoofddoel van onderwijs is de zonen en dochters van onze hemelse Vader terug naar Hem te leiden en het eeuwige leven met Hem te ervaren. Om dat te bereiken, moet evangelieonderwijs hen op het pad van dagelijks discipelschap en heilige verbonden aanmoedigen. Het doel is mensen zo te inspireren dat ze erover gaan nadenken, iets gaan voelen, en vervolgens iets doen aan het naleven van de evangeliebeginselen. Het doel is geloof in de Heer Jezus Christus te ontwikkelen en zich tot zijn evangelie te *bekeren*.

Onderwijs dat mensen tot zegen is, aanzet tot bekering en verlost, is onderwijs dat het voorbeeld van de Heiland volgt. Leerkrachten die de Heiland volgen, dienen hun leerlingen en hebben hen lief. Ze inspireren hun publiek met eeuwige lessen van goddelijke waarheid. Hun leven is het nastreven waard.

Liefhebben en dienen

De hele bediening van de Heiland was een voorbeeld van naastenliefde. Zijn liefde en dienstbetoon waren vaak zijn les. De leerkrachten die ik me het beste herinner, zijn ook de leerkrachten die hun leerlingen kenden, liefhadden en om hen gaven. Ze gingen op zoek naar het verloren schaap. Ze hebben me levenslessen geleerd die ik nooit zal vergeten.

Lucy Gertsch was zo’n leerkracht. Ze kende al haar leerlingen. Ze ging altijd even langs bij wie een zondag niet geweest was of wie nooit kwam. We wisten dat ze om ons gaf. Niemand is haar of de lessen die ze ons leerde ooit vergeten.

Vele jaren later, toen Lucy’s leven ten einde liep, ben ik haar gaan opzoeken. We haalden herinneringen op uit die

De grootste hoop die een leerkracht kan bieden, is wellicht de hoop die we in de waarheden van het evangelie van Jezus Christus vinden.

‘En waar zult gij op hopen?’ vroeg Mormon. ‘Zie, ik zeg u dat gij door de verzoening van Christus en de kracht van zijn opstanding zult hopen tot het eeuwige leven te worden opgewekt, en wel wegens uw geloof in Hem.’⁸

Leerkrachten, laat uw stem horen en getuig van de ware aard van de Godheid. Geef uw getuigenis van het Boek van Mormon. Praat over de glorierijke en prachtige waarheden die deel van het heilsplan uitmaken. Gebruik materiaal dat door de kerk goedgekeurd is, in het bijzonder de Schriften, om zuiver en eenvoudig in de waarheden van het herstelde evangelie van Jezus Christus te onderwijzen. Denk aan het bevel van de Heiland: ‘Onderzoekt de Schriften, want u denkt daardoor eeuwig leven te hebben, en die zijn het die van Mij getuigen.’⁹

Laat Gods kinderen begrijpen wat in dit leven echt en belangrijk is. Help ze de kracht te ontwikkelen

dagen zo lang geleden toen ze onze lerares was. We spraken over de kinderen in de klas en hoe het hen was vergaan. Haar liefde en zorg besloegen een mensenleven.

Ik hou van het gebod van de Heer in de Leer en Verbonden:

‘Ik geef u een gebod dat u elkaar in de leer van het koninkrijk zult onderwijzen.

‘Onderwijs ijverig, en mijn genade zal met u zijn.’⁶

Lucy Gertsch onderwees ijverig omdat ze onvermoeibaar liefhad.

Hoop en waarheid bieden

De apostel Petrus heeft deze raad gegeven: ‘Wees altijd bereid tot verantwoording aan ieder die u rekenschap vraagt van de hoop die in u is.’⁷

LESGEVEN MET DEZE BOODSCHAP

President Monson nodigt ons uit om ‘over [onze] inspanningen om te onderwijzen en te leren na te denken en daarbij de Heiland als Gids in gedachten te houden.’ U kunt samen met de leden die u bezoekt de Schriften bestuderen om inzicht te krijgen in de manier waarop Jezus Christus

onderwees en leerde. U kunt beginnen met enkele Schriftteksten die president Monson aanhaalde, zoals Mattheüs 11:29, Johannes 5:30 en Markus 4:2. U kunt bespreken hoe hetgeen u over Christus geleerd hebt, u kan helpen om ‘deel aan zijn goddelijke macht’ te hebben.

om ervoor te kiezen veilig op het pad naar het eeuwige leven te blijven.

Onderwijs in de waarheid en de Heilige Geest zal uw inspanningen kracht bijzetten.

'Leer van Mij'

Omdat Jezus Christus volkomen gehoorzaam en onderworpen aan zijn Vader was, nam Hij 'toe in wijsheid en in grootte en in genade bij God en de mensen.'¹⁰ Zijn wij vastbesloten om hetzelfde te doen? Net zoals Jezus 'genade op genade ontving',¹¹ moeten wij geduldig en voortdurend naar licht en kennis van God zoeken om het evangelie te leren.

Luisteren is een essentieel onderdeel van leren. Tijdens de voorbereiding van onze lessen stellen we ons open voor de inspiratie en de leiding van de Heilige Geest. We denken na, bidden, passen evangelielessen toe en proberen te achterhalen wat de Vader van ons verlangt.¹²

Jezus 'onderwees [...] veel dingen door gelijkenissen',¹³ die oren om te horen, ogen om te zien en een hart om te begrijpen vergen. Als wij goed leven, kunnen we de influisteringen van de Heilige Geest beter horen, die ons 'in alles [kan] onderwijzen en [ons alles] in herinnering [kan] brengen.'¹⁴

Als we op de zachtmoedige uitnodiging van de Heer 'Leer van Mij' ingaan, hebben we deel aan zijn goddelijke macht. Laten we daarom in de geest van gehoorzaamheid voorwaarts gaan en ons grote Voorbeeld volgen door te onderwijzen en te leren zoals Hij dat van ons vraagt. ■

NOTEN

1. Mattheüs 11:29.
2. Johannes 3:2.
3. Lukas 18:22.
4. 3 Nephi 18:16.
5. Mattheüs 18:1-3; cursivering toegevoegd.
6. Leer en Verbonden 88:77-78.
7. 1 Petrus 3:15.
8. Moroni 7:41.
9. Johannes 5:39.
10. Lukas 2:52.
11. Leer en Verbonden 93:12.
12. Zie Johannes 5:30.
13. Markus 4:2.
14. Johannes 14:26.

KINDEREN

Meer over Jezus te weten komen

De Heilige Geest geeft ons een rustig gevoel om ons te laten weten dat Jezus echt bestaat en dat Hij ons liefheeft. Schrijf iets op of teken iets dat je te weten bent gekomen over Jezus.

Bestudeer dit materiaal onder gebed om te bepalen wat u het beste kunt bespreken. Hoe zal uw begrip van 'Het gezin: een proclamatie aan de wereld' uw geloof in God vergroten, en hoe is het hen over wie u door huisbezoek waakt tot zegen? Ga voor meer informatie naar reliefsociety.lds.org.

Geschapen naar Gods beeld

'En God zei: Laten Wij mensen maken naar Ons beeld, naar Onze gelijkenis; [...]

'En God schiep de mens naar Zijn beeld; naar het beeld van God schiep Hij hem; mannelijk en vrouwelijk schiep Hij hen' (Genesis 1:26–27).

God is onze hemelse Vader en Hij heeft ons naar zijn beeld geschapen. President Thomas S. Monson heeft hierover gezegd: 'God, onze Vader, heeft oren om onze gebeden te horen. Hij heeft ogen om onze daden te zien. Hij heeft een mond om tot ons te spreken. Hij heeft een hart om mee te voelen en liefde te ervaren. Hij bestaat echt. Hij leeft. Wij zijn zijn kinderen, naar zijn beeld geschapen. Wij lijken op Hem en Hij lijkt op ons.'¹

'Heiligen der laatste dagen zien alle mensen als kinderen van God, in volledige zin; zij beschouwen ieder als hebbende een goddelijke oorsprong, aard en potentieel.'² Ieder is 'een geliefde geestzoon of -dochter van hemelse Ouders.'³

De profeet Joseph Smith heeft ook onderwezen dat God voor zijn kinderen verlangt dat zij hetzelfde verhoogde bestaan ontvangen dat Hij

heeft.⁴ Zoals God heeft gezegd: 'Want zie, dit is mijn werk en mijn heerlijkheid: de onsterfelijkheid en het eeuwige leven van de mens tot stand te brengen' (Mozes 1:39).

Aanvullende Schriftteksten

Genesis 1:26–27; 1 Korinthe 3:17; Leer en Verbonden 130:1

NOTEN

1. Zie president Thomas S. Monson, 'I Know That My Redeemer Lives,' Conference Report, april 1966, 63.
2. Evangelieonderwerpen: zie 'Becoming Like God' topics.lds.org; zie ook Mozes 7:31–37.
3. 'Het gezin: een proclamatie aan de wereld', *Liahona*, november 2010, 129.
4. Evangelieonderwerpen: zie 'Becoming Like God' topics.lds.org; zie ook *Leringen van kerkpresidenten: Joseph Smith* (2007), p. 239.

geloof, gezin, hulp

Uit de Schriften

In het Boek van Mormon zocht de broeder van Jared naar een manier om de acht scheppen waarmee de Jaredieten de wateren naar het beloofde land over moesten steken van licht te voorzien. Hij smolt 'uit een rots zestien kleine stenen' en bad dat God 'deze stenen met [diens] vinger aan' zou raken, 'zodat ze in het duister [zouden] schijnen'. En 'het geschiedde [...] dat de Heer zijn hand uitstreckte en de stenen één voor één met zijn vinger aanraakte.' De sluier werd van de ogen van de broeder van Jared weggenomen, en 'hij zag de vinger des Heren; en die was als de vinger van een mens. [...]

'En de Heer zeide tot Hem: Geloof je de woorden die Ik spreken zal?

'En hij antwoordde: Ja, Heer.'

En 'de Heer [toonde Zich aan de broeder van Jared]' en zei: 'Ziet gij dat gij naar mijn beeld zijt geschapen? Ja, alle mensen zijn in het begin naar mijn beeld geschapen.' (Zie Ether 3:1–17.)

Ter overweging

Wat hebben wij er in onze omgang met anderen aan om te weten dat elke persoon naar Gods beeld is geschapen?

NOTITIES OKTOBERCONFERENTIE 2015

‘Wat Ik, de Heer, heb gesproken, heb Ik gesproken, [...] hetzij door mijn eigen stem, hetzij door de stem van mijn dienstknechten, dat is hetzelfde’ (LV 1:38).

U kunt deze pagina’s (en de conferentienotities in toekomstige uitgaven) gebruiken om de leringen te onderzoeken en toe te passen die de levende profeten, apostelen en andere kerkleiders in de algemene oktoberconferentie 2015 hebben besproken.

LEERSTELLIG ACCENT

De verzoening van onze Heiland

‘De verzoening van onze Heiland doet meer dan onze onsterfelijkheid zeker stellen door een universele opstanding en ons de mogelijkheid geven om door bekering en de doop van zonde gereinigd te worden. Zijn verzoening maakt het ook mogelijk om Hem aan te roepen die al onze zwakheden ervaren heeft en die ons de kracht kan geven om de last van het mens-zijn te dragen. Hij kent ons lijden en Hij staat

voor ons klaar. Net als de barmhartige Samaritaan zal Hij onze wonden verbinden en voor ons zorgen als Hij ons gewond langs de weg aantreft (zie Lukas 10:34). De genezende en versterkende macht van Jezus Christus en zijn verzoening is er voor ieder van ons die erom vraagt.’

Ouderling Dallin H. Oaks van het Quorum der Twaalf Apostelen, ‘Gesterkt door de verzoening van Jezus Christus’, *Liahona*, november 2015, 64.

PROFETISCHE BELOFTE

We kunnen ervoor kiezen om te geloven

‘Ik getuig dat de Heiland zelfs in de moeilijkste tijden tot u zal zeggen wat Hij tot een bezorgde vader op een drukke straat in Galilea gezegd heeft: “Wees niet bevreesd, geloof alleen.”

‘We kunnen ervoor kiezen om te geloven.

‘Want in geloof ontdekken we de dageraad van het licht.

‘We zullen de waarheid ontdekken.

‘We zullen gemoedsrust krijgen.

‘Dankzij ons geloof zullen we nooit hongeren en nooit dorsten. De gaven van Gods genade zullen ons in staat stellen om ons geloof trouw te blijven en zullen onze ziel vullen zoals “een bron [...] van water dat opwelt tot in het eeuwige leven” [Johannes 4:14]. We zullen ware en blijvende vreugde ervaren.’

President Dieter F. Uchtdorf, tweede raadgever in het Eerste Presidium, ‘Wees niet bevreesd, geloof alleen’, *Liahona*, november 2015, 79.

U kunt de toespraken van de algemene conferentie lezen, bekijken of beluisteren op conference.lds.org.

EEN GEZINSMOTTO BEPALEN

Op grond van hun 'kennis van de genade en macht van de Heer' koos het gezin van zuster Neill F. Marriott 'Alles komt goed' als gezinsmotto. U kunt in uw gezin bespreken hoe de Heiland u sterkt en vervolgens uw eigen gezinsmotto bepalen. (Zie Neill F. Marriott, 'De overgave van ons hart aan God', 30.)

ANTWOORDEN VOOR VROUWEN

Elke conferentie geven profeten en apostelen geïnspireerde antwoorden op vragen die kerkleden hebben. Gebruik de *Liahona* van november 2015 of bezoek conference.lds.org om antwoord op de volgende vragen te krijgen:

- Waarom zijn zusters die hun verbonden nakomen zo belangrijk voor de kerk? — Zie Russell M. Nelson, 'Een oproep aan mijn zusters', 95.
- Waarom is het moederschap zo'n heilige en edele taak? — Zie Jeffrey R. Holland, 'Zie, uw moeder', 47.
- Wat is als vrouw uw doel in het heilswerk? — Zie Carol F. McConkie, 'Wij dienen hier een goede zaak', 12.
- Waarom is het belangrijk om te weten dat we een goddelijke aard en bestemming hebben? — Zie Rosemary M. Wixom, 'Onze goddelijke aard ontdekken', 6.

U BENT GEEN VERLOREN ZAAK

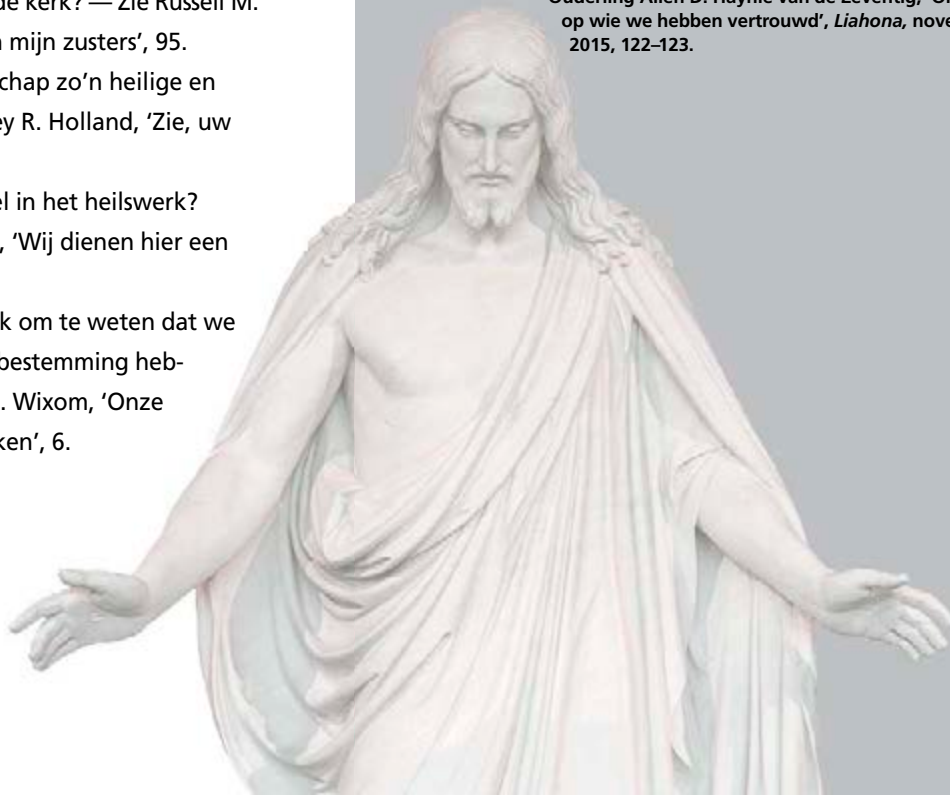
'Het [is] niet van belang welke zonden we begaan hebben of hoe diep we in de spreekwoordelijke put zijn weggezonden. [...]

'Het is van belang dat Christus onze zaak bij de Vader bepleit [...] dat is wat echt belangrijk is en wat ons hernieuwde hoop zou moeten geven en de wilskracht om ons te blijven verbeteren, want Hij zal ons niet vergeten.

'Ik getuig dat de Redder Zich nooit van ons zal afkeren wanneer wij Hem nederig zoeken om ons te bekeren; ons nooit als een verloren zaak zal beschouwen; en nooit zal zeggen: "O nee, niet weer jij"; ons nooit zal verwerpen omdat Hij niet zou begrijpen hoe moeilijk het is om zonde te vermijden. Hij begrijpt dat allemaal volmaakt. [...]

'Bekering [...] heeft de kracht onze lasten te verlichten en ze met hoop te vervangen.'

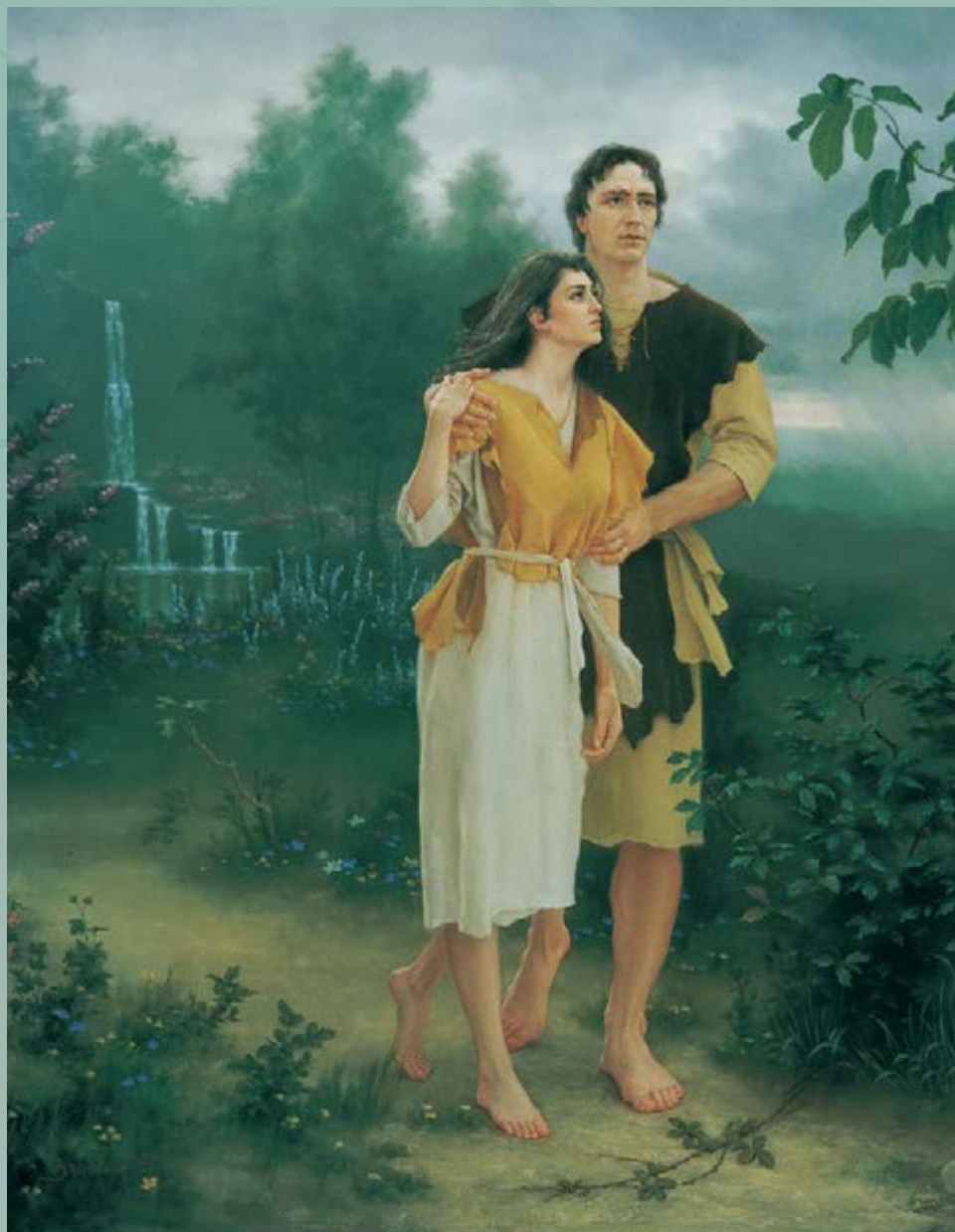
Ouderling Allen D. Haynie van de Zeventig, 'Onthouden op wie we hebben vertrouwd', *Liahona*, november 2015, 122-123.

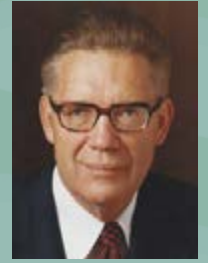

In de hof van Eden waren alle dingen in een paradijselijke staat geschapen — zonder dood, zonder voortplanting, zonder de ervaringen van een sterfelijke proeftijd.

Adam en Eva gaven hun staat van onsterfelijke en paradijselijke heerlijkheid op voor een staat van aardse beproeving. Dat wordt de zondeval genoemd.

**Ouderling
Bruce R.
McConkie
(1915–1985)**
van het Quorum
der Twaalf
Apostelen

DE drie tuinen VAN GOD

*Mag ik u uitnodigen om
samen met mij een juiste
en zekere kennis van de
verzoening te verwerven?*

Ik geloof, en de Geest schijnt mij hierin te staven, dat de belangrijkste leerstelling die ik kan verkondigen, en het krachtigste getuigenis dat ik kan geven, dat van het zoenoffer van de Heer Jezus Christus is.

Zijn verzoening is de meest weergaloze gebeurtenis die ooit heeft plaatsgevonden of zal plaatsvinden vanaf de dageraad der schepping door alle eeuwen van een nimmer eindigende eeuwigheid heen.

Het is de opperste daad van goedheid en genade, die slechts door een God kon worden verricht. Door die daad zijn alle voorwaarden van het eeuwige verlossingsplan van de Vader in werking gesteld. [...]

Al sprekende over deze wonderbaarlijke zaken, zal ik mijn eigen woorden gebruiken, hoewel u misschien zult menen dat het woorden uit de Schriften zijn, woorden die door andere apostelen en profeten zijn geuit.

Weliswaar zijn ze in eerste instantie door anderen verkondigd, maar nu zijn ze mijn woorden, want de Heilige Geest heeft tot mij getuigd dat ze waar zijn, en het is alsof de Heer ze in de eerste plaats aan mij had geopenbaard. Zo heb ik dus zijn stem gehoord en ken ik zijn woord. [...]

Mag ik u uitnodigen om samen met mij een juiste en zekere kennis van de verzoening te verwerven?

De discipelen van Christus wachtten en vielen al gauw in slaap terwijl Jezus Gethsémané alleen binnenging. Jezus 'kwam voor de derde keer en zei tegen hen: Slaap nu maar verder en rust; het is genoeg, het uur is gekomen; zie, de Zoon des mensen wordt overgeleverd in de handen van de zondaars' (Markus 14:41).

In Gethsémané (boven) en op Golgotha (onder) vergoot Jezus Christus zijn bloed en stierf Hij aan het kruis. Hij boette voor de zonden van de wereld en verlost ons van de val.

Wij moeten de opvattingen van mensen en de wijsheid van de wijzen naast ons neerleggen en luisteren naar de Geest die ons gegeven is om ons tot alle waarheid te leiden.

Wij moeten de Schriften onderzoeken, ze aanvaarden als de zin, de wil en de stem van de Heer en de macht van God tot ons heil.

Als wij lezen, overdenken en bidden, zullen wij de drie tuinen van God in gedachte zien: de hof van Eden, de hof van Gethsémané en de hof van het lege graf, waar Jezus aan Maria van Magdala is verschenen.

In de hof van Eden zien wij dat alle dingen in een paradijselijke staat geschapen zijn — zonder dood, zonder voortplanting, zonder de ervaringen van een proeftijd.

Wij ontdekken dat een dergelijke schepping waar de hedendaagse mens niet mee bekend is, de enige manier is om de val mogelijk te maken.

Wij zien dat Adam en Eva, de eerste man en de eerste vrouw, hun staat van onsterfelijke en paradijselijke heerlijkheid opgeven om het eerste sterfelijke vlees op aarde te worden.

Zo doet het sterfelijk leven, met inbegrip van het voortplantingsvermogen en de dood, haar intrede in de wereld. En wegens overtreding begint er een periode waarin de mens wordt beproefd.

Vervolgens zien wij in Gethsémané dat de Zoon van God de mensheid van de lichamelijke en de geestelijke dood verlost, die ons ten gevolge van de val ten deel zijn gevallen.

*Het lichaam van Jezus
Christus werd in een
grafombe gelegd.*

Drie dagen later kwam Christus uit het graf en liet Hij het leeg achter. Hij had de banden van de dood verbroken en het graf overwonnen, waarmee Hij de volmaakte verzoening voltooide.

De herrezen Christus verscheen bij het lege graf aan Maria Magdalena en vroeg: 'Waarom huilt u? [...]. Zij dacht dat het de tuinman was, [...] keerde zich om en zei tegen Hem: Rabboeni; dat betekent: Meester' (Johannes 20:15-16).

En ten slotte komen wij, staande voor een leeg graf, te weten dat Christus, onze Heer, de banden des doods heeft verbroken en voor eeuwig over het graf zegeviert.

Aldus heeft de schepping de val voortgebracht, zijn door de val de sterfelijkheid en de dood gekomen, en zijn door Christus de onsterfelijkheid en het eeuwige leven tot stand gebracht.

Als er geen val van Adam was geweest, met de dood als gevolg, zou er geen verzoening van Christus zijn geweest, met het leven tot gevolg.

En nu getuig ik aangaande die volmaakte verzoening, teweeggebracht door het vergieten van Gods bloed, dat zij plaatsvond in Gethsémané en op Golgotha. En aangaande Jezus Christus getuig ik dat Hij de Zoon van de levende God is en dat Hij voor de zonden van de wereld gekruisigd is. Hij is onze Heer, onze God en onze Koning. Dit weet ik zelf, onafhankelijk van wie dan ook.

Ik ben een van zijn getuigen, en eens zal ik de tekens van de nagels in zijn handen en zijn voeten voelen en zal ik mijn tranen over zijn voeten uitgieten.

Maar ik zal dan niet zekerder weten dan nu dat Hij Gods almachtige Zoon is, dat Hij onze Heiland en Verlosser is, en dat het heil alleen door zijn zoenbloed komt en op geen enkele andere wijze.

God geve dat wij allen in het licht mogen wandelen, zoals God, onze Vader, Zich in het licht bevindt, opdat, overeenkomstig de beloften, het bloed van zijn Zoon, Jezus Christus, ons van alle zonde zal reinigen. ■

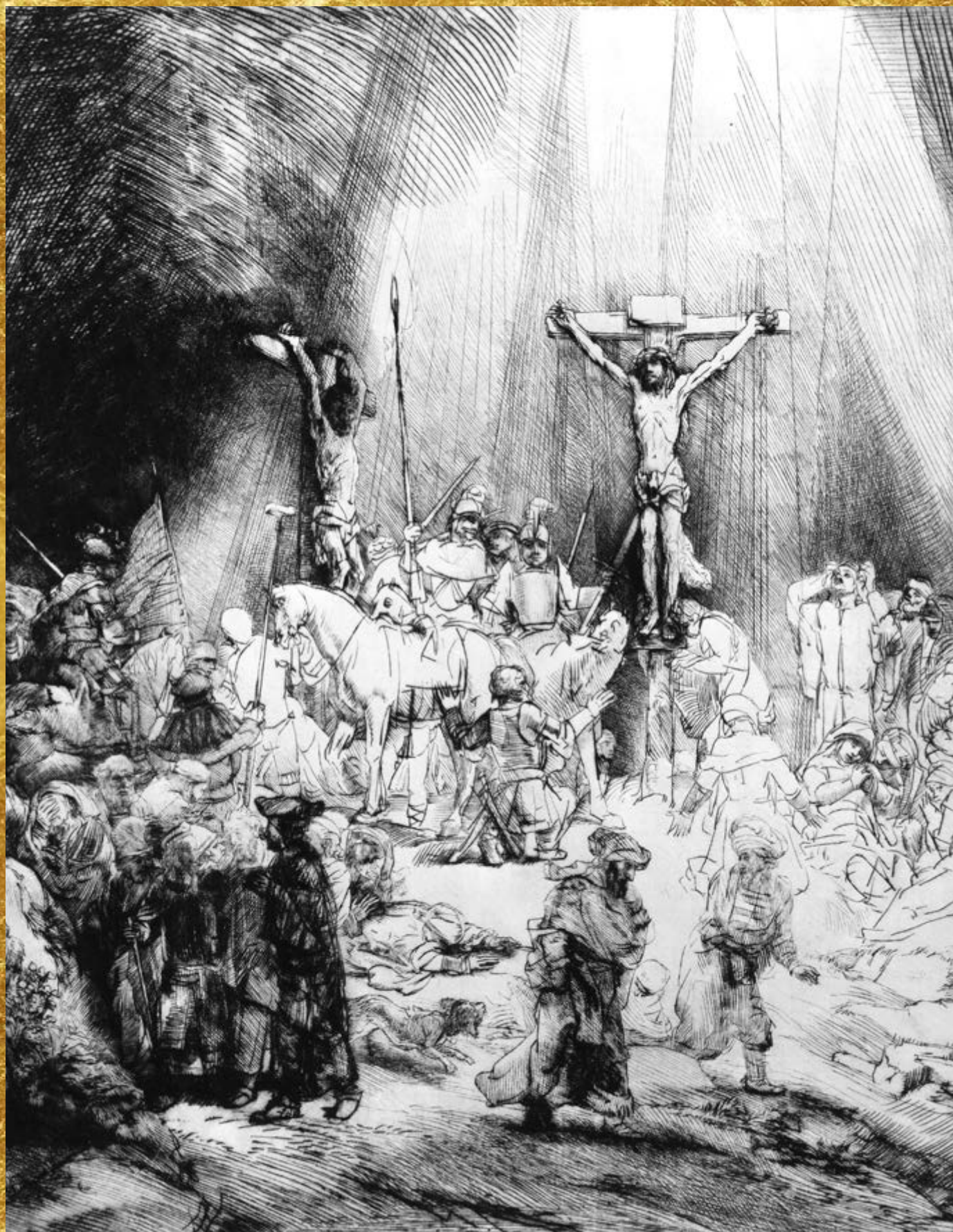
Uit 'The Purifying Power of Gethsemane', Ensign, mei 1985, 9–11. —

Dit was het laatste apostolisch getuigenis van ouderling McConkie in dit sterfelijk leven.

Twee weken later overleed hij.

Waarna Jezus tot Maria zei: 'Houd Mij niet vast, want Ik ben nog niet opgevaren naar Mijn Vader' (Johannes 20:17).

Ouderling
D. Todd
Christofferson
van het Quorum
der Twaalf
Apostelen

Uw leven vinden

Door zijn leven te geven, behield Christus niet alleen zijn eigen leven, maar ook dat van ons. Hij maakte het voor ons mogelijk om wat anders een nietig sterfelijk leven geweest was voor het eeuwige leven in te ruilen.

Toen Jezus met zijn apostelen in Caesarea Filippi was, stelde Hij hun de volgende vraag: ‘Wie zegt u dat Ik ben?’ (Mattheüs 16:15.) Petrus antwoordde eerbiedig, krachtig en welbespraakt: ‘U bent de Christus, de Zoon van de levende God’ (Mattheüs 16:16; zie ook Markus 8:29; Lukas 9:20).

Het ontroert me om die woorden te lezen, het ontroert me om ze uit te spreken. Kort na dit heilige moment, toen Jezus zijn apostelen over zijn naderende dood en opstanding vertelde, sprak Petrus Hem tegen. Hiervoor kreeg Petrus de strenge berisping dat hij niet bedacht was op ‘de dingen van God, maar die van de mensen’ (Mattheüs 16:21–23; zie ook Markus 8:33). Daarna toonde Jezus ‘een toename van liefde [...] jegens hem die [Hij had] berispt’ (LV 121:43), en instrueerde Hij Petrus en zijn mede-apostelen dat ze hun kruis moesten opnemen en hun leven verliezen om een overvloedig en eeuwig leven te vinden, waarvan Hij zelf het volmaakte voorbeeld was (zie Mattheüs 16:24–25).

Ik wil het hebben over de volgende schijnbaar tegenstrijdige uitspraak van de Heer: ‘Wie zijn leven vindt, zal het verliezen; en wie zijn leven verliest omwille van Mij, zal het vinden’ (Mattheüs 10:39; zie ook Mattheüs 10:32–41; 16:24–28; Markus 8:34–38; Lukas 9:23–26; 17:33). Dat is een krachtige, verstrekkende leerstelling die we moeten begrijpen en toepassen.

Een wijze hoogleraar heeft eens het volgende gezegd: ‘Net zoals de hemel hoger is dan de aarde, is Gods werk in uw leven groter dan de ideeën die u over dat leven hebt. Zijn leven is groter dan uw plannen, doelen of angsten. Om uw leven te behouden, moet u uw ideeën loslaten en stap voor stap, dag na dag, uw leven aan Hem teruggeven.’¹

Hoe meer ik erover nadenk, hoe meer ik verbaasd ben over de consequentheid waarmee Christus zijn leven aan de Vader gaf, over hoe Hij zijn leven volledig in de wil van de Vader liet opgaan — zowel tijdens zijn leven als in de dood. Dat is precies het tegenovergestelde van de houding en aanpak van Satan, die door deze zelfzuchtige wereld veelvuldig toegepast worden.

In de voorsterfelijke raadsvergadering bood Jezus aan om onze Heiland in het goddelijke plan van de Vader te zijn. Hij zei: 'Vader, *uw* wil geschiede en de heerlijkheid zij de *uwe* voor eeuwig!' (Mozes 4:2; cursivering toegevoegd.) Lucifer daarentegen zei: 'Zie, hier ben ik, zend mij, *ik* zal uw zoon zijn en *ik* zal het gehele mensdom verlossen, zodat niet één ziel verloren zal gaan, en voorzeker zal *ik* het doen; daarom, geef *mij* uw eer' (Mozes 4:1; cursivering toegevoegd).

Het gebod van Christus om Hem te volgen, is een gebod om het plan van Satan nogmaals te verwerpen, ons leven te verliezen en het echte leven te omarmen, het leven waarmee we in het celestiale koninkrijk komen en dat God voor ieder van ons wil. Dat leven is iedereen om ons heen tot zegen en maakt een heilige van ons. Met ons huidige beperkte perspectief kunnen we dat leven niet begrijpen. 'Wat geen oog heeft gezien en geen oor heeft gehoord en in geen mensenhart is opgekomen, dat is wat God bereid heeft voor hen die Hem liefhebben' (1 Korinthe 2:9).

Ik zou willen dat we meer van het gesprek tussen Jezus en zijn discipelen wisten. Het zou handig zijn om beter te begrijpen wat het in de praktijk betekent om je leven omwille van Hem te verliezen en het daardoor te vinden. Maar toen ik daarover nadacht, besepte ik dat de opmerkingen van de Heiland vóór en na zijn uitspraak ons kostbaar advies geven. Ik wil drie van die opmerkingen nader toelichten.

Uw kruis dagelijks opnemen

Allereerst de woorden die de Heiland uitsprak vlak vóórdat Hij zei: 'Wie zijn leven zal willen behouden,

die zal het verliezen' (Mattheüs 16:25). In elk van de synoptische evangeliën staat dat Jezus het volgende zei: 'Als iemand achter Mij aan wil komen, moet hij zichzelf verloochenen, zijn kruis opnemen en Mij volgen' (Mattheüs 16:24). Lukas voegt daar *dagelijks* aan toe — 'moet hij [...] zijn kruis dagelijks opnemen' (Lukas 9:23).

In het boek Mattheüs in de Bijbelvertaling van Joseph Smith zegt de Heer wat het betekent om je kruis op te nemen: 'Welnu, zijn kruis op zich nemen, wil zeggen dat iemand alle goddeloosheid en elke wereldse begeerte verzaakt en mijn geboden bewaart' (BJS, Mattheüs 16:26).

Dat komt met de volgende uitspraak van Jakobus overeen: 'De zuivere en onbevleete godsdienst voor God en de Vader is dit: wezen en weduwen bezoeken in hun verdrukking en zichzelf onbesmet bewaren van de wereld'

(Jakobus 1:27). Je kruis opnemen, betekent dagelijks al het onreine mijden en de twee grote geboden onderhouden — liefde voor God en onze naaste — waaraan alle andere geboden hangen (zie Mattheüs 22:37–40). Dus één aspect van ons leven verliezen voor het betere leven dat de Heer voor ons wil, bestaat uit ons kruis dag na dag opnemen.

Christus voor anderen belijden

Een tweede uitspraak suggereert dat ons leven verliezen omwille van Hem en het evangelie de bereidheid inhoudt om ons discipelschap kenbaar te maken. 'Wie zich voor Mij en Mijn woorden geschaamd zal hebben in dit overspelig en zondig geslacht, voor hem zal de Zoon des mensen Zich ook schamen wanneer Hij zal komen in de heerlijkheid van Zijn Vader, met de heilige engelen' (Markus 8:38; zie ook Lukas 9:26).

Op een andere plek in Mattheüs staat een uitspraak die daarop aansluit:

'Ieder dan die Mij belijden zal voor de mensen, die zal Ik ook belijden voor Mijn Vader, Die in de hemelen is.

*Eén aspect van ons leven
verliezen voor het betere
leven dat de Heer voor ons
wil, bestaat uit ons kruis
dag na dag opnemen.*

‘Maar wie Mij verloochenen zal voor de mensen, die zal Ik ook verloochenen voor Mijn Vader, Die in de hemelen is’ (Mattheüs 10:32–33).

Eén voor de hand liggende en nogal ingrijpende manier om ons leven voor Christus te verliezen, is door het letterlijk te verliezen bij het verdedigen van ons geloof in Hem. We denken meestal dat deze extreme vereiste alleen in het verleden voorkwam omdat we de verhalen over de martelaars, onder wie de meeste apostelen vanouds, lezen. Maar nu zien we datgene wat tot het verleden behoorde weer realiteit worden.²

We weten niet wat er zal gebeuren, maar ik hoop dat als er van iemand onder ons gevergd wordt om zijn leven letterlijk voor de zaak van de Meester te verliezen, wij moed en trouw zullen opbrengen.

Maar de meer gangbare (en soms moeilijke) toepassing van die leerstelling van de Heiland heeft te maken met ons dagelijks leven. Die heeft met onze woorden en ons voorbeeld te maken. Ons leven dient een belijdenis van Christus te zijn en, samen met onze woorden, van ons geloof in en onze toewijding aan Hem te getuigen. En dat getuigenis moet moedig verdedigd worden als we met bespotting, discriminatie of laster geconfronteerd worden door wie ‘in dit overspelig en zondig geslacht’ (Markus 8:38) tegen Hem opstaan.

Een andere keer deed de Heer de volgende opmerkelijke uitspraak over onze trouw aan Hem:

‘Denk niet dat Ik gekomen ben om vrede te brengen op de aarde; Ik ben niet gekomen om vrede te brengen, maar het zwaard.

Ons leven dient een belijdenis van Christus te zijn en, samen met onze woorden, van ons geloof in en onze toewijding aan Hem te getuigen.

‘Want Ik ben gekomen om tweedracht te brengen tussen een man en zijn vader, en tussen een dochter en haar moeder, en tussen een schoondochter en haar schoonmoeder;

‘en iemands huisgenoten zullen zijn vijanden zijn.

‘Wie vader of moeder liefheeft boven Mij, is Mij niet waard; en wie zoon of dochter liefheeft boven Mij, is Mij niet waard.

‘En wie zijn kruis niet op zich neemt en Mij navolgt, is Mij niet waard’ (Mattheüs 10:34–38).

Zeggen dat Hij niet kwam om vrede te brengen maar het zwaard, lijkt aanvaankelijk tegen de Schriftteksten in te druisen die Christus de ‘Vrededorst’ (Jesaja 9:6) noemen en tegen de verkondiging bij zijn geboorte, ‘Eer zij aan God in de hoogste hemelen, en vrede op aarde, in mensen een welbehagen’ (Lukas 2:14), en tegen andere bekende

passages zoals ‘Vrede laat Ik u, Mijn vrede geef Ik u’ (Johannes 14:27).

‘Het klopt dat Christus kwam om vrede te brengen — vrede tussen de gelovige en God, en vrede tussen de mensen. Het onvermijdelijke resultaat van de komst van Christus is echter conflict — tussen Christus en de antichrist, tussen licht en duisternis, tussen de kinderen van Christus en die van de duivel. Dit conflict kan zelfs tussen leden van hetzelfde gezin voorkomen.’³

Sommigen van u zijn vast door vader en moeder, broers en zussen verworpen en uitgestoten omdat u het evangelie van Jezus Christus aanvaard hebt en tot zijn verbond toegetreden bent. Op de een of andere manier heeft uw hogere liefde voor Christus het opofferen van dierbare relaties van u geveerd en hebt u vele tranen vergoten. Maar uw eigen liefde wankelt niet. U blijft standvastig uw kruis dragen en toont dat u zich niet schaamt voor de Zoon van God.

De prijs van het discipelschap

Enkele jaren geleden gaf een lid van de kerk in Ohio (VS) een exemplaar van het Boek van Mormon aan een amish-vriend. Die vriend begon in het boek te lezen en kon het niet meer wegleggen. Hij liet zich samen met zijn vrouw dopen en nog geen zeven maanden later waren er nog twee amish-echtparen bekeerd en gedoopt. In de daaropvolgende maanden lieten hun kinderen zich dopen.

De drie gezinnen besloten om in hun gemeenschap te blijven wonen en hun amish-levenswijze voort te zetten, hoewel ze het amish-geloof achter zich gelaten hadden. Ze werden echter door de burens in hun hechte amish-gemeenschap uitgesloten. Uitsluiting betekent dat niemand in hun amish-gemeenschap nog met hen wilde praten, werken, zakendoen, of op welke manier

We kunnen en moeten elkaar liefhebben zoals Jezus ons liefheeft. Hij heeft gezegd: ‘Hierdoor zullen allen inzien dat u Mijn discipelen bent: als u liefde onder elkaar hebt.’

dan ook met hen wilde omgaan. En dat beperkte zich niet tot vrienden, ook familieleden sloten hen uit.

Aanvankelijk voelden deze amish-heiligen zich eenzaam en geïsoleerd omdat zelfs hun kinderen werden uitgesloten en van hun amish-school gestuurd werden. Hun kinderen blijven door grootouders, neven, nichten en naaste buren uitgesloten worden. Zelfs enkele oudere kinderen van die amish-gezinnen die het evangelie niet aanvaardden, willen niet praten met hun ouders, of hen erkennen. Die gezinnen hebben het erg moeilijk gehad in hun pogingen om de sociale en economische gevolgen van deze uitsluiting te boven te komen, maar ze slagen daarin.

Hun geloof is nog steeds sterk. De tegenspoed en tegenstand van hun uitsluiting heeft hen standvastig en onwrikbaar gemaakt. Een jaar na hun doop zijn deze gezinnen in de tempel verzegeld en ze blijven wekelijks trouw naar de tempel gaan. Ze putten kracht uit het ontvangen van verordeningen, en het aangaan en nakomen van verbonden. Ze zijn allen actief in hun kerkgroep en blijven naar manieren zoeken om het licht en de kennis van het evangelie op vriendelijke en dienstvaardige wijze aan hun familieleden en gemeenschap te brengen.

De prijs van het lidmaatschap in De Kerk van Jezus Christus van de Heiligen der Laatste Dagen kan zeer hoog zijn, maar de oproep om Christus boven alle anderen, zelfs onze dierbaarste familieleden, te verkiezen, is ook van toepassing op wie in het verbond geboren zijn. Velen van ons zijn zonder tegenstand en misschien als kind lid van de kerk geworden. Een beproeving die wij kunnen krijgen, is de Heiland en zijn kerk trouw blijven terwijl onze ouders, schoonouders, broers, zussen of zelfs onze kinderen het door hun gedrag, overtuiging of keuzes voor ons onmogelijk maken om zowel Christus als hen te dienen.

Dat is geen kwestie van liefde. We kunnen en moeten elkaar liefhebben zoals Jezus ons liefheeft. Hij heeft

gezegd: 'Hierdoor zullen allen inzien dat u Mijn discipelen bent: als u liefde onder elkaar hebt' (Johannes 13:35). Dus hoewel liefde voor familie niet ophoudt, kunnen banden tijdelijk verbroken worden en, naargelang de omstandigheden, kan zelfs hulp of inschikkelijkheid omwille van onze hogere liefde opgeschort worden (zie Mattheüs 10:37).

In feite is de beste manier om onze dierbaren te helpen — de beste manier om hen lief te hebben — de Heiland de hoogste prioriteit te blijven geven. Als we uit sympathie voor weerspannige dierbaren van de Heer afdwalen, verliezen we het middel waarmee we ze hadden kunnen helpen. Maar als we diep in het geloof in Christus verankerd blijven, bevinden we ons in een positie waarin we goddelijke hulp kunnen ontvangen en bieden.

Wanneer het moment aanbreekt dat een dierbaar familielid zich

wanhopig tot de enige ware en blijvende hulpbron wil richten, zal hij of zij weten wie men als gids en metgezel kan vertrouwen. Ondertussen kunnen we, met de gave van de Heilige Geest als gids, gestaag de pijnlijke gevolgen van foute keuzes verzachten en de wonden verbinden voor zover dat ons wordt toegestaan. Anders dienen we noch onze dierbaren, noch onszelf.

De wereld verzaken

Het derde aspect van ons leven omwille van de Heer verliezen, vinden we in zijn woorden: 'Want wat baat het een mens, als hij heel de wereld wint en aan zijn ziel schade lijdt? Of wat zal een mens geven als losprijs voor zijn ziel?' (Mattheüs 16:26.) Of zoals in de bijbelvertaling van Joseph Smith staat: 'Want wat baat het een mens, als hij heel de wereld wint en hij toch niet ontvangt wie God geordend heeft, en hij aan zijn ziel schade lijdt en zichzelf afgewezen wordt?' (Lukas 9:25 [in de Bible Appendix van de Bijbeleditie van de kerk]).

Zeggen dat de wereld verzaken om 'wie God geordend heeft' te ontvangen tegen de geest van deze tijd ingaat, is

De beste manier om onze dierbaren te helpen — de beste manier om hen lief te hebben — is de Heiland de hoogste prioriteit te blijven geven.

nog zacht uitgedrukt. De prioriteiten en interesses die om ons heen (en soms in ons) heersen, zijn vaak zeer zelf-zuchtig: de drang naar erkenning; de onophoudelijke eis dat rechten gerespecteerd worden; het brandende verlangen naar geld, bezittingen en macht; het idee dat men op een leven van gemak en plezier recht heeft; het doel om verantwoordelijkheid te ontlopen en enig offer voor andermans welzijn te mijden — om er maar enkele te noemen.

Dat betekent niet dat we niet naar succes mogen streven, of zelfs mogen uitblinken, in goede zaken zoals een opleiding en eerbaar werk. Zulke prestaties zijn zeker prijzenswaardig. Maar als we ons leven willen behouden, mogen we niet vergeten dat ze geen doelen op zich, maar middelen tot een hoger doel zijn. Met ons geloof in Christus moeten we politieke, zakelijke, academische en andere vormen van succes niet gelijkstellen met wie we zijn, maar ze bekijken als hulpmiddelen die ons in staat stellen God en onze naasten te dienen — op de eerste plaats thuis en vervolgens wereldwijd.

Persoonlijke ontwikkeling is waardevol als die tot het ontwikkelen van een christelijk karakter bijdraagt. Bij het meten van succes denken we aan de belangrijke kernwaarheid dat ons leven aan God, onze hemelse Vader, en aan Jezus Christus, onze Verlosser, toebehoort. Succes betekent in overeenstemming met hun wil leven.

In tegenstelling tot het narcistische leven heeft president Spencer W. Kimball (1895–1985) de volgende eenvoudige uitspraak over een voortreffelijker weg gedaan:

‘Als we ijverig werkzaam zijn in de dienst van anderen, helpen wij hen niet alleen met onze daden, maar zetten we bovendien onze eigen problemen in een nieuw perspectief. Als we ons meer met anderen bezighouden is er minder tijd om ons druk te maken om onszelf! Als we ons bezighouden met het wonder van dienstbetoon, hebben we de belofte van Jezus dat als we ons erin verliezen, we onszelf vinden! [Zie Mattheüs 10:39.]

‘We “vinden” onszelf niet alleen omdat wij goddelijke leiding in ons leven ervaren, maar hoe meer we onze medemens op gepaste wijze dienen, hoe meer inhoud onze ziel krijgt. [...] We krijgen meer inhoud als we andere mensen dienen. Het is dan echt makkelijker om onszelf te “vinden” omdat er zo veel meer van ons te vinden is!’⁴

*Bij het meten van
succes denken we aan de
belangrijke kernwaarheid
dat ons leven aan God,
onze hemelse Vader, en
aan Jezus Christus, onze
Verlosser, toebehoort.*

Uw leven in zijn dienst verliezen

Onlangs hoorde ik van een zekere jongvolwassen zuster die besloot op zending te gaan. Ze had de gave ontwikkeld om met mensen van vrijwel elk geloof, elke politieke overtuiging en nationaliteit om te kunnen gaan en maakte zich zorgen dat ze vanwege het naamplaatje dat ze elke dag voortdurend moest dragen, beperkt zou zijn in het opbouwen van goede relaties. Toen ze nog maar een paar weken op zending was, vertelde ze in een brief over deze eenvoudige

maar belangrijke gebeurtenis:

Zuster Lee en ik wreven wat zalf op de reumatische handen van een oud vrouwtje — ieder op een hand — terwijl we in haar woonkamer zaten. Ze wilde niet naar onze boodschap luisteren, maar liet ons zingen. Ze hoorde ons graag zingen. Bedankt, zwart naamplaatje, dat ik dankzij jou innige ervaringen met volslagen vreemden heb.’

Door zijn lijden leerde de profeet Joseph Smith om zijn leven in dienst van zijn Meester en Vriend te verliezen. Hij heeft eens gezegd: ‘Ik heb [...] dit mijn stelregel gemaakt: *Als de Heer het gebiedt, doe het dan.*’⁵

Ik denk dat we allemaal blij zouden zijn als we het niveau van getrouwheid van broeder Joseph evenaarden. Toch moest hij ooit maandenlang in de gevangenis in Liberty (Missouri, VS) weggewijnen, terwijl hij lichamelijk, emotioneel en geestelijk leed omdat hij zijn geliefde vrouw, zijn kinderen en de heiligen die mishandeld en vervolgd werden, niet kon helpen. Vanwege zijn openbaringen en aanwijzingen waren ze naar Missouri gekomen om Zion op te bouwen, en nu werden ze in de winter over de hele staat uit hun huis verdreven.

Ondanks dat alles stelde hij in die omstandigheden in de gevangenis een inspirerende, prachtige en opbouwende brief tot de kerk op, waaruit stukken nu in de afdelingen 121, 122 en 123 van de Leer en Verbonden zijn opgenomen, en die eindigt met de volgende woorden: 'Laten wij blijmoedig alle dingen doen die binnen ons vermogen liggen, en mogen wij dan met het volste vertrouwen stilhouden om het heil Gods te zien, en in afwachting van de openbaring van zijn arm' (LV 123:17).

Uiteraard is het grootste voorbeeld van ons leven behouden door het te verliezen het volgende: 'Mijn Vader, als deze drinkbeker aan Mij niet voorbij kan gaan zonder dat Ik hem drink, laat Uw wil dan geschieden' (Mattheüs 26:42). Door zijn leven te geven, behield Christus niet alleen zijn eigen leven, maar ook dat van ons. Hij maakte het

voor ons mogelijk om wat anders een nietig sterfelijk leven geweest was voor het eeuwige leven in te ruilen.

Het levensmotto van de Heiland was: 'Ik doe altijd wat [de Vader] welgevallig is' (Johannes 8:29). Ik bid dat u zich dat levensmotto eigen zult maken. Doet u dat, dan zult u uw leven behouden. ■

Uit de toespraak 'Je leven redden' tijdens een CES-haardvuuravond op 14 september 2014 aan de Brigham Young University. De hele toespraak is te vinden op devotionals.lds.org.

NOTEN

1. Adam S. Miller, *Letters to a Young Mormon* (2014), 17–18.
2. Zie 'Martin Chulov, Iraq's Largest Christian Town Abandoned as ISIS Advance Continues', *The Guardian*, 7 augustus 2014, theguardian.com.
3. Kenneth Barker, red., *The NIV Study Bible*, 10e jubileumeditie (1995), 1453.
4. *Leringen van kerkpresidenten: Spencer W. Kimball* (2006), 96.
5. *Leringen van kerkpresidenten: Joseph Smith* (2007), 173.

Het grootste voorbeeld van ons leven behouden door het te verliezen, is het volgende: 'Mijn Vader, als deze drinkbeker aan Mij niet voorbij kan gaan zonder dat Ik hem drink, laat Uw wil dan geschieden'.

EVANGELIE-INZICHT DOOR MOEDERSCHAP

Het moederschap geeft ons soms unieke kansen om de leer van de Heer door de Geest te leren kennen.

Katy McGee

Iedere moeder weet dat het beheren van haar tijd drastisch verandert als er kinderen in het gezin komen. Nu ik met vier kleintjes opnieuw mijn tijd leer beheren, raak ik soms ontmoedigd — in het bijzonder waar het evangelie-studie betreft. Het is lastig om Schriftstudie te plannen en te zorgen dat ze zinvol is. Maar door een paar ervaringen heb ik ontdekt dat de Heer mij, als ik gehoorzaam ben en bid, op andere manieren zal onderwijzen.

Onze hemelse ouder

Op een dag was ik aan het strijken en toen begon Claire van één jaar in haar bedje te huilen. Het was tijd voor haar dutje en ik wist dat ze, als ik haar gauw een fopspeen gaf, weer in slaap zou vallen. Lucy van drie zat in de kamer waar ik streek te spelen. Ik twijfelde een moment en besloot toen dat ik het strijkijzer aan zou laten, daar ik de kamer maar eventjes verliet. 'Lucy, zie je die strijkbout op die hoge tafel?' vroeg ik. 'Die is ERG heet. Ik moet Claire haar speentje geven. Raak de strijkbout niet aan als ik weg ben, want dan doe je je pijn.'

Ik wist zeker dat Lucy me begreep, dus glipte ik gauw de kamer uit. Een ogenblik later kwam ik terug en hoorde toen gehuil van achter de stoel.

'Lucy?' vroeg ik. 'Waar ben je?'

Ze gaf geen antwoord.

'Gaat het?' 'Waarom verstop je je?'

Ik liep naar haar toe en ging op de grond zitten. Ze verborg haar gezicht in haar handen. Nadat ze een paar keer had geweigerd te vertellen wat er was, zei ze uiteindelijk: 'Mama, ik heb je strijkbout aangeraakt.'

Eerst begreep ik niet dat ze niet naar mijn waarschuwing had geluisterd. Toen werd ik erg verdrietig, omdat ze zich vanwege een kleine fout voor mij verstopte, bang dat ze mijn liefde en vertrouwen had verloren. Ik wist dat zij de pijn zelf niet weg kon nemen en alleen ik kon iets aan haar verbrande vinger doen. Ik troostte Lucy en terwijl ik haar snel naar de wasbak in de badkamer nam om de pijn te verzachten, fluisterde de Geest in mijn hart: 'Zo voelt onze hemelse Vader zich als zijn kinderen niet naar zijn waarschuwingen luisteren en niet toelaten dat Hij hun pijn verzacht als ze dat hard nodig hebben.' Op dat moment voelde ik enorme vreugde over dat inzicht en vertrouwen in het verlangen van de Heer om mij te onderwijzen.

Zuivere naastenliefde

Een paar jaar later werd ik als raadgeefster in het ZHV-presidium van mijn wijk geroepen. Ik voelde me niet goed genoeg voor die roeping. Ik ging het thema naastenliefde bestuderen. Ik bad om meer christelijke naastenliefde voor de zusters die ik diende. Maar

ik wist niet precies hoe die geestelijke gave eruit zou zien of zou voelen.

Toen ik op een dag het middageten klaarmaakte, was ik erg bezorgd. Mijn derde dochter, Annie, zat halverwege de trap, verzonken in de fantasiewereld van een tweejarige. Ik zag hoe ze voorover leunde om een stuk speelgoed te pakken, haar evenwicht verloor en vier of vijf treden naar beneden rolde. Ik rende op haar af en probeerde haar te kalmeren. Ze kalmeerde zodanig dat ik een snikje vanaf de keukentafel kon horen. Ik keek om en zag Claire van vijf huilen.

'Kom eens', zei ik. 'Wat is er?'

Ze rende naar Annie en mij toe voor een gezinsknuffel. Wat ze zei, was een direct antwoord op mijn gebed over naastenliefde.

'Ik zag Annie vallen en toen zag ik hoe verdrietig ze was', zei ze. 'Ik zou liever zelf voor Annie van de trap vallen dan haar te zien vallen.'

Door de Geest kwam onmiddellijk de gedachte: '*Dat is naastenliefde.*'

In geloof groeien

Mijn man vertelde de kinderen onlangs het verhaal van Mozes. Ik zei: 'Ik vind dat de moeder van Mozes wonderbaarlijk veel geloof had! Ze legde hem in zijn mandje in de rivier en bad dat onze hemelse Vader hem zou beschermen. Weet je wel hoeveel geloof het van haar vergde om haar baby aan haar hemelse Vader toe te vertrouwen?'

Lucy vroeg: 'Mama, heb jij zoveel geloof?'

Dat was een diepzinnige vraag. Ik dacht er even over na en vertelde toen enkele ervaringen die ik had gehad door in geloof op de Heer te vertrouwen. Het gesprek dat volgde, was voor het hele gezin leerzaam. Haar vraag komt nog steeds vaak in mijn gedachten. Het sterkt me te weten dat ik net zulk geloof als de moeder van Mozes kan hebben.

Als ik in geloof wandel, in gebed vraag en gehoorzaam studeer, benut de Heer mijn ervaringen als moeder om me door de Geest in zijn leer te onderwijzen. En Hij onderwijst me vaak, ook al heb ik door het ouderschap niet veel tijd. ■

De auteur woont in Idaho (VS).

De zegeningen

VAN DE SABBAT

Heiligen over de hele wereld vertellen hoe zij door deze bijzondere en heilige dag op unieke manieren zijn gezegend.

Marissa A. Widdison

Kerktijdschriften

Stel u voor dat u de belangrijkste uitnodiging van uw leven krijgt: een kans om een dag met Jezus Christus door te brengen. Hoe zou u zich geestelijk en lichamelijk op zo'n dag voorbereiden? Op welke zegeningen zou u hopen als gevolg van dat bezoek?

De Heer vraagt ons een dag per week vrij te houden om één met Hem te worden — de sabbatdag. Die heeft Hij gezegend en geheiligd (zie Exodus 20:11). Welke zegeningen krijgt u als u de sabbat heiligt? Hier zijn enkele gedachten van heiligen over de hele wereld die u tot eigen inzichten kunnen inspireren.

Ons dichter bij God en Christus voelen

Zuster Andrea Julião uit São Paulo (Brazilië), ontdekte dat net zoals de band met onze aardse vrienden sterker wordt als we tijd met ze doorbrengen, onze band met onze hemelse Vader ook sterker wordt als we ons op Hem richten door sabbatheiliging.

Tijdens een bezoek aan haar familie die geen lid van de kerk was, besloot zuster Julião om op zondag vroeg op te staan en op zoek te gaan naar een mormoonse kerk. Terwijl haar familie zich voorbereidde op een avontuurlijk dagje uit, zocht zuster Julião de buurt af tot ze iemand

ontmoette die haar op een kerkspits in de verte wees. Zuster Julião woonde de kerkdienst bij. 'Ik had een heerlijke sabbatdag', zei ze. 'Ik voelde de liefde van onze hemelse Vader heel sterk. Ik voelde dat het Hem plezier doet als zijn kinderen zijn leringen gehoorzamen. Ik kreeg een groter getuigenis van de Kerk van Jezus Christus.'

Genezing en verlichting ontvangen

President Russell M. Nelson, president van het Quorum der Twaalf Apostelen, legt uit hoe de sabbatdag hem als jonge chirurg tot zegen was: 'Ik ging de sabbat vele jaren geleden voor het eerst als een verlustiging beschouwen toen deze voor mij als drukke chirurg een dag van persoonlijke genezing werd. Tegen het eind van elke week deden mijn handen zeer van het herhaaldelijk borstelen met zeep en water. Ik moest bovendien uitrusten van werk dat veel van me vergde. De zondag bracht mij de verlichting die ik zo hard nodig had.'¹

Tijd voor familiegeschiedenis

Een tijdje terug hield de tienjarige Eliza uit Edmonton (Alberta, Canada) een toespraak in de avondmaalsdienst. Zij besprak een bezigheid die heel geschikt is om op de

sabbat te doen en die ze met veel plezier doet. Omdat Eliza zich soms verveelde op zondag besloten haar ouders en zij dat het goed zou zijn om indexeren eens als activiteit te proberen. Eliza kwam er al snel achter dat zij ervan hield om met namen en documenten te werken. ‘Toen ik eenmaal begon met indexeren, wilde ik er niet meer mee ophouden’, vertelde zij de aanwezigen.

Toen de overgrootmoeder van Eliza hoorde hoeveel zij van familiegeschiedenis hield, leerde zij Eliza hoe ze op het internet verhalen en afbeeldingen aan hun stamboom kon toevoegen. ‘Het is zo leuk, ik vind het gaaf!’ zei Eliza. ‘Wanneer ik familiehistorisch werk doe, voel ik de geest van Elia. Dat is een geweldig gevoel.’

Een opgebouwde ziel

Zuster Cheryl A. Esplin, eerste raadgeefster in het algemeen jeugdwerkpresidium, getuigde hoe deelname aan

het avondmaal op de sabbatdag haar tot zegen is: ‘Als ik van het avondmaal neem, denk ik soms aan een schilderij waarop de herrezen Heiland met zijn armen uitgestrekt staat, alsof Hij klaar is om ons in zijn liefdevolle omarming te ontvangen. Dat schilderij doet me wat. Als ik daar tijdens de bediening van het avondmaal aan denk, ervaar ik blijheid in mijn ziel, want dan kan ik de volgende woorden van de Heiland bijna horen: “Zie, de arm van mijn barmhartigheid is naar u uitgestrekt, en wie ook komt, hem zal Ik aannemen; en gezegend zijn zij die tot Mij komen” (3 Nephi 9:14).’²

Kansen om te helpen

Ouderling L. Tom Perry (1922-2015) van het Quorum der Twaalf Apostelen heeft ons geleerd dat het goed is dat we van onze arbeid uitrusten, omdat die ons ervan weerhoudt ‘om anderen te helpen’.³

Zuster Zola Adjei begon tijdens haar jeugdijaren in de gemeente Kpong in Ghana van dienstbetoon op de sabbat te houden. Tijdens de zomer, als zij thuis was van de kostschool, bezocht zij met andere jongeren de leden die zij al een tijdje niet hadden gezien. ‘Het was een offer, want de meesten van ons waren hongerig na de dienst en we waren te ver van huis om te gaan eten en dan weer samen te komen’, zegt zuster Adjei. Maar het was het offer waard omdat zij samen met de leden van de gemeente konden bidden en lofzangen zingen en ze uitnodigen voor de kerkdiensten en activiteiten. Een van de jongeren bood aan om de volgende zondag met hen naar de kerk te wandelen.

‘Dat smeedde een band tussen ons’, zegt zuster Adjei. ‘Sommigen zijn goede vrienden gebleven dankzij die beslissing om enkele uren van onze sabbatdag op te geven en onze verloren vrienden terug te brengen.’

Gelegenheden tot zendingswerk

In de huidige wereld van de zondag een heilige dag maken, zal ons zeker onderscheiden en zal ons kansen geven om op natuurlijke wijze over het evangelie te vertellen omdat andere mensen zullen merken dat we van onze wekelijkse routine afwijken. Dat ondervond het gezin Davies toen zij met hun dochtertje Adrielle op het eiland Grenada woonden. ‘Geen van Adrielles vrienden zijn lid van de kerk. En hoewel velen van hen in God geloven, is de zondag voor hen niet meer dan de laatste dag van hun weekend’, legt zuster McKenzie Lawyer Davies, de moeder van Adrielle, uit.

Enkele maanden geleden werd Adrielle voor een verjaardagsfeestje uitgenodigd dat op zondag in een bioscoop werd gehouden. Haar gezin besloot om een geschenk af te geven in plaats van naar de film en het feestje te gaan. ‘Omdat we alleen maar langskwamen om hun geluk te wensen, konden we onze overtuiging over de sabbat op een vriendelijke en luchtige manier met hen delen’, zei zuster Lawyer Davies. ‘Ik was blij dat mijn kleine meisje het evangelie al aan het uitdragen was.’

Bescherming tegen wereldsgezindheid

In Leer en Verbonden 59:9 staat: ‘En opdat gij uzelf beter onbesmet van de wereld zult kunnen bewaren, zult gij

naar het huis des gebeds gaan en uw offeranden offeren op mijn heilige dag.’ Hedendaagse profeten en apostelen hebben ons geleerd dat het idee om ons ‘onbesmet van de wereld’ te bewaren zowel een uitnodiging als een beloofde zegen bevat.

President James E. Faust (1920–2007), tweede raadgever in het Eerste Presidium, heeft onderwezen dat we met bescherming tegen wereldsgezindheid gezegend worden als we wereldse afleidingen op de sabbatdag vermijden: ‘In deze tijd waarin het materialisme hand over hand toeneemt, is er een veilige bescherming tegen de hedendaagse plagen voor ons en onze kinderen. De sleutel voor die veilige bescherming ligt verrassend genoeg in sabbatheiliging.’⁴

Qualitytime voor het gezin

Het gezin Olson uit Brigham City (Utah, VS) ontdekte dat zelfs een kleine verandering in hun sabbatdag grote zegeningen meebracht. In plaats van op zondag televisie te kijken, concentreren zij zich op de media van de kerk. Zij ontdekten dat het bekijken van de Bijbelvideo's (zie BibleVideos.org) een goede manier was om de Heilige Geest uit te nodigen. Ook kwamen de kinderen met vragen, die tot goede familiegesprekken leidden.

‘Geen televisie kijken op de sabbat zorgde bij mij voor een totaal nieuwe kijk op de sabbatdag’, aldus zuster Lacey Olson. ‘We kunnen vinden dat er voor de zondag zo veel regels bestaan, maar ik denk dat we ons op de sabbat onbeperkt met dienstbetoon en liefdadigheid kunnen bezighouden. Als we dat willen, kan de sabbatdag ons verkwikken, zodat we er in de week die voor ons ligt weer fris tegenaan kunnen.’

De Heer heeft ons in de Schriften geleerd: ‘Gedenk de sabbatdag, dat u die heiligt’ (Exodus 20:8). Als we de sabbat zien als een waardevolle kans om aanspraak op geestelijke zegeningen te maken, zien we die woorden als een uitnodiging van Hem. Hoe reageren we op die uitnodiging? Welke beloftes wachten ons en ons gezin? ■

NOTEN

1. Russell M. Nelson, ‘De sabbat is een verlustiging’, *Liahona*, mei 2015, 129–132.
2. Cheryl A. Esplin, ‘Het avondmaal — een vernieuwing van de ziel’, *Liahona*, november 2014, 12–14.
3. L. Tom Perry, ‘De sabbat en het avondmaal’, *Liahona*, mei 2011, 69.
4. James E. Faust, ‘The Lord’s Day’, *Ensign*, november 1991, 33–35.

Meer overeenkomsten dan verschillen

Wanneer jongevrouwen overgaan naar de ZHV en de zusters daar hen verwelkomen, zullen beide groepen snel ontdekken dat zij veel gemeen hebben.

Tijdens een gezamenlijke JV- en ZHV-activiteit, werden een 18-jarig louvermeisje en een 81-jarige vrouw gevraagd om hun eerste afspraakje te bespreken. 'Beiden waren aangenaam verrast over de overeenkomsten tussen hun ervaringen, die tientallen jaren uit elkaar lagen.'¹ Zij ontdekten dat zij meer gemeen hadden dan zij hadden gedacht.

Van de JV naar de ZHV overgaan, kan een hele grote stap lijken, en soms zelfs een sprong in het diepe. Als jongevrouw kan je jezelf afvragen: 'Heb ik iets gemeen met deze oudere vrouwen? Is er een plek voor mij in de ZHV?'²

Het antwoord op die vragen is een volmondig ja! Net zoals de vrouwen in het bovenstaande verhaal, zul je ontdekken dat jullie meer met elkaar gemeen hebben dan je denkt. En ja, er is een plek voor jou in de ZHV. Maar zoals bij alle overgangen van de ene naar de volgende levensfase, moeten we samenwerken om te slagen.

JONGEVROUWEN

Bonnie L. Oscarson
Algemeen jongevrouwenpresidente

Ik beloof jullie, jongevrouwen, dat als je je inzet om de zusters in je wijk te leren kennen, zij jou tot zegen zullen zijn en omgekeerd. Ga ervoor en laat merken dat je er klaar voor bent om actief deel uit te maken van een van 's werelds oudste en grootste vrouwenorganisaties. Jij bent een essentieel onderdeel van het heilswerk in de laatste dagen, en als dochter van je hemelse Vader die haar verbonden nakomt, ben je klaar om jouw steentje aan de opbouw van Gods koninkrijk op aarde bij te dragen. Bereid je voor op een geweldige ervaring.

Wat kan een achttienjarig lauwermeisje doen?

Als je in het ZHV-lokaal naar al die zusters van alle leeftijden om je heen kijkt, vraag jezelf dan af: wat kan ik van deze opmerkelijke vrouwen leren? Als je je verstand en hart openstelt, zul je je verwonderen over de vriendschappen die je zult sluiten met zusters die veel ouder zijn, maar wel veel ervaring en wijsheid hebben.

Wat kan een jongevrouwenleidster doen?

De manier waarop u toont dat u een actief lid van de ZHV bent, kan een grote invloed hebben op uw jongevrouwen. U kunt over persoonlijke ervaringen vertellen die aantonen hoe deelname aan de ZHV u of anderen tot zegen is. U dient de achttienjarige lauwermeisjes aan te moedigen en ze bij te staan zodat ze blijmoedig naar de ZHV over zullen gaan.

ZUSTERSHULPVERENIGING

Linda K. Burton
Algemeen ZHV-presidente

Hoe kunt u als ZHV-zuster een mentor zijn voor 'nieuwe zusters' en ze zo helpen om onze essentiële rol in het heilswerk te vervullen? U kunt ze laten inzien dat ze in het heilige werk in Gods koninkrijk een cruciale rol spelen. Het boek of de link op het internet naar *Dochters in mijn koninkrijk* delen, kan ons heilige werk in de zustershulpvereniging verduidelijken.

U kunt jongevrouwen bij de arm pakken, uw hart voor ze openstellen en u zo samen op de zegening van het eeuwige leven voorbereiden. U kunt jongevrouwen in uw kring opnemen. Daarmee vervult u Lucy Mack Smiths wens voor haar eerste ZHV-zusters: 'We moeten elkaar liefhebben, voor elkaar zorgen, elkaar troosten en instructie krijgen, opdat wij straks allemaal met elkaar in de hemel aanzitten.'³

Wat kunnen leidsters en zusters van de zustershulpvereniging doen?

Besef dat jongevrouwen talenten en gaven met zich meebrengen en er graag iets mee doen. Zorg ervoor dat jongevrouwen die bij de ZHV komen een plekje naast iemand krijgen. Geef ze de gelegenheid om met hun enthousiasme aan de ZHV bij te dragen. Besef dat u niet alleen een krachtige invloed op deze jongere zusters hebt, maar dat zij ook een liefdevol voorbeeld voor u kunnen zijn. Als u lesgeeft in de ZHV, houd dan rekening met de situaties van alle leeftijdsgroepen die u onderwijst — niet alleen moeders. Geef jongevrouwen ook de gelegenheid om een ZHV-les te geven. U kunt een jongere zuster aan een oudere zuster koppelen bij het huisbezoek en bij andere gelegenheden voor dienstbetoon. U kunt een zegen zijn en de leeftijds kloof overbruggen. ■

NOTEN

1. Carole L. Clark, 'Knit Together in Love', *Ensign*, oktober 1993, 25.
2. Bonnie L. Oscarson, 'Help Young Women Embrace Move to Relief Society', *Church News*, 20 augustus 2014.
3. Lucy Mack Smith. In: *Dochters in mijn koninkrijk: de geschiedenis en het werk van de zustershulpvereniging* (2011), 28.

Overgang

NAAR DE ZHV

Vorig jaar plaatsten zuster Bonnie L. Oscarson, algemeen jongevrouwenpresidente, en zuster Linda K. Burton, algemeen ZHV-presidente, een oproep op hun kerkelijke Facebookpagina. Ze vroegen jongevrouwen en ZHV-zusters, evenals ouders, leidinggevend en leerkrachten die betrokken zijn bij de jongevrouwen, hun ervaringen te delen met de overgang van jongevrouwen naar de zustershulpvereniging. De twee presidentes kregen reacties uit de hele wereld.

Veel jongevrouwen uitten hun enthousiasme dat ze door sterke vrouwen omringd werden, anderen waren meer gereserveerd.

Hierna volgen enkele opmerkingen om de overgang van de jongevrouwen naar de zustershulpvereniging makkelijker te maken. Ze zijn in twee groepen ingedeeld: (1) Wat kunnen we in de jongevrouwen doen? en (2) wat kunnen we in de zustershulpvereniging doen?

In de jongevrouwen

1. HET OPENINGSPROGRAMMA VAN DE ZHV BIJWONEN.

Veel ZHV-leidsters nodigen de jongevrouwen één keer per maand uit voor het openingsprogramma en de lauwermeisjes zo nu en dan voor een les.

ZHV-leidster Jill vertelt wat ze in haar wijk doet. Ze schrijft: 'We moedigen de jongevrouwen aan naast een ZHV-zuster te gaan zitten voordat de bijeenkomst begint en vragen over haar leven te stellen. De jongevrouwen zien daardoor in dat ZHV-zusters niet zo erg van hen verschillen.'

2. ELKAAR IN DE OMGANG LEREN KENNEN.

'Ik weet nog goed dat ik voor een begrafenislunch met de afwas hielp', schrijft Rachel, een jongevrouw. 'Ik raakte in gesprek en aan het lachen met de andere zusters in de keuken, en voelde me in de groep opgenomen. Ze gaven blijk van hun vertrouwen in mij. Dat was een belangrijk moment voor mij.'

ZHV-zuster Bekah nam het initiatief om de jongevrouwen beter te leren kennen. Ze schrijft: 'Ik gebruik sociale media om vriendschap met de jongeren te sluiten en achter hun interesses

te komen. Zo zijn we vriendinnen geworden.'

3. LEREN VAN VROUWEN DIE DE ZHV EEN WARM HART TOEDRAGEN.

'Ik ben in een plaatsje buiten Stockholm (Zweden) opgegroeid. Mijn moeder was alleenstaand', schrijft Britt-Marie. 'Ik was bijna dertien toen mijn moeder en ik ons lieten dopen. Als mijn moeder naar ZHV-avonden ging, nam ze mij altijd mee zodat ik niet alleen thuis was. Toen ik uiteindelijk achttien werd, kende en hield ik van iedere zuster.'

Paula schrijft: 'Als bekeerlinge van veertien jaar probeerde ik de weduwen, alleenstaande moeders en minderactieve leden van dienst te zijn. Ze nodigden me al snel voor gezinsactiviteiten bij hen thuis uit. Op mijn eerste zondag in de ZHV had ik dan ook het gevoel dat ik allemaal moeders om me heen had.'

'Mijn moeder, oma en tantes droegen hun getuigenis uit door hun voorbeeld', schreef Lindsey. 'Ze lieten me aan dienstbetoonprojecten meedoen. Ik kon niet wachten om officieel bij de ZHV te horen. De overgang

was niet abrupt. Ik had er altijd al naar uitgekeken om naar de ZHV te gaan.'

4. HET GOEDE VOORBEELD GEVEN.

'Ik had er super veel zin in om naar de ZHV te gaan', zegt Emily. 'Dat kwam denk ik onder meer omdat ik altijd een goede band met mijn jongevrouwenleidsters heb gehad. Ze behandelden me met veel respect. Ik zag er helemaal niet tegen op om naar de ZHV te gaan, omdat ik er van uitging dat het bij die zusters ook het geval zou zijn, en dat was ook zo.'

'Hadden mijn jongevrouwenleidsters me maar meer over de ZHV en over de liefde en zusterschap daar verteld', schrijft Marisa.

'De leidsters bepalen voor een groot deel hoe de jongevrouwen tegen de ZHV als geheel aankijken', schrijft Tessa. 'Het is denk ik belangrijk dat jongevrouwenleidsters de jongevrouwen richting de ZHV aanmoedigen en dat de ZHV-zusters met open armen klaarstaan.'

'Hadden mijn jongevrouwenleidsters de ZHV maar niet als een saaie plek afgeschilderd', schrijft Amanda. 'Daardoor ben ik er zo tegenaan gaan kijken.'

In de ZHV

5. DE OVERGANG MEER DAN EEN EENMALIGE GEBEURTENIS MAKEN.

Hoewel veel ZHV-presidentes iets speciaals doen om een jongevrouw op haar eerste dag in de ZHV te verwelkomen, blijkt uit opmerkingen dat de leidsters ook beseffen dat de overgang naar de ZHV niet iets eenmaligs is.

Raquel, ZHV-leidster in Brazilië, vertelt wat haar presidium deed. '(1) We gaven iedere jongevrouw op haar eerste zondag een welkomstpakket. Dat was altijd een mooi moment. (2) Als presidium gaven we ze enige instructie, zodat ze wisten dat ze bij ons terechtkonden. (3) We stelden

voor jongevrouwen niet direct een roeping in het jeugdwerk of de jongevrouwen te geven.'

6. LESSEN OP ALLE ZUSTERS VAN TOEPASSING MAKEN.

'Ik had in mijn kindertijd en tienerjaren vaak diepgravende evangeliegesprekken met mijn moeder', schrijft Christy, 'en ik merkte dat de ZHV daar vaak aardig goed op aansloot.'

Jillian schrijft: 'Ik had erg naar geestelijke kennis verlangd en was blij dat ik die kreeg.'

'De lessen zeiden me niet zoveel en de zusters die veel ouder leken dan ik evenmin', schreef Marisa.

'Ik vond het geweldig om het perspectief te horen van vrouwen met een kijk op ons aardse levensdoel dat ik nog niet kende', schreef Emily.

7. OP ZONDAG NAAST EEN VRIENDIN GAAN ZITTEN.

'Ik had geen familielid om naast te zitten', schrijft Lacey, een jongevrouw. 'Dat zusters me gewoon begroetten of naast me kwamen zitten, heeft me enorm geholpen.'

ZHV-zuster Kelly brengt het eenvoudig onder woorden.

Ze schrijft: 'Als iemand

zich niet welkom voelt, is het moeilijk om te blijven komen.'

Helaas was Nikki een zuster die zich niet op haar gemak voelde. Wat ze schrijft, doet ons beseffen dat we altijd meer kunnen doen. 'In situaties als de mijne raken sommigen inactief. De ZHV moet een plek zijn waar we zusters van alle leeftijden hartelijk kunnen verwelkomen, wie ze ook zijn of wat ze ook gedaan hebben.'

Crystal huilde haar eerste dag. Ze schrijft: 'Mijn vroegere jongevrouwenleidster sloeg haar arm om me heen en liet me naast haar zitten. Ik zat tussen echtgenotes, moeders en grootmoeders in. Ik deelde mijn gevoelens en ze luisterden. Voor het eerst voelde ik de kracht van een groep vrouwen die meer op Christus wilden lijken. Ik voelde me als lid van deze wereldwijde organisatie erg gezegend.'

8. JONGEVROUWEN DE KANS GEVEN OM TE DIENEN.

'Ze vroegen me om piano te spelen op onze zondagse bijeenkomsten', schrijft Amy. 'Het besef dat ik nodig was, hielp me een band met de zusters te krijgen. Het is zoals president Gordon B. Hinckley (1910–2008) heeft gezegd, dat nieuwe leden in de kerk een vriend, een taak en voeding met het goede woord van God nodig hebben. [Zie "Find the Lambs, Feed the Sheep", *Ensign*, mei 1999, 108.] Ik had diezelfde dingen nodig.'

Een nieuwe ZHV-zuster, Cate, schrijft: 'Toen ik als leerkracht geroepen was, kwam ik erachter dat ik een belangrijke taak in de ZHV had. Ik heb veel geleerd. Ik ben nog niet getrouwd, maar ik voel me dankzij de ZHV wel klaar voor een huwelijk en het moederschap.'

Een jonge vrouw, Charlotte, nam het initiatief. Ze schrijft: 'Ik ben naar gelegenheden voor dienstbetoon op zoek gegaan omdat ik de ZHV-bijeenkomsten op zondag maar zelden kan bijwonen. Gelegenheden voor dienstbetoon zijn er echter volop en hebben me de betekenis van de zustershulpvereniging bijgebracht.'

9. WETEN DAT JE WELKOM EN GEWENST BENT.

Brooke schreef: 'Het simpele verlangen van de vrouwen in mijn wijk om ons vragen te stellen over wat wij belangrijk vonden, betekende veel voor me. Ik besepte dat deze vrouwen weliswaar een andere levenservaring hadden dan ik, maar dat we in de kern dezelfde hoop, dromen en angsten koesterden.'

Robyn had het echter moeilijk. 'Ik was nieuw, en ik was de enige van mijn leeftijd in de ZHV', schrijft ze. 'Eerst voelde ik me een buitenbeentje.' Maar Robyn bleef met haar moeder gaan. 'Ik leerde de vrouwen stukje bij beetje kennen en ben van de ZHV en huisbezoek gaan houden.'

Deborah

schrijft: 'Ik wist dat ik een ZHV-zuster was toen Bonnie, mijn ZHV-presidente, me vroeg haar met het schoonmaken van het appartement van een zuster te helpen. De zuster had in armoede geleefd en was onverwacht overleden. Terwijl we het moeilijke einde van haar leven onder handen namen, stuitte we op de bruidsfoto van de zuster. Daarop lachte een prachtige brunette met stralende ogen in haar witte satijnen bruidsjurk ons toe. Bonnie zei zachtjes: "Zo zal ze in onze herinnering blijven." Ik voelde liefde voor een zuster die ik op aarde nooit had ontmoet. We waren ZHV-zusters. Bonnie en ik sloten de dag met een traan en een omhelzing af.'

Laten we werkelijk een 'kring van zusters' vormen, zoals president Boyd K. Packer (1924–2015), president van het Quorum der Twaalf Apostelen, ons liefdevol als zusters in de ZHV genoemd heeft. Laten we verder bouwen op wat we gemeen hebben. Onze overgang van de jongevrouwen naar de zustershulpvereniging is Gods pad waarop wij ons als zijn dochters kunnen ontplooiën en ontwikkelen. Het motto van de zustershulpvereniging is waar: 'De liefde vergaat nimmer' (zie 1 Korinthe 13:8). ■

Ouderling
Larry R.
Lawrence
van de Zeventig

Het licht

VAN DE VOLMAAKTE DAG

Zoveel mogelijk licht verwerven, is de sleutel tot succes in onze aardse proeftijd.

Zou het u verbazen als u hoorde dat uw succes in het leven afhankelijk is van de hoeveelheid licht die u hier verwerft? Succes draait niet om hoeveel geld u verdient, hoeveel medailles u hebt of hoe bekend u bent. Het echte doel van ons bestaan is licht verwerven.

Ons stoffelijke lichaam groeit als we het voedzaam eten geven. Onze geest wordt helderder als we hem licht geven. 'God [is] licht en [...] in Hem [is] in het geheel geen duisternis' (1 Johannes 1:5). Onze Vader in de hemel was ooit een sterfelijke man die geleidelijk vooruitgang maakte tot Hij een wezen met een volheid van licht was. Hij wil dat wij dat ook bereiken omdat een volheid van licht een volheid van vreugde betekent.

Onze hemelse Vader houdt zoveel van ons dat Hij ieder van ons een afscheidsgeschenk gaf toen we van het voorsterfelijke leven naar de aarde gingen, namelijk het licht van Christus, ons geweten. In de Schriften staat: 'De Geest geeft licht aan ieder mens die in de wereld komt' (LV 84:46).

Het grootste verlangen van onze hemelse Vader is dat we het licht volgen waarmee we geboren zijn, zodat we meer licht kunnen ontvangen. Als we het licht blijven volgen dat we van onze Vader krijgen, ontvangen we meer licht en gaan we meer op Hem lijken.

Naast het licht waarmee we geboren zijn, hebben we de gave van de Heilige Geest, die ons een groot voordeel geeft. Het is een van de grootste gaven die we op aarde kunnen krijgen, omdat ze ons meer mogelijkheden biedt om licht en waarheid te verwerven. Zonder de Heilige Geest zijn we als iemand die in het

FOTO-ILLUSTRATIE © ISTOCKTHINKSTOCK

WE VERWERVEN MEER LICHT ALS WE:

- Anderen liefhebben.
- De Schriften bestuderen.
- De geboden onderhouden.
- Naar de Heilige Geest luisteren.
- In de tempel dienen.

donker met slechts een zaklamp langzaam naar huis wandelt. Als we het evangelie van Jezus Christus aanvaarden en ons laten dopen, krijgen we een schijnwerper en een gids die de weg kent. Dan kunnen we sneller vooruitgaan en ons pad naar huis zien.

In licht toenemen

‘Hetgeen van God is, is licht; en wie licht ontvangt en in God blijft, ontvangt meer licht; en dat licht wordt steeds helderder tot de volle dag toe’ (LV 50:24).

Dit vers vat ons doel op aarde perfect samen. Eeuwige vooruitgang betekent eenvoudigweg in licht toenemen. Als onze geest steeds helderder wordt, werken we naar die ‘volle dag’ toe waarop we *zoals God* en *bij God* zullen zijn.

Denk de volgende keer als u in de tempel een bevestigingsdienst bijwoont eens aan het

volgende denkbeeld over licht. U begint in een kamer met gedempt licht. Hoe meer kennis u ontvangt, hoe lichter de kamer wordt. Uiteindelijk brengt uw reis van licht u naar de heerlijke celestiale zaal. Onze tempelervaring symboliseert onze reis op aarde. De dingen worden steeds helderder tot we uiteindelijk weer in de tegenwoordigheid van de Heer zijn.

Buitengewoon licht is een eigenschap van iedere opgestane celestiale persoon. Toen de engel Moroni in Josephs kamer verscheen, merkte de jonge profeet op dat ‘zijn gelaat [...] waarlijk de bliksem gelijk’ was (Geschiedenis van Joseph Smith 1:32). Mattheüs beschreef de engelen bij het graf van de Heer met vergelijkbare woorden. Hij zei dat zijn gedaante ‘als een bliksem’ was. (Mattheüs 28:3 [zie ook Bijbelvertaling van Joseph Smith in de Engelse tripelcombinatie, Mattheüs 28:3, voetnoot a].)

Hoe zal de Heer ten tijde van onze opstanding bepalen of we een telestiaal, terrestriaal of celestiaal lichaam krijgen? Het antwoord is eenvoudiger dan u misschien wel denkt. Als we in onze geest genoeg celestiaal licht verworven hebben, zullen we met een celestiaal lichaam opstaan. Als we alleen genoeg licht voor een terrestriaal of telestiaal lichaam verworven hebben, is dat de heerlijkheid die we ten tijde van de opstanding zullen ontvangen.

De Leer en Verbonden legt dat uit:

‘Uw heerlijkheid zal die heerlijkheid zijn waarmee uw lichaam levend wordt gemaakt.

‘Gij die levend wordt gemaakt door een gedeelte der celestiale heerlijkheid, zult dan daarvan ontvangen, ja, een volheid’ (LV 88:28–29).

Zolang we op het enge en smalle pad blijven, proberen de geboden te onderhouden en vooruitgang te maken, verwerven we licht. Maar wat gebeurt er als we van het pad afdwalen en de geboden overtreden? Wat gebeurt er dan met ons licht?

De Schriften zijn op dat punt duidelijk: ‘Hij die zich niet bekeert, hem zal zelfs het licht worden ontnomen dat hij heeft ontvangen’ (LV 1:33; cursivering toegevoegd). Met andere woorden, sommige mensen verwerven licht en anderen raken het kwijt. Satan kan licht van ons weg nemen als we ongehoorzaam zijn (zie LV 93:39).

Het is belangrijk om ons af te vragen hoe we meer licht kunnen verwerven zodat het in ons binnenste steeds helderder wordt. Ik geef u vijf suggesties.

Anderen liefhebben

Een van de beste manieren om licht te verwerven, is te leren om lief te hebben zoals onze Vader in de hemel

liefheeft. Dat soort liefde noemen we *naastenliefde*. Mormon spoort ons aan: ‘Bidt tot de Vader met alle kracht van uw hart dat gij met die liefde [...] vervuld zult zijn’ (Moroni 7:48). Liefde geeft onze geest meer licht; twist en jaloezie nemen licht weg.

Vergeet niet dat het eerste grote gebod luidt: ‘U zult de Heere, uw God, liefhebben met heel uw hart, met heel uw ziel en met heel uw verstand’ (Mattheüs 22:37–38). We ontvangen een enorme beloning als we God liefhebben en Hem op de eerste plaats zetten. Jezus heeft gezegd: ‘Indien uw oog alleen op *mijn* eer is gericht, zal uw gehele lichaam met licht vervuld zijn’ (LV 88:67; cursivering toegevoegd).

Het tweede grote gebod luidt: ‘U zult uw naaste liefhebben als uzelf’ (Mattheüs 22:39). Dat kan moeilijker zijn omdat onze naasten niet volmaakt zijn. Het geheim om anderen te leren liefhebben, is hen te dienen. Daarom is het zo makkelijk om onze kinderen lief te hebben, hoewel

ze verre van volmaakt zijn.

Hoe meer u dient, hoe meer u liefheeft. En hoe meer u liefheeft, hoe meer licht u ontvangt. Zowel jonge als oude zendingen hebben een merkbare gloed om hen heen. Voltijds dienen wordt met veel geestelijk licht beloond.

De Schriften bestuderen

Er is geen kortere weg naar kennis van de waarheid. U moet tijd besteden aan het bestuderen van de Schriften en de leringen van de profeten. Als u geestelijk wilt groeien, moet u uw geest voeden door u dagelijks aan het woord te vergasten. Volgens de Leer en Verbonden zijn waarheid en licht synoniem (zie LV 84:45).

Bid dagelijks vóór u uw Schriften openslaat dat u iets nieuws zult leren om meer licht aan uw geest toe te voegen. Zoek vervolgens naar nieuwe inzichten en meer kennis. Vraag u ook af hoe hetgeen u leest op u van

toepassing is. U moet bereid zijn om tijd te investeren als u meer licht wilt.

Een aanverwante bron van licht voor onze geest is het uit het hoofd leren van Schriftteksten. Ouderling Richard G.

Scott (1928–2015) van het Quorum der Twaalf Apostelen heeft gezegd: ‘De Schriften zijn net pakketjes met licht die ons verstand verlichten’ en ‘Schriftteksten uit het hoofd leren, kan ons veel macht geven.’¹ Schriftteksten die u uit het hoofd geleerd hebt, zijn een geschenk voor uzelf — een geschenk dat steeds meer licht geeft.

De geboden onderhouden

Onderhoud de geboden die u in de Schriften ontdekt. Als u bijvoorbeeld de raad ‘gaat vroeg naar bed’ en ‘staat vroeg op’ (LV 88:124) leest, doe dat dan ook. Als u in de Leer en Verbonden het gebod ‘Gij zult niet kwaadspreken over uw naaste’ (LV 42:27) tegenkomt, dan past u voortaan beter op uw woorden. Als u waarheid leert, moet u die toepassen om licht te verwerven.

Als u licht verwerft, maar dat niet gebruikt, kunt u het kwijtraken.

Naar de Heilige Geest luisteren

Naar de Heilige Geest luisteren is een van de manieren waarop president Thomas S. Monson zoveel licht verworven heeft. Hij heeft geleerd om gehoor te geven aan de ingevingen die hij krijgt. In de Schriften staat: ‘Eenieder die luistert naar de stem van de Geest, komt tot God’ (LV 84:47).

Als u ingevingen van de Geest verwacht, zult u die krijgen. Als u ernaar handelt, zult u er meer ontvangen. Als de Heilige Geest u vraagt om iets moeilijks te doen (zoals een slechte gewoonte opgeven) en u luistert naar de ingeving en gehoorzaamt die, dan zult u een toevloed van geestelijke groei en een grote toename van licht ervaren.

In de tempel dienen

Als we aan de tempel van de Heer denken, denken we automatisch aan licht. Denk bijvoorbeeld aan wat de profeet Joseph Smith over de inwijding van de Kirtlandtempel in 1836 gezegd heeft: ‘De mensen in de buurt renden naar de tempel (ze hoorden een vreemd geluid en zagen een helder licht als een vuurkolom op de tempel rusten), en vroegen zich af wat daar gebeurde.’²

We kunnen zoveel licht en waarheid verwerven door in de tempel te dienen dat we de tempel ook wel eens de universiteit van de Heer noemen. Het licht van de tempel is nog beter voor uw geest dan het licht van de zon voor uw lichaam. Weet dat u gezegend bent als u regelmatig van dat hemelse licht kunt genieten.

Uw licht laten schijnen

Elke tempel, elk kerkgebouw, elk zendingskantoor, elke mormoonse woning en ieder lid van de kerk dient een licht voor de wereld te zijn. Petrus herinnerde de heiligen eraan dat God ‘u uit de duisternis geroepen heeft tot Zijn wonderbaar licht’ (1 Petrus 2:9).

Ik bid dat we ons hele leven zoveel mogelijk licht in onze geest zullen verwerven. Ik getuig dat dit de sleutel is tot succes in onze aardse proeftijd. Ik getuig dat we licht kunnen verwerven door de bovenstaande suggesties toe te passen. ■

NOTEN

1. Richard G. Scott, ‘De kracht van de Schriften’, *Liahona*, november 2011, 6.
2. Joseph Smith, in *History of the Church*, deel 2, 428.

Een zondeloos Man

Vurig ♩ = 104-120

Tekst naar David B. Larsen
Muziek Janice Kapp Perry

1. Een zon - de-loos en hei - lig man — Hij was de Zoon van God, en
2. Een zon - de-loos en hei - lig man, die God de Va - der zond, aan
3. Een zon - de-loos en hei - lig man, en ne - de - rig van hart, be -
4. Een zon - de-loos en hei - lig man ver - rees toen uit het graf, waar -

wist: mijn groot ver - zoe - nend werk be - paalt het mens' - lijk lot, want
Hem in al - les toe - ge - wijd, al voor de aard' be - stond, want
taal - de voor ons heil met bo - ven - men - se - lij - ke smart. Zijn
door Hij ook aan ons de macht tot eens her - rij - zen gaf. In

heel het mens - dom is ver - lo - ren als dat niet ge - schiedt. Ja,
slechts zijn rei - ne of - fe - rand' ver - slaat de aard - se dood. Zijn
lief - des - of - fer was com - pleet, de prijs was haast be - taald: zijn
Chris - tus le - ven al - len als een mooi - e len - te - dag. Zeg

zon - der of - fer voor de zond' gaat heel Gods plan te - niet.
schul - de - lo - ze bloed ver - lost ons al - len uit die nood.
geest ver - liet het wre - de kruis, Gods plan had niet ge - faald.
dank voor Je - zus' ze - ge - praal op 't kruis en op het graf!

Zie Jeffrey R. Holland, 'Genade en gerechtigheid zijn thans in liefde vereend', algemene conferentie, 2015.

© 2016 David B. Larsen en Janice Kapp Perry. Alle rechten voorbehouden. Het maken van kopieën voor incidenteel, niet-commercieel gebruik thuis of in de kerk is toegestaan. Deze mededeling moet op elke kopie worden vermeld.

Toen ik in mijn bunker in het Boek van Mormon aan het lezen was, besloot ik te doen wat de Schriften voorschreven en God te vragen of het Boek van Mormon waar was.

OORLOG BRACHT MIJ VREDE

Vijf dagen nadat ik mijn middelbare-schooldiploma had gehaald, nam ik dienst bij het leger. Net voor ik naar Vietnam vertrok, had ik een duidelijke ingeving dat mijn indiensttreding het begin was van een spirituele reis.

Twee uur nadat ik bij mijn nieuwe eenheid was aangekomen, werd ons kamp met vijandelijke raketten bestookt. Die nacht volgde een morteraanval. Het was allemaal heel opwindend tot er in de tweede week verschillende mannen omkwamen. Ontnuchterd begon ik over de zin van het leven na te denken.

Al snel maakte ik kennis met de leider van een helikopterteam, Graig Stephens. Op een dag kwam godsdienst ter sprake. Hij vertelde me dat hij lid was van De Kerk van Jezus Christus van de Heiligen der Laatste Dagen en vroeg me of ik meer wilde weten. Alhoewel mijn ouders niet tot enig kerkgenootschap behoorden, hadden zij mij geloof in Jezus Christus geleerd.

Die avond las Graig mij de eerste zendelingenles voor in een lege bunker. Wat mij opviel, was niet de logica van de les of de manier waarop hij het bracht, maar de oprechtheid en nederigheid van deze jonge soldaat.

De volgende dagen gaf Graig mij de andere lessen. Na elke les knielden we neer om te bidden. Hij vroeg mij altijd om te bidden, maar ik kon mijzelf er niet toe brengen. Ik herinner me dat een bepaald leerstellig beginsel me zo verontrustte dat ik niets meer over de kerk wilde horen. De volgende dag ging Graig op zoek naar iemand die mijn vragen kon beantwoorden.

Bij valavond kwam hij terug met een helikopterpiloot van een andere eenheid, een teruggekeerde zendeling. Deze broeder beantwoordde mijn vragen en getuigde dat de kerk waar was. Toen zei hij tegen me dat ik zo klaar was voor de doop als wie dan ook. Ik kon geen woord uitbrengen. Toen hij

uitgesproken was, wist ik gewoon dat hij gelijk had.

Even later, terwijl ik in mijn bunker in het Boek van Mormon aan het lezen was, besloot ik te doen wat de Schriften voorschreven en God te vragen of het Boek van Mormon waar was (zie Moroni 10:4-5). Ik boog mijn hoofd en legde mijn vraag aan de Heer voor. Meteen kreeg ik een onbetwistbaar gevoel van warmte en vrede, zoals ik nog nooit eerder had ervaren. Ik wist dat God mijn gebed had verhoord. Ik wist dat het Boek van Mormon waar was. Met die kennis dat het Boek van Mormon waar was, wist ik ook dat Joseph Smith een profeet moest zijn. Kort daarna liet ik mij in de Golf van Tonkin dopen.

Toen ik uit het water kwam, had ik het gevoel dat ik helemaal rein was. Het leven was nog nooit zo mooi geweest. Ik moest er duizenden kilometers voor naar een oorlogsgebied reizen, maar ik kreeg er wel de gemoedsrust die ik nodig had. ■ Robert Swenson (Alabama, VS)

KAN IK HELPEN?

Ik zat te huilen in mijn woonkamer. Het was slechts enkele dagen nadat ik een miskraam had gehad en ik bleef maar aan het verlies van onze baby denken. Vele dingen riepen de herinnering aan deze tragedie op, vooral mijn klerkast met zwangerschapskleding.

Telkens als ik mijn slaapkamer binnenging, leken de kleren mij aan te staren vanaf hun klerhanger. De meeste waren gloednieuw en nog nooit gedragen en herinnerden me eraan dat ik niet meer in verwachting was. Ik was nog te zwak om meer dan enkele seconden rechtop te staan en de kleren weg te stoppen.

Toen klopte er iemand aan. Ik deed open en zag mijn huisbezoekster staan. Het was dezelfde huisbezoekster die op mijn kinderen had gelet toen mijn dokter aan mijn echtgenoot en mij bevestigde dat ik een miskraam had gehad.

Ik ging in bed liggen terwijl zij mijn kleren opvouwde en ze voorzichtig in dozen legde.

‘Kan ik helpen?’ vroeg ze.

‘Ja’, zei ik. ‘Ik heb je hulp nodig om mijn zwangerschapskleding op te ruimen.’

Ik nam haar mee naar de slaapkamer, maakte de laden leeg en haalde alles van de klerhangers. Ik ging in bed liggen terwijl zij mijn kleren opvouwde en ze voorzichtig in dozen legde. Ze plakte de dozen dicht en bracht ze naar beneden zodat ik ze niet hoefde te zien. Ik voelde me opgelucht.

Dan ging zij naar de keuken, laadde de vaatwasser in, maakte het aanrecht schoon en ruimde op, dingen waar ik me nog te zwak voor voelde. Toen zij vertrok, was mijn

huis opgeruimd, mijn kleren waren uit het zicht en mijn hart was niet meer zo bedrukt.

De apostel Johannes leerde ons: ‘Er is in de liefde geen vrees, maar de volmaakte liefde drijft de vrees uit’ (1 Johannes 4:18). Wanneer we met de liefde van Heiland iemand helpen, worden wij gesterkt door zijn moed. Omdat mijn huisbezoekster van de liefde van Christus vervuld was, kwam zij onmiddellijk toen de Geest haar dat ingaf.

We ontvingen in die vreselijke periode vele uitingen van liefde in de vorm van bloemen, kaartjes, cupcakes en kinderopvang, wat we zeer waardeerden. Maar de uiting van liefde die het meeste hielp, was toen mijn huisbezoekster, zonder te weten hoe zeer ik haar nodig had, op mijn deur klopte en vroeg: ‘Kan ik helpen?’ ■

Loralee Leavitt (Washington, VS)

BRAAMSTRUUKEN

Op de westkust van Canada groeien braamstruiken als onkruid. De planten groeien overal en overwoekeren alles binnen hun bereik: velden, stoepen, wegen en stranden zijn afgezet met braambessenstruiken. In de herfst gaan burensamen bessen plukken voor persoonlijk gebruik.

Toen ik eens een jaar meedeed, was ik vastbesloten dat ik niet alleen bessen zou plukken om voor mezelf en mijn gezin jam te maken, maar ook voor de zusters bij wie ik op huisbezoek ga. De beste plek in mijn buurt om braambessen te plukken, is bij de lagere school. De paden en velden zijn daar afgezet met braamstruiken van tweeënhalve meter hoog. Ik was daar de week ervoor al gaan plukken en

wist dat veel anderen dat ook gedaan hadden, dus waarschijnlijk zouden er niet veel vruchten meer zijn.

Toen ik me klaarmaakte om weer bessen te plukken, besloot ik dat ik een andere plek zou proberen. Vanuit mijn keukenraam kon ik een braakliggend stuk grond zien. Er passeerde daar nauwelijks iemand en de struiken waren zich over een oppervlakte van veertig are aan het verspreiden. Waar nog niet geplukt was, zouden er ongetwijfeld nog veel vruchten zijn. Ik zette mijn emmers in de kofferbak en reed naar het stuk grond.

Al gauw kreeg ik het warm, had ik schrammen en bevond ik mij tot mijn verbazing middenin het veld vol braamstruiken. De braamstruiken waren kaal en vol met doornen, maar

vertoonden geen enkel teken van bloesems of vruchten. Ik had welgeteld drie bessen op heel het veld gevonden en ik kon niet begrijpen waarom. Mijn jampotten moesten echter nog steeds gevuld worden, dus reed ik naar de school om te zien of er daar nog vruchten over waren.

Toen ik de schoolvelden bereikte, vond ik daar, hoewel er al zoveel mensen hadden geplukt, meer bessen dan ik nodig had en zelfs meer die nog aan het rijpen waren. Ik begreep plotseling wat er gebeurd was: braamstruiken brengen meer voort als hun vruchten worden geplukt. Omdat onze buurt de bessen op dit stuk grond al jarenlang deelde, brachten de struiken daardoor ieder jaar weer oogst voort. Waar de struiken niet

Ik reed naar de school om te zien of er daar nog vruchten over waren.

KOM MIJN ONGELOOF TE HULP

gebruikt waren, bleven ze dor en vruchteloos. Door de bessen van die braamstruiken door de jaren heen te delen, hadden we overdaad gecreëerd: er waren meer vruchten dan we met zijn allen nodig hadden.

Deze ervaring deed me denken aan hoe tiende en vastengaven werken. Wie tiende betaalt, krijgt de belofte van de Heer dat Hij 'de vensters van de hemel zal openen en zegen over [ons] uitgieten, zodat er niet genoeg plaats zal zijn om die te ontvangen.' (3 Nephi 24:10). Door via geïnspireerde programma's van de kerk met elkaar te delen wat we hebben, creëren we stoffelijke en geestelijke overvloed voor ons gezin, onze gemeenschap en onszelf. ■
Rhiannon Gainor, Californië (VS)

Op een weekend werd ik wakker en kon ik met mijn linkeroor niets meer horen. Ik maakte een afspraak met een keel-, neus- en oorarts.

De arts stuurde me direct door voor een gehoorstest bij een audioloog. Ik begon me zorgen te maken toen ik met mijn linkeroor geen van de testgeluiden kon horen. Na de test concludeerde de audioloog dat ik aan sensorineuraal gehoorverlies leed, veroorzaakt door een beschadigde hersenzenuw die bij het gehoor een rol speelt.

Ik was geschokt. Ik was pas 26 en sprak al over de noodzaak van een gehoorapparaat. Muziek is een van mijn grootste passies. Zou ik mijn instrumenten nog wel kunnen bespe- len, en zingen?

De arts schreef steroïden voor om te zien of die zouden helpen, maar hij ging er stellig van uit dat mijn gehoorverlies blijvend was.

Ik hield het niet meer en brak in huilen uit. Ik was bang voor wat de toekomst in petto had en verdrietig dat ik nooit meer normaal zou kunnen horen.

Die avond stelde mijn man, Brian, voor me een priesterschapszegen te geven. Ik had verwacht dat de zegen me troost en kracht zou schenken om met mijn gehoorverlies om te gaan, maar Brian beloofde in zijn zegen dat mijn gehoor volledig zou herstellen. Dat kon ik niet geloven.

Mijn man heeft het vast mis, dacht ik. De arts had al veel gevallen als dat van mij meegemaakt en hij zei dat mijn gehoor niet terug zou komen.

Na de zegen vroeg ik Brian of hij dacht dat de uitgesproken belofte

zijn wil of die van de Heer was. Brian vertelde me dat hij de sterke ingeving had gevoeld om de belofte uit te spreken. Ik was niet overtuigd.

Terwijl ik over mijn situatie zat te mijmeren, kwam er een Schrifttekst uit het boek Markus in me op. Daarin zegt Jezus tegen een wanhopige vader: 'Alle dingen zijn mogelijk voor wie gelooft.' De man antwoordde: 'Ik geloof, Heere! Kom mijn ongelooft te hulp' (Markus 9:23–24). Dat was die avond mijn smeekbede aan mijn hemelse Vader. Ik wilde wel geloven dat ik genezen zou worden, maar ik was er niet zeker van. Ik miste het geloof dat de Heer me in mijn crisis zou helpen.

Na mijn gebed moest ik denken aan een les over de macht van priesterschapszegens die ik aan de jongevrouwen gegeven had. Ik had de leerlingen geleerd een zegen te vragen en dat de Heer de zieken door een zalving en zegen genezen kan. Hoe kon ik verwachten dat ze mij zouden geloven als ik zelf geen geloof had? Ik besloot mijn vertrouwen in de Heer te stellen — Hij had nog nooit tot me gelogen.

Twee weken later was mijn gehoor helemaal terug. De audioloog en de arts stonden versteld.

Ik zal mijn hemelse Vader altijd dankbaar zijn dat mijn gehoor hersteld werd, maar ik ben nog dankbaarder voor de les die ik geleerd heb. Ook al gaat het niet altijd zoals ons in een zegen beloofd wordt, ik weet dat de Heer ons zal zegenen als we ons geloof en vertrouwen in Hem stellen. ■
Stephanie Hughes (Texas, VS)

IK VOELDE DE GEEST VAN HET INSTITUUT

Ik ging gebukt onder de soms negatieve omgeving van de universiteit. Toen ik de sfeer in het instituut voelde, wist ik dat ik niet alleen was.

Jennifer Bohorquez Gomez

Toen ik aan mijn studie begon, vond ik het geweldig om deel van de onderwijsomgeving uit te maken en het enthousiasme van mijn medestudenten te zien. Dankzij mijn Vader in de hemel, het permanent studiefonds en de steun van mijn familieleden werd mijn droom werkelijkheid.

Tijdens de eerste schoolweken besepte ik dat me de komende vijf jaar heel wat werk te wachten stond:

huiswerk, toetsen, examens en projecten. Ik hield van mijn beroepskeuze en mijn studie, maar ik besepte ook dat ik tot op dat moment in een andere wereld geleefd had. Ik was duidelijk anders dan de andere studenten. Ze luisterden naar muziek met on gepaste teksten en ze praatten vaak over de onzedelijkheden die ze in het weekend bedreven hadden, de drugs die ze genomen en de alcohol die ze gedronken hadden.

Mijn klasgenoten nodigden me meermaals uit om in het weekend met hen mee te doen. Toen ik hun over mijn normen en geloof vertelde, respecteerden velen mijn overtuiging en drongen ze niet meer aan dat ik meedeed. Maar er waren nog meer anderen die mijn overtuiging bespotten. Ik probeerde me er niets van aan te trekken, maar vroeg me af of ik dit de hele tijd zou kunnen verdragen. Ik bad voortdurend om kracht en bad dat ik me niet eenzaam zou voelen. Maar ik had niet het gevoel dat die gebeden verhoord werden. En toen besepte ik dat mijn situatie aan de universiteit niet zou veranderen. Tijdens mijn studie bleef ik naar de kerk

gaan, waar ik op zekere zondag in de avondmaalsdienst over het instituut hoorde. Ik besloot om de daaropvolgende woensdag naar het instituut te gaan om een vraag over het permanent studiefonds te stellen.

Aan het eind van een lange schooldag ging ik op weg naar het instituut. Ik stapte op het openbaar vervoer, ging zitten en begon wat huiswerk te lezen. Ik slaakte een diepe zucht en voelde behoefte aan een pauze. Ik keek op en zag meteen iets ongepasts. Bij mijn halte stapte ik uit en ging naar het instituutgebouw terwijl ik piekerde over het huiswerk dat ik de volgende dag moest indienen.

Hoewel ik volgens de evangelienormen leefde, ging ik bij het binnengaan van het instituutgebouw gebukt onder de mentaliteit aan de universiteit. Binnen zag ik jongvolwassen studenten in gepaste kledij die elkaar met respect behandelden. Welke cursus zouden zij dit semester volgen? De Leer en Verbonden? Het Boek van Mormon? Voorbereiding op een zending?

Ik benaderde de administrateur, kreeg antwoord op de vraag over het permanent studiefonds en maakte aanstalten om naar huis te gaan. Bij de uitgang keerde ik me om omdat ik de sfeer van het instituut voelde. Ik ging met tranen van vreugde de deur uit. Met het openbaar vervoer onderweg naar huis hilde en glimlachte ik tegelijkertijd. Ik kreeg een gedachte die me bijbleef: ik was niet alleen.

Op dat moment ontving ik een antwoord op mijn gebed. Ik voelde de Geest, dacht na over mijn ervaring en bedankte mijn hemelse Vader voor de vreugde van het evangelie.

Toen ik thuiskwam, omhelsde ik mijn moeder en vertelde haar over mijn geweldige ervaring waarbij ik de liefde van God had gevoeld. Hij had me nooit in de steek gelaten en was de hele tijd bij me geweest, net zoals Hij met ons allen is wanneer we Hem het meeste nodig hebben. Ik volgde tijdens mijn studies het instituut en leerde er veel goede vrienden kennen. Maar Jezus Christus is onze grootste bron van liefde en steun. Hij laat ons nooit in de steek. ■

De auteur woont in Colombia.

DE KRACHT VAN HET INSTITUUT

‘Ik weet hoeveel kracht wij krijgen door aan het seminarie en het instituut mee te doen. Die kracht heeft mijn leven verrijkt en ik weet dat hetzelfde met jullie zal gebeuren. Ze zal een beschermend schild

om je heen zijn dat je beschermt tegen de verleidingen en beproevingen van de wereld. Kennis van het evangelie hebben, houdt een grote zegening in. Ik weet geen betere plek voor de jongeren van de kerk om kennis van heilige zaken te krijgen dan in het instituut van de kerk.’

Ouderling L. Tom Perry (1922–2015) van het Quorum der Twaalf Apostelen, ‘Receive Truth’, *Ensign*, november 1997, 61–62.

**Ouderling
M. Russell Ballard**
van het Quorum der
Twaalf Apostelen

De VERZOENING *van onze Heiland*

Als wij de verzoening van de Heer Jezus Christus echt begrepen, zouden wij beseffen hoe belangrijk één enkele zoon of dochter van God is.

In januari 2004 kwam onze kleinzoon Nathan bij een tragisch vliegtuigongeluk om. Nathan was in het Russischtalige gedeelte van de Baltische staten op zending geweest. Hij hield van de mensen en wist dat het een voorrecht was om de Heer te dienen. Drie maanden nadat ik hem voor eeuwig aan zijn lieve vrouw Jennifer verzegeld had, vond dit ongeval plaats. Omdat Nathan zo plotseling uit onze aardse tegenwoordigheid weggenomen werd, hebben wij ons hart en verstand op de verzoening van de Heer Jezus Christus gericht. Hoewel het onmogelijk is om de volledige betekenis van de verzoening van Christus onder woorden te brengen, bid ik dat ik kan uitleggen wat zijn verzoening voor mij en onze familie betekent, en voor jullie en jullie familie kan betekenen.

De geboorte, het leven, de verzoening in de hof van Gethsémané, het lijden aan het kruis, de bijzetting in het graf en de glorierijke opstanding van de Heiland zijn een hernieuwde realiteit voor ons geworden. De opstanding van de Heiland is voor ons allemaal een verzekering dat ook wij Hem daarin zullen volgen en dat wij onze eigen opstanding zullen meemaken. Wij krijgen veel vrede en troost door deze grote gave, die wij door de liefdevolle genade van Jezus Christus, de Heiland en Verlosser van alle mensen, ontvangen. Door Hem weten we dat we ooit weer bij Nathan zullen zijn.

Er is geen grotere uitdrukking van liefde dan de heldhaftige verzoening van de Zoon van God. Ware het niet voor het plan van onze hemelse Vader, dat al vóór de grondlegging van de wereld gevestigd was, dan zouden alle mensen — uit het verleden, heden en de toekomst — letterlijk geen hoop op eeuwige vooruitgang

hebben. Als gevolg van Adams overtreding werd de mens uit de tegenwoordigheid van God verbannen (zie Romeinen 6:23) en zou dat voor eeuwig blijven, tenzij er een manier werd gevonden om de banden van de dood te verbreken. Het zou geen gemakkelijke manier zijn, want er was een plaatsvervangend offer voor nodig van iemand die zondeloos was, en die de zonden van alle mensen op zich kon nemen.

Hij knielde tussen de knoestige olijfbomen neer, en op ongelofelijke wijze, die niemand volledig kan begrijpen, nam de Heiland de zonden van de wereld op Zich.

Gelukkig volbracht Jezus Christus in het oude Jeruzalem moedig dit offer. Afgezonderd in de hof van Gethsémané knielde Hij tussen de knoestige olijfbomen neer, en op ongelofelijke wijze, die niemand volledig kan begrijpen, nam de Heiland de zonden van de wereld op Zich. Hoewel zijn leven rein en zondeloos was, betaalde Hij de ultieme prijs voor alle zonden — die van jou, van mij en van iedereen die ooit geleefd heeft. Zijn mentale, emotionele en geestelijke zielenleed was zo groot dat Hij uit al zijn poriën bloedde (zie Lukas 22:44; LV 19:18). En toch onderging Jezus dat leed gewillig, zodat wij allen de kans krijgen om vergeving te ontvangen — door ons geloof in Hem, door bekering van onze zonden, door ons door het juiste gezag te laten dopen, door tijdens de bevestiging de zuiverende gave van de Heilige Geest te ontvangen en door alle andere essentiële verordeningen te aanvaarden. Zonder de verzoening van de Heer zouden we geen van deze zegeningen kunnen ontvangen, en zouden we niet gelouterd en voorbereid kunnen worden om in de tegenwoordigheid van God terug te keren.

Als wij de verzoening van de Heer Jezus Christus echt begrepen, zouden wij gaan beseffen hoe belangrijk *één* enkele zoon of dochter van God is. Ik geloof dat het eeuwige doel van onze hemelse Vader voor zijn kinderen over het algemeen bereikt wordt door de kleine, eenvoudige

dingen die we voor elkaar doen. Midden in het Engelse woord *atonement* [verzoening] staat het woord *one* [één]. Als alle mensen dat begrepen, zou er niemand meer zijn om wie we ons niet bekommerden, ongeacht leeftijd, ras, geslacht, godsdienst of sociale en economische positie. Dan zouden we ernaar streven om het voorbeeld van de Heiland te volgen en nooit meer onvriendelijk, onverschillig, onbeleefd of hardvochtig ten opzichte van anderen zijn.

Als wij de verzoening en de eeuwige waarde van iedere ziel goed begrepen, zouden we op zoek gaan naar de afgedwaalde jongen en het afgedwaalde meisje en naar alle andere afgedwaalde kinderen van God. Dan zouden we ervoor zorgen dat zij te weten kwamen hoeveel Christus van hen houdt. Dan zouden we ons uiterste best doen om ze op de verlossende verordeningen van het evangelie voor te bereiden.

Als ik aan mijn kleinzoon Nathan denk en hoe belangrijk hij voor ons is, kan ik duidelijker zien en voelen wat onze hemelse Vader voor al zijn kinderen moet voelen. We willen niet dat God weent omdat wij niet ons uiterste best hebben gedaan om de geopenbaarde waarheden van het evangelie aan zijn kinderen te verkondigen. Ik bid dat jullie je best zullen doen om de zegeningen van de verzoening te kennen en ernaar zullen streven de Heer in het zendingsveld te dienen. Jezus heeft gezegd: 'Al ware het zo dat u al uw dagen arbeidde om dit volk bekering toe te roepen, en slechts *één* ziel tot Mij bracht, hoe groot zal dan uw vreugde met hem zijn in het koninkrijk van mijn Vader!' (LV 18:15; cursivering toegevoegd.) En niet alleen dat, maar groot zal de *vreugde van de Heer* zijn over de ziel die zich bekeert! Want die *ene* ziel is kostbaar voor Hem.

Onze hemelse Vader heeft zijn helpende hand door middel van de verzoening van onze Heiland naar ons uitgestoken. Hij zegt uitnodigend: 'Ik [zou] willen dat gij tot Christus komt, die de Heilige Israëls is, en deelhebt aan zijn heil en de kracht van zijn verlossing' (Omni 1:26). Hij heeft ons geleerd dat wij in zijn heilige tegenwoordigheid kunnen terugkeren als wij gehoorzaam zijn aan de beginselen van het evangelie, als wij de verlossende verordeningen ontvangen die zijn hersteld, als wij voortdurend dienstbetoon verrichten en tot het einde toe volharden.

Als wij de verzoening en de eeuwige waarde van iedere ziel goed begrepen, zouden we op zoek gaan naar de afgedwaalde jongen en het afgedwaalde meisje en naar alle andere afgedwaalde kinderen van God. Dan zouden we ervoor zorgen dat zij te weten kwamen hoeveel Christus van hen houdt.

Wat kan er in de hele wereld zelfs bij benadering zo belangrijk zijn als die kennis?

Helaas wordt de belangrijkheid van mensen in de hedendaagse wereld vaak beoordeeld aan de hand van de grootte van het publiek voor wie ze optreden. Op die manier worden in meerdere of mindere mate de media en sportprogramma's beoordeeld, zakelijke belangen vastgesteld en overheidsambten verkregen. Misschien dat daarom de rollen van vader, moeder en zendeling zo weinig staande ovaties krijgen. Vaders, moeders en zendingen 'treden op' voor een klein publiek. Maar in de ogen van de Heer is er maar *één soort* publiek dat blijvend belangrijk is — en dat is die *ene* ziel, iedere ziel, u en ik, *elk* kind van God. De ironie van de verzoening is dat we over oneindig en eeuwig spreken, maar dat we met een persoonlijke toepassing te maken hebben, *één* persoon tegelijk.

Onderschat nooit hoe kostbaar die *ene* ziel is. Vergeet nooit de eenvoudige aansporing van de Heer: 'Als u Mij liefhebt, neem dan Mijn geboden in acht' (Johannes 14:15). Streef er altijd naar om de volledige zegeningen van de verzoening van de Heer Jezus Christus waardig te zijn. Na het verdriet over het afscheid van onze lieve Nathan hebben we de gemoedsrust gevonden die alleen de Heiland en Verlosser kan geven. Onze familie heeft zich tot Hem gewend; en nu zingen we met meer waardering en begrip:

*O, het is wonderbaar dat Hij zo hield van mij
dat Hij 's ontzield voor mij!*

*O, het is wonderbaar, wonderbaar voor mij!
(‘k Sta spraak’loos’, Lofzangen, nr. 129.)*

Ik hoop dat jullie zelf iedere zegen van de verzoening van de Heer Jezus Christus zullen ontvangen en die ook aan anderen zullen geven. ■

Naar een toespraak gehouden tijdens de algemene aprilconferentie van 2004.

ZONDAGSE LESSEN

Het onderwerp
van deze maand:

De verzoening van
Jezus Christus

*Als je jezelf
wel eens hebt
afgevraagd
waar je van
moet bekeren
en wanneer, dan
vind je hier wat
antwoorden.*

ACHT FABELS over bekering

Bekering is niet gemakkelijk en soms is het pijnlijk. Maar je kunt het. Het vereist wel verandering en nederigheid, maar je kunt het!. Hier zijn enkele veelvoorkomende fabels over bekering en enkele erg goede antwoorden.

FABEL 1: Ik herinner me nog steeds mijn zonde, dus zal ik wel geen vergeving ontvangen hebben.

‘Satan probeert ons ervan te overtuigen dat onze zonden niet vergeven zijn, omdat *we* ze ons nog kunnen herinneren. Satan is een leugenaar; hij probeert ons zand in de ogen te strooien en ons weg te leiden van het pad van bekering en vergeving. God heeft niet beloofd dat *wij* onze zonden niet meer zullen herinneren. Als wij ze ons herinneren, zullen we dezelfde fouten niet zo gauw meer maken. Maar als we trouw blijven, zal de herinnering aan onze zonden in de loop der tijd wel minder worden.’¹

— President Dieter F. Uchtdorf

FABEL 2: Ik voel me nog steeds schuldig, dus zal ik wel geen vergeving ontvangen hebben.

‘De oprechte boetvaardige die maar geen verlichting lijkt te vinden, moedig ik aan om de geboden te blijven onderhouden. Ik beloof u dat verlichting zal komen op de tijd van de Heer. Genezen kost ook tijd.’²

— Ouderling Neil L. Andersen

FABEL 3: Ik word geplaagd door slechte gedachten die vanzelf komen, dus ik kan er niets aan doen.

‘Sommige slechte gedachten komen vanzelf. Andere krijgen we omdat we ze uitnodigen door waar we naar kijken of luisteren. Praten over of kijken naar onfatsoenlijke afbeeldingen [...] kan krachtige emoties teweegbrengen. Daardoor zul je verleid worden om naar onfatsoenlijke video’s of films te kijken. Die dingen zijn om je heen, maar je moet er niet aan meedoen. Doe je best om je gedachten rein te houden door aan iets goeds te denken. Je kunt je gedachten maar op één onderwerp tegelijk richten. Maak daar gebruik van om slechte gedachten te verdringen. Zorg er vooral voor dat je die gedachten geen voedingsbodem geeft door iets verkeers te bekijken of te lezen. Als je je gedachten niet beheerst, zal Satan je blijven verleiden tot je ze uiteindelijk in daden omzet.’³

— Ouderling Richard G. Scott (1928-2015)

FABEL 4: God kan niet meer van mij houden vanwege mijn fouten.

‘God heeft al zijn kinderen lief en Hij zal altijd van ons houden en de hoop nooit opgeven. Het plan van onze hemelse Vader is duidelijk en zijn beloften zijn buitengewoon: “Want God heeft zijn Zoon niet in de wereld gezonden opdat Hij de wereld zou veroordelen, maar opdat de wereld door Hem behouden zou worden” (Johannes 3:17).’⁴

— President Dieter F. Uchtdorf

FABEL 5: Mijn zonden zijn zo erg dat ik geen vergeving kan ontvangen.

‘Hoeveel kansen u ook denkt gemist te hebben, hoeveel fouten u ook denkt gemaakt te hebben, of hoezeer u ook denkt dat het u ontbreekt aan talent, of hoever u ook denkt weg te zijn van huis, familie en God, ik getuig tot u dat u *niet* buiten het bereik van de goddelijke liefde bent. Het is voor u niet mogelijk om verder in de duisternis weg te kruipen dan het oneindige licht van Christus’ verzoening kan schijnen.’⁵

— Ouderling Jeffrey R. Holland

FABEL 6: Ik ben gestopt met een ernstige zonde te begaan, dus ik hoef niet met de bisschop te spreken. Ik kan gewoon bidden en dan is alles in orde, of ik kan het gewoon aan mijn ouders vertellen.

‘De Heer heeft verklaard dat de bisschop een rechter in Israël is (zie LV 107:72, 74). Het is zijn taak om te bepalen of de leden in zijn wijk waardig zijn. Door ordening en een rechtschapen leven heeft de bisschop recht op openbaring van de Heilige Geest omtrent de leden van zijn wijk, met inbegrip van jou.

De bisschop kan je bij je bekeringsproces helpen op een manier die je ouders of andere leidinggevenden niet kunnen bieden. Als de zonde ernstig is, kan hij besluiten om je voorrechten in de kerk te beperken. Hij kan je bijvoorbeeld, als onderdeel van je bekeringsproces,

vragen om een tijdje niet van het avondmaal te nemen of het priesterschap uit te oefenen. Hij zal je begeleiden en Hij bepaalt wanneer je weer aan die heilige zaken deel kunt nemen.⁶

— Ouderling C. Scott Grow

FABEL 7: Ik kan niet met de bisschop gaan praten want dan zal hij mij minachten.

‘Ik beloof je dat hij je niet zal veroordelen. Als dienstknecht van de Heer zal hij liefdevol zijn en begripvol naar je luisteren. Daarna zal hij je bij het bekeringsproces helpen. Hij is de genadige gezant van de Heer die je rein zal helpen worden door de verzoening van Jezus Christus.’⁷

— Ouderling C. Scott Grow

FABEL 8: Ik heb het opnieuw gedaan, dus ik verdien geen vergeving. Misschien kan ik niet veranderen.

‘Soms merken we bij onze bekering, bij onze dagelijkse inspanningen om meer als Christus te worden, dat we steeds met dezelfde moeilijkheden worstelen. Net als bij de beklimming van een berg met veel bomen zien we onze vorderingen soms pas als we hogerop vanaf een uitstekende rand omlaag kijken. Laat je daardoor niet ontmoedigen. Als je naar bekering streeft en eraan werkt, ben je met het bekeringsproces bezig.’

‘Op dit moment zegt iemand ongetwijfeld: “Broeder Andersen, u begrijpt het niet. U kunt niet voelen wat ik heb gevoeld. Het is te moeilijk om te veranderen.”

U hebt gelijk, ik begrijp het ook niet helemaal. Maar er is er Een die dat wel kan. Hij weet het. Hij heeft uw pijn gevoeld. Hij heeft verkondigd: “Zie, Ik heb u in beide handpalmen gegraveerd” (Jesaja 49:16). De Heiland is daar, Hij reikt ons de hand, en wenkt ons: “Kom tot Mij” [3 Nephi 9:14]. We kunnen ons bekeren. Echt waar!”⁸

— Ouderling Neil L. Andersen

Je voelt je beter na je belijdenis

Je maakt je misschien zorgen om wat je bisschop zal zeggen of wat hij van je zal denken. Je zorgen zijn echter ongegrond. Hij wil je alleen graag bijstaan. Hij zal je niet oordelen of veroordelen. Je bisschop begrijpt het. En na de belijdenis zul je je veel en veel beter voelen; en als je rein bent, is het geweldig. Als je een probleem hebt, pak het dan nu aan. Hoe eerder je het doet, hoe eerder je rein bent en je vreugde voelt.

Molly Jeanette T.

Moet ik wel naar de bisschop gaan?

Eenige tijd geleden zondigde ik, zei vervolgens een gebed en dacht ik dat ik mij oprecht bekeerd had. Op zekere dag had ik een sterk gevoel in mijn hart dat ik een heel eerlijk gesprek met mijn bisschop moest hebben. Ik sprak met mijn bisschop en hij legde uit wat ik moest verbeteren. Ik vastte en bad vurig. Dit keer voelde ik dat ik mij oprecht had bekeerd. Ik weet dat onze hemelse Vader om ons geeft en dat de verzoening van Christus ons oprechte vergiffenis schenkt als we ons bekeren en onze zonden bekennen.

Awrellyano Gomes da S.

Hoe groot de zonde ook is, je kunt je altijd bekeren

Jezus Christus heeft de verzoening voor ons tot stand gebracht, zodat wij ons kunnen bekeren. De profeten hebben talloze malen gezegd dat hoe groot of klein de zonde ook is, wij ons altijd kunnen bekeren. De Heiland wil dat je je bekeert en Hij wil je daarbij helpen. Maar Hij kan niet in je leven binnendringen; je moet Hem binnelaten en Hem door gebed laten weten dat je Hem in je leven toelaat of nodig hebt. In al mijn beproevingen weet ik dat God van mij houdt.

Madison B.

Je kunt het

Als je gevallen bent, sta dan op. Je hebt leidinggevers en mensen die van je houden en willen dat je ernaar streeft om een zo goed mogelijk mens te zijn. Samen kun je het. Onthoud altijd dat Jezus Christus van je houdt en bij elke stap met je is.

Michael Lee T.

Bekering verandert je

Dat ik vergeving kan ervaren, is een gevoel dat ik koester. Je voelt je letterlijk bevrijd van een bezwaard hart en je voelt liefde en troost. Als het moeilijk is om te veranderen, dan is het de moeite waard om het te proberen. Het verandert je in een ander persoon, de persoon die God wil dat je bent, de persoon waarvoor je naar de aarde kwam om die te worden, en zelfs beter! Houd moed!

Rodrigo Octavio A.

God wil dat je je bekeert

Bekering — wat een prachtig geschenk van onze Vader in de hemel. Door zijn verzoening heeft Jezus Christus ons de kans gegeven om zo te worden als Hij. Hij *wil* dat wij ons bekeren en tot Hem komen. Net zoals Corianton begaan wij allemaal vergissingen, sommige ernstiger dan andere, maar IEDER van ons begaat ze. Net zoals Corianton kunnen we ons bekeren en ons leven veranderen. (Zie Alma 39–42.) Onze hemelse Vader houdt zoveel van ons dat Hij wil dat we bij Hem terugkeren. Ongeacht wat je gedaan hebt, er is een weg terug naar gemoedsrust en geluk. ■

McKayla J.

NOTEN

1. Dieter F. Uchtdorf, 'Het punt van veilige terugkeer', *Liahona*, mei 2007, 100.
2. Neil L. Andersen, 'Bekeer u opdat Ik u moge genezen', *Liahona*, november 2009, 42.
3. Richard G. Scott, 'De juiste keuzen doen', *De Ster*, januari 1995, 33.
4. Dieter F. Uchtdorf, 'Het punt van veilige terugkeer', *Liahona*, mei 2007, 100.
5. Jeffrey R. Holland, 'De arbeiders in de wijngaard', *Liahona*, mei 2012, 33.
6. C. Scott Grow, 'Waarom en wat moet ik aan mijn bisschop belijden?', *Liahona*, oktober 2013, 58.
7. C. Scott Grow, 'Waarom en wat moet ik aan mijn bisschop belijden?', *Liahona*, oktober 2013, 59.
8. Neil L. Andersen, 'Bekeer u opdat Ik u moge genezen', *Liahona*, november 2009, 41.

HIJ HEEFT DE DOOD OVERWONNEN

'Door het offer dat onze geliefde Verlosser bracht, heeft de dood geen prikkel, het graf geen overwinning, Satan geen blijvende macht, en zijn wij "opnieuw geboren [...] tot een levende hoop, door de [...] opstanding van Jezus Christus"' (1 Petrus 1:3; cursivering toegevoegd.)

President Dieter F. Uchtdorf van het Eerste Presidium, algemene aprilconferentie 2015

Ik voel me ...

Deze tekstenkaartjes kunnen je opbeuren als je ontmoedigd bent.

Hoe je je ook voelt, God kent je, houdt van je en weet wat je doormaakt. Hij houdt zelfs zoveel van je dat Hij zijn Zoon, Jezus Christus, gezonden heeft om de verzoening tot stand te brengen, zodat je moeilijkheden kunt overwinnen, gelukkig kunt zijn en kunt terugkeren om weer bij Hem te wonen (zie Johannes 3:16).

Dat lijkt niet altijd makkelijk als je ontmoedigd bent, maar er is een plek waar je hulp kunt vinden: de Schriften.

De volgende kaartjes beschrijven grote voorbeelden uit de Schriften die aantonen dat God er altijd voor je is. Als je ooit verdrietig, eenzaam of gefrustreerd bent, kun je deze kaartjes tevoorschijn halen, de Schriftteksten raadplegen die erop staan en weten dat God bij je is.

BANG

Christus heeft alles overwonnen, dus heb ik niets te vrezen.

Markus 4:36-41: De discipelen waren bang toen ze op zee in een woeste storm terechtkwamen. Christus stilde de storm met de woorden 'Zwijg, wees stil!' Als ik bang ben, roep ik de Heer aan en zal Hij mij kalmeren.

.....
Aanvullende Schriftteksten:

Jesaja 41:10
Johannes 14:27
2 Timotheüs 1:7
Leer en Verbonden 6:34

VERWARD

De Heer weet hoe Hij elk probleem waarmee ik worstel moet oplossen, zodat ik op zijn verzoening kan vertrouwen.

Geschiedenis van Joseph Smith 1:5-20: Joseph Smith was verward en wist niet bij welke kerk hij zich moest aansluiten. Hij vroeg het aan God en kreeg antwoord, wat tot de herstelling van de kerk van de Heer geleid heeft. Als ik me verward voel, bid ik tot God en zal Hij mij antwoorden.

.....
Aanvullende Schriftteksten:

Lukas 1:37
Mosiah 26:13
Ether 2:16-3:6
Leer en Verbonden 58:4

VERDRIETIG

Christus heeft alle verdriet gevoeld dat ik zal moeten ervaren, zodat Hij mij troosten kan.

Leer en Verbonden 121:1-9: In de gevangenis te Liberty voelde Joseph zich wanhopig omdat hij leden van de kerk veel ellende ondervonden, en hij ook. Hij bad en werd gerustgesteld. God zal met me zijn als ik me voor troost tot Hem wend.

.....
Aanvullende Schriftteksten:

Johannes 14:18
Johannes 16:33
Alma 17:10
Leer en Verbonden 122

INSTRUCTIES: Knip deze kaartjes uit en bundel ze met een ring, touwtje of lint. Je kunt ze lamineren of in een beschermhoesje doen zodat ze langer meegaan. Op liahona.lds.org kun je meer exemplaren voor vrienden of familieleden downloaden.

SCHULDIG

De Heiland heeft mijn zonden op Zich genomen, zodat ik vergeving kan ontvangen en van wroeging en schuldgevoel verlost kan worden.

Alma 36:16-21: Alma de jonge had ernstige zonden begaan, maar hij kon toch vergeving ontvangen en van zijn schuldenlast bevrijd worden. Als ik mij bekeer, kan ik de gemoedsrust ervaren die Alma beschrijft.

.....
Aanvullende Schriftteksten:

Openbaring 3:19
2 Nephi 9:21-22
Alma 38:8-9
Moroni 10:32-33

ONTMOEDIGD

Ik kan ontmoediging het hoofd bieden als ik de verzoening van Christus probeer te begrijpen en op zijn macht vertrouw.

Alma 26:27: Ammon vertelt zijn broeders dat zij in tijden van ontmoediging troost van de Heer en de belofte van succes ontvangen hadden. God doet die belofte aan mij als ik me tot Hem wend.

.....
Aanvullende Schriftteksten:

Mattheüs 11:28-30
Mattheüs 26:36-46
Alma 29:10-13
Moroni 7:33

OVERSTELPT

Door de verzoening van Jezus Christus kan ik het geloof en de kracht krijgen om alle dingen te doorstaan.

Mosiah 24:13-15: Het volk van Alma had het moeilijk toen het in slavernij was. De mensen baden en ontvingen de kracht om hun lasten te dragen. Als ik me overstelpt voel, zal God mij ook sterken.

.....
Aanvullende Schriftteksten:

Alma 26:27
Alma 31:33
Alma 36:3
Leer en Verbonden 24:8

IN TWIJFEL

Ik kan antwoorden vinden op mijn vragen over het evangelie en vertrouw op de hulp van de Heiland om elke twijfel te overwinnen.

Jakobus 1:5-6: Jakobus moedigt me aan het aan God te vragen als ik iets niet begrijp, maar hij spoort me wel aan om met geloof te vragen. Hij begreep dat vragen stellen het verlangen om te begrijpen opwekt, terwijl twijfel tot ongelof leidt.

.....
Aanvullende Schriftteksten:

Mosiah 4:9
Alma 32:28
Mormon 9:27
Leer en Verbonden 6:36

ZIEK

De Heer weet hoe Hij mij te hulp moet komen en dankzij Hem zal ik eens van al mijn ziekten genezen worden.

Lukas 8:43-48: Christus heeft veel mensen genezen toen Hij op aarde was. Ik kan ook genezen worden. Die genezing komt misschien niet direct of in dit leven, maar Hij zal me troosten (een vorm van genezing) en me volledig genezen in de opstanding.

.....
Aanvullende Schriftteksten:

Mattheüs 4:23-24
Markus 9:14-27
Alma 7:11-13
3 Nephi 17:7-10

GEFRUSTREERD

De genade van Christus kan me het geduld geven om frustratie met mezelf en anderen te overwinnen.

2 Nephi 4:16-35: Hoe trouw Nephi ook was, hij maakte zichzelf toch verwijten. Als ik probeer mijn zwakheden te overwinnen, een taak uit te voeren of verleidingen te weerstaan, kan ik troost vinden in de wetenschap dat God me zal helpen en gemoedsrust zal schenken.

.....
Aanvullende Schriftteksten:

Alma 34:41
Alma 38:4-5
Leer en Verbonden 67:13
Leer en Verbonden 98:12

WAARDELOOS

Christus heeft voor mij geleden omdat Hij van mij houdt en mijn oneindige waarde kent.

Lukas 15:3-7: De gelijkenis van het verloren schaap toont aan dat de goede Herder, Jezus Christus, alles zal doen om één verloren schaap terug te brengen. Ik ben voor onze hemelse Vader en Jezus Christus zoveel waard dat Zij in een manier hebben voorzien om naar Hen terug te keren en als Hen te worden.

.....
Aanvullende Schriftteksten:

Johannes 3:16
Johannes 15:13
Alma 24:14
Leer en Verbonden 18:10-13

EENZAAM

Omdat Christus de verzoening voor mij geleden heeft, hoef ik beproevingen niet alleen te ondergaan.

Job 1:21-22: Job maakte vreselijke ellende mee, waaronder de dood van zijn kinderen. Hij volhardde door op de Heer te vertrouwen. Als ik me tot de Heer wend en Hem leer kennen, zal ik inzien dat ik nooit helemaal alleen ben omdat Hij bij me is.

.....
Aanvullende Schriftteksten:

Lukas 22:39-44
Johannes 16:32
Leer en Verbonden 121:9-10
Leer en Verbonden 121:46

GEKWETST

Gekwetste gevoelens kunnen dankzij de verzoening van Christus genezen worden, en zijn liefde inspireert me om anderen te vergeven.

1 Nephi 7:6-21: Laman en Lemuël bonden Nephi vast en dreigden hem in de wildernis achter te laten. Nephi bad en werd, met de hulp van de Heer, bevrijd en hij vergaf zijn broers. Ik kan ook bidden, gemoedsrust ervaren en de kracht vinden om vergeving te schenken.

.....
Aanvullende Schriftteksten:

Psalmen 147:3
Jesaja 53:3-5
Lukas 23:1-47
1 Nephi 19:9

ZWAK

De barmhartigheid en genade van Christus zullen me de kracht geven om moeilijkheden te overwinnen, ook al voel ik me zwak.

Alma 2:27-31: Toen de Nephieten in oorlog waren, wendden zij zich tot de Heer en sterkte Hij hen. Als ik allerlei geestelijke en emotionele aanvallen te verduren krijg, voel ik me misschien zwak, maar zal de Heer me sterken.

.....
Aanvullende Schriftteksten:

Mattheüs 7:24-27
Mosiah 9:17-18
Helaman 5:12
Ether 12:27

**President
Henry B. Eyring**
Eerste raadgever
in het Eerste
Presidium

EENSGEZINDHEID BEVORDEREN

We bevinden ons in vele verschillende omstandigheden. Wij komen uit alle naties en met veel verschillende etnische achtergronden in Gods koninkrijk.

Wij weten uit ervaring dat we vreugde ontvangen als we met eensgezindheid gezegend worden. Onze hemelse Vader kan ons die zegen niet individueel geven. De vreugde uit eensgezindheid die Hij ons graag wil geven, is niet individueel. We moeten er samen met anderen naar **streven en ervoor in aanmerking komen**. Het is dan ook niet verbazend dat God ons aanspoort om **bij elkaar te komen**, zodat Hij ons kan zegenen. Hij wil ons bijeenbrengen in gezinsverband. Hij heeft ook klassen, wijken en gemeentes ingesteld en ons geboden om vaak bijeen te komen. In die bijeenkomsten die God voor ons heeft opgezet, ligt onze grote kans. **We kunnen bidden en werken aan die eenheid** die ons vreugde zal geven en onze kracht om de Heer te dienen zal vermenigvuldigen.

Naast verordeningen volgen wij gezamenlijk ook beginselen die tot grotere eensgezindheid leiden.

1. Openbaring. Openbaring is de enige manier waarop we kunnen weten hoe we samen de wil van de Heer kunnen volgen. Daar is licht uit de hemel voor nodig. De Heilige Geest zal in ons hart getuigen, alsmede in het hart van hen die bij ons zijn, wat Hij wil dat we doen. En het is door zijn geboden te onderhouden, dat we onze harten tot één kunnen samensmeden.

2. Wees nederig. Hoogmoed is de grote vijand van eenheid. U hebt de verschrikkelijke gevolgen ervan gezien en gevoeld. Gelukkig zie ik steeds meer vaardige vredebestichters die roerige wateren tot bedaren brengen voordat er schade ontstaat. U zou een van die vredebestichters kunnen zijn, of u nu deel hebt aan het conflict of alleen toeschouwer bent. Eén aanpak die ik heb gezien, is te zoeken naar iets waar we het over eens zijn.

3. Spreek positief over elkaar. Denk maar eens aan de laatste keer dat iemand u vroeg hoe iemand in uw familie of in de kerk het deed. Ik **beloof** u een gevoel van **vrede en vreugde** als u in het Licht van Christus mild over anderen spreekt.

HOE JONGEREN DIT HEBBEN TOEGEPAST

De Heer wil dat we onze broeders en zusters liefhebben, zelfs als ze anders zijn dan wij. We moeten onze broeders en zusters terug naar de kerk brengen. Als we ze voldoende liefhebben en voor hen bidden, zullen ze terug naar de kerk gaan en in de armen van de Heer gesloten worden.

Samuel Z. (16), Arizona (VS)

Met de toenemende eensgezindheid die ik zie, kan de Heer datgene tot stand brengen wat de wereld voor wonderen houdt. De heiligen kunnen alle doelen van de Heer verwezenlijken als zij volledig in rechtschapenheid één zijn. ■

Uit een toespraak gehouden tijdens de algemene oktoberconferentie van 2008.

Waarom we VOOR DE DODEN DOPEN

Er gebeurt veel meer dan we kunnen zien tijdens doop voor de doden.

Als je al eerder doop voor de doden hebt gedaan, heb je waarschijnlijk al enkele van de zegeningen van tempelwerk gevoeld:

je bent minder gestrest, beter geconcentreerd en met een grotere gemoedsrust en vertrouwen vervuld. De zegeningen van tempelbezoek zijn ongelooflijk, maar dienstdoen in de tempel omvat meer dan de zegeningen die *jij* ontvangt. Soms is het moeilijk je de andere persoon voor wie je tempelwerk doet voor te stellen, maar hij of zij is meer

dan een naam op een blauw of roze papiertje. Als je plaatsvervangend gedoopt of bevestigd wordt, help je een persoon die echt bestaat.

Dus wat weet je over deze overledenen? En waarom is het zo belangrijk dat jij voor hen gedoopt en bevestigd wordt? De Schriften geven ons veel informatie over het leven na de dood.

TEMPELWERK: GEEN GROTERE ZEGEN

'Het is zo fijn voor je om als gewone jongen of meisje de plaats in te nemen van een fijne man of vrouw die eens op aarde heeft geleefd, maar die nu niet de kans heeft om verder te gaan zonder de zegen die jij hem of haar kunt aanbieden. [...] Je kunt geen grotere zegen krijgen. [...] En je krijgt het voorrecht, de kans en de taak om goed te leven zodat je naar de tempel van de Heer kunt gaan om je daar voor iemand anders te laten dopen.'

President Gordon B. Hinckley (1910-2008), 'Inspirerende gedachten', *Liahona*, april 2002, 4.

1 Lichamelijke dood
Omdat Adam is gevallen, ondergaat iedereen de lichamelijke dood (zie Mozes 6:48). Bij het overlijden, wordt de geest van het lichaam gescheiden en gaat de geest, in afwachting van de opstanding, naar de geestenwereld.

2 De geestenwereld: het paradijs en de gevangenis in de geestenwereld

De geestenwereld is verdeeld in het paradijs en de gevangenis in de geestenwereld. De mensen die gedoopt zijn en heel hun sterfelijk leven getrouw bleven, gaan naar het paradijs. Dat is een plek van rust, vrede en vreugde. Jezus Christus bezocht en onderwees de geesten in het paradijs tussen zijn dood en opstanding (zie LV 138:18-27).

Goede mensen die sterven zonder kennis van het

evangelie gaan naar de gevangenis in de geestenwereld. Dat is ook de bestemming van hen die tijdens hun leven ongehoorzaam of goddeloos waren. De rechtschapen geesten prediken het evangelie aan deze mensen. Zo krijgen zij de kans om het evangelie te aanvaarden en zich te bekeren (zie LV 138:28-37). Zonder een lichaam kunnen zij zich echter niet laten dopen of deelhebben aan de andere verordeningen die noodzakelijk zijn voor het eeuwige leven. (Zie Alma 40:14.)

3 Plaatsvervangende verordeningen

Gelukkig is onze hemelse Vader barmhartig, liefdevol en rechtvaardig. Daarom zorgt Hij ervoor dat al zijn kinderen gered kunnen worden. En daar kun jij bij helpen. Als je plaatsvervangende verordeningen ontvangt voor anderen, krijgen zij de kans om die verordeningen te aanvaarden. Jij kunt hen verder helpen op hun pad naar het eeuwige leven door voor ze te doen waartoe zij zelf niet meer in staat zijn. Deze bekeerde zielen kunnen 'worden verlost door gehoorzaamheid aan de verordeningen van het huis van God' (LV 138:58; zie ook vers 59). Jij kunt blijdschap ervaren door iemand in de gevangenis te helpen deze essentiële verordeningen te ontvangen.

4 Opstanding

Dankzij de opstanding van Jezus Christus, zal iedereen die op aarde geboren is, de lichamelijke dood overwinnen en herrijzen (Zie 1 Korinthe 15:22). Jezus zei: 'Want Ik leef en u zult leven' (Johannes 14:19). In de opstanding zal iedere geest verenigd worden met zijn lichaam. Dit betekent iedereen, zij die goddeloos geleefd hebben, zij die rechtschapen geleefd hebben en zij die zich bekeerd hebben en plaatsvervangende verordeningen na hun dood hebben ontvangen.

5 Oordeel

Wanneer iedereen is herrezen, zal iedereen God ontmoeten en geoordeeld worden 'naar [zijn] werken' (3 Nephi 27:15), ook voor zijn aanvaarding van de verordeningen (3 Nephi 27:16–20). Alleen zij die de evangelieverordeningen (in levende lijve of door tempelwerk) hebben ontvangen en de geboden zijn nagekomen die samengaan met deze verordeningen zullen het eeuwige leven hebben.

Omdat jij een levende sterveling bent die een tempelaanbeveling waardig is, heb je de ongelooflijke kans en verantwoordelijkheid om je medekinderen van God op hun pad naar het eeuwige leven te helpen. *Jij* maakt een essentieel onderdeel uit van Gods plan. ■

IK WEET DAT MIJN VERLOSSER LEEFT

Hoewel onze ouders ons in de steek lieten, ontdekten wij dat Jezus Christus ons nooit in de steek laat.

Anoniem

Toen ik veertien jaar was, ging mijn vader bij ons weg en zag mijn moeder zich gedwongen het land uit te vluchten. Ik bleef met mijn drie jongere broertjes, Ephraim (9), Jonathan (6) en zusje, Grace (3), achter. (De namen zijn gewijzigd.) Niets had ons op die onverwachte verandering kunnen voorbereiden. We waren voor het eerst alleen.

HIJ GEEFT ONS KRACHT

‘Onze Heiland [...] kent onze worstelingen, ons hartzeer, onze verzoeken en ons lijden, want Hij heeft die als essentieel onderdeel van zijn verzoening allemaal zelf ondervonden. En daardoor stelt zijn verzoening Hem in staat om ons te hulp te komen – om ons de kracht te geven alles te dragen.’

Ouderling Dallin H. Oaks van het Quorum der Twaalf Apostelen, ‘Gesterkt door de verzoening van Jezus Christus’, *Liahona*, november 2015, 61, 62.

Nu, jaren later, zie ik in gedachten nog steeds die woorden boven mijn bed, en voel ik ze in mijn hart. Die boodschap heeft mijn broer Ephraim en mij op zending gesteund en helpt ons nu om een celestiaal huwelijk te creëren.

Als ik had getwijfeld in plaats van op Christus te vertrouwen, zou ik veel in mijn leven zijn misgelopen. Hoe moeilijk het leven ook is, het is nooit te moeilijk voor de Heiland, die in Gethsémané heeft geleden. Hij kan iemand met één zin in leven houden. Hij weet alles van het begin tot het einde. Zijn troost is krachtiger dan welke pijn ook. Als gevolg van zijn verzoening zijn problemen niet blijvend. Er is alleen blijvende hoop, genade, vrede en liefde. Geloof me, ik weet het! Ik weet dat mijn Verlosser leeft! ■

De auteur woont in de Filipijnen.

Verschillende familieleden boden al snel aan om ons in huis te nemen, maar als we bij hen gingen wonen, zouden we van elkaar gescheiden worden. Dat was een moeilijke beslissing. Hoe konden we hun goed bedoelde hulp afslaan? Maar even zwaar woog de vraag: hoe konden we jarenlang spelen, lachen, voor elkaar zorgen en elkaar zien opgroeien opgeven?

Aanvankelijk bedankten mijn broers en ik voor hun aanbod, want we meenden dat ik kon gaan werken om ons te onderhouden, zodat we bij elkaar konden blijven. Maar we wisten dat we ons zusje niet goed konden bieden wat ze nodig had en daarom lieten we haar, met tranen in onze ogen, gaan.

De volgende maanden werkte ik als schilder in de bouw om eten voor mijn broers en mij te kopen. Ik verdiende niet genoeg om voor elektriciteit en water te betalen, dus stelden we het zonder.

Ondanks die beproeving en het geroddel, verzwakte ons geloof niet. Iedere avond ging ik met Ephraim en Jonathan bij een lampje zitten om in het Boek van Mormon te lezen. Ik knipte het gloeikousje af zodat de hoeveelheid rook werd beperkt, maar we moesten na afloop toch altijd onze neus schoonmaken, omdat hij zwart was tegen de tijd dat we klaar waren met lezen. Maar dat was het waard.

In het Boek van Mormon lezen, bracht ons dichterbij Christus. Als we klaar waren, knielden we samen neer

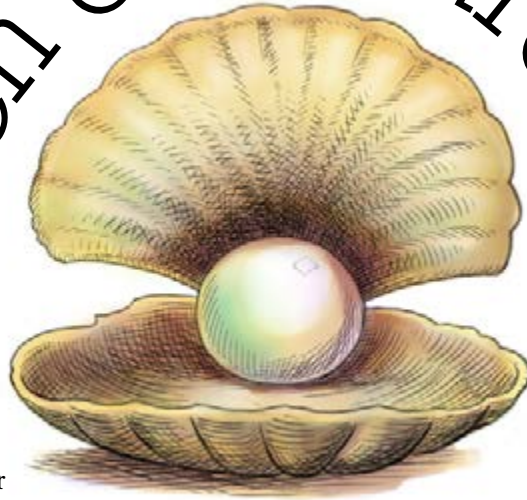
en spraken om de beurt een gebed uit. We baden om troost voor ons probleem dat onoplosbaar leek. We lazen het boek uit en ons geloof in Jezus Christus werd sterker.

Op een dag kwam ik moe thuis van mijn werk en liet me op het onderste deel van ons stapelbed vallen. Toen ik opkeek, zag ik een briefje onder het bed boven mij. Er stond op: ‘Ik weet dat mijn Verlosser leeft!’ Mijn broer Jonathan had het daar opgehangen. Kinderen staan nog zo dicht bij de hemel dat zelfs een jeugdwerkkind het instrument van God kan zijn om een bezorgd hart en verstand te troosten!

Dat getuigenis sterkte me toen ik besepte dat ik niet voor ons kon zorgen en dat we ons huis moesten verlaten. Jonathan wilde bij familie van mijn moeder wonen, maar Ephraim en ik besloten bij onze andere grootouders te gaan wonen, omdat zij lid van de kerk waren. We stonden daar ’s morgens vroeg op om vóór school in huis te helpen en zorgden ’s avonds nog laat voor onze opa. Het was uitputtend. Maar de Heer lette op ons en we bleven actief in de kerk.

Iedere keer dat ik het op wilde geven, dacht ik aan de bijzondere momenten die ik met mijn broertjes had gehad, toen we bij het lamplicht in het Boek van Mormon lazen. Ik weet dat Christus daar op moeilijke momenten bij ons was. Vanaf het ogenblik dat ons gezin uit elkaar viel, liet Hij ons niet in de steek. ‘Ik weet dat mijn Verlosser leeft.’

Een echt pareltje

Amy M. Morgan

Gebaseerd op een
waargebeurd verhaal

‘Door kleine en eenvoudige dingen worden grote dingen teweeggebracht’ (Alma 37:6).

Jetta Pearl [parel] Stewart trok haar muts af en plofte naast vader op de veranda neer. ‘Wat is een parel?’, vroeg ze hem.

De achtjarige Jetta wist wat een parel was, maar ze hield ervan om het antwoord van vader te horen. Zoals altijd legde vader uit hoe parels in oesters groeien, laag na laag, tot ze een stralend en schitterend juweel worden.

‘Parels schitteren zoals jij, mijn klein pareltje’, zei hij al glimlachend. Jetta glimlachte terug. Zij vond het fijn om zijn pareltje te zijn.

Die avond tijdens het eten vertelde vader aan Jetta dat hij haar een belangrijke vraag wilde stellen.

‘Al sinds je klein was, ben je altijd goed in muziek geweest’, zei vader. ‘Zou je willen leren pianospelen?’

De ogen van Jetta gingen wijd open. ‘Jazeker!’

‘Het zou betekenen dat je ver weg moet reizen en voor een tijdje bij je leerkracht moet wonen’, zei moeder. ‘Hier in Milburn kan niemand het je leren.’

De glimlach verdween van Jetta’s gezicht. Zij was nog nooit langer dan een dag van huis weggeweest. En om *ver* weg te zijn ...

*Jetta wilde graag
pianospelen, maar kon zij
haar gezin achterlaten?*

‘Maar het is belangrijk dat wij onze talenten ontplooien, ook als dat moeilijk is’, zei vader.

Moeder knikte. ‘Je moet heel hard je best doen’, zei ze.

Jetta *hield* van muziek. En ze had altijd al piano willen spelen. Langzaam verscheen er een glimlach op haar gezicht. ‘Ik ga pianospelen!’

Maar de volgende ochtend, toen Jetta toekeek hoe vader de paarden voor de kar spande, was ze toch niet zo blij. Vandaag was ze gewoon bang. Ze had niet verwacht haar thuis al zo snel te verlaten.

Jetta ging langzaam naast vader in de kar zitten.

‘Ben je er klaar voor, Jetta Pearl?’ vroeg vader.

Zij voelde zich nog niet klaar, maar Jetta knikte. De huifkar schoot met een ruk vooruit.

Na een poosje wierp vader een blik op haar. ‘Weet je hoe trots je moeder en ik op je zijn?’

Jetta knikte. ‘Maar als jullie mijn hulp thuis nou eens nodig hebben?’

Vader glimlachte. ‘Wij zullen je zeker missen, maar dit is een manier waarop alleen jij kunt helpen. Je zult je hemelse Vader dienen door gaven die Hij je gegeven heeft te ontwikkelen.’

Zo had ze er nog niet over gedacht. Kon haar muzikaal talent echt een gave van haar hemelse Vader zijn?

Vader ging verder. ‘Het zal tijd kosten, maar stukje bij beetje zul je beter worden in pianospelen. En dan kun je heel veel mensen dienen.’

Jetta voelde haar angst wegebben. Zij zou leren pianospelen *en* haar hemelse Vader dienen. Het zou angstaanjagend zijn, maar ze wist dat Hij haar zou helpen.

Vader knipoogde. ‘Laag na laag wordt mijn kleine pareltje stralend en schitterend.’

Net zoals vader had gezegd, leerde Jetta stukje bij beetje pianospelen. Ze leerde zelfs orgelspelen.

Na enkele maanden keerde Jetta terug naar huis. Die zondag werd zij de eerste organist van Milburn ooit! Haar hart klopte als gek toen ze aan het grote orgel ging zitten dat de gemeenschap met hun harde werk had gekocht zodat zij er op kon spelen. Het was zo mooi dat

Jetta bijna bang was om het orgel aan te raken. Ze moest op een boek gaan zitten om bij de toetsen te kunnen.

Ze haalde diep adem en begon te spelen. De prachtige noten vulden de kapel.

Jetta keek heimelijk naar de aanwezigen. De mensen waren aan het glimlachen bij het zingen. Jetta glimlachte ook. Ze speelde allesbehalve perfect, maar ze gebruikte haar talenten om te dienen.

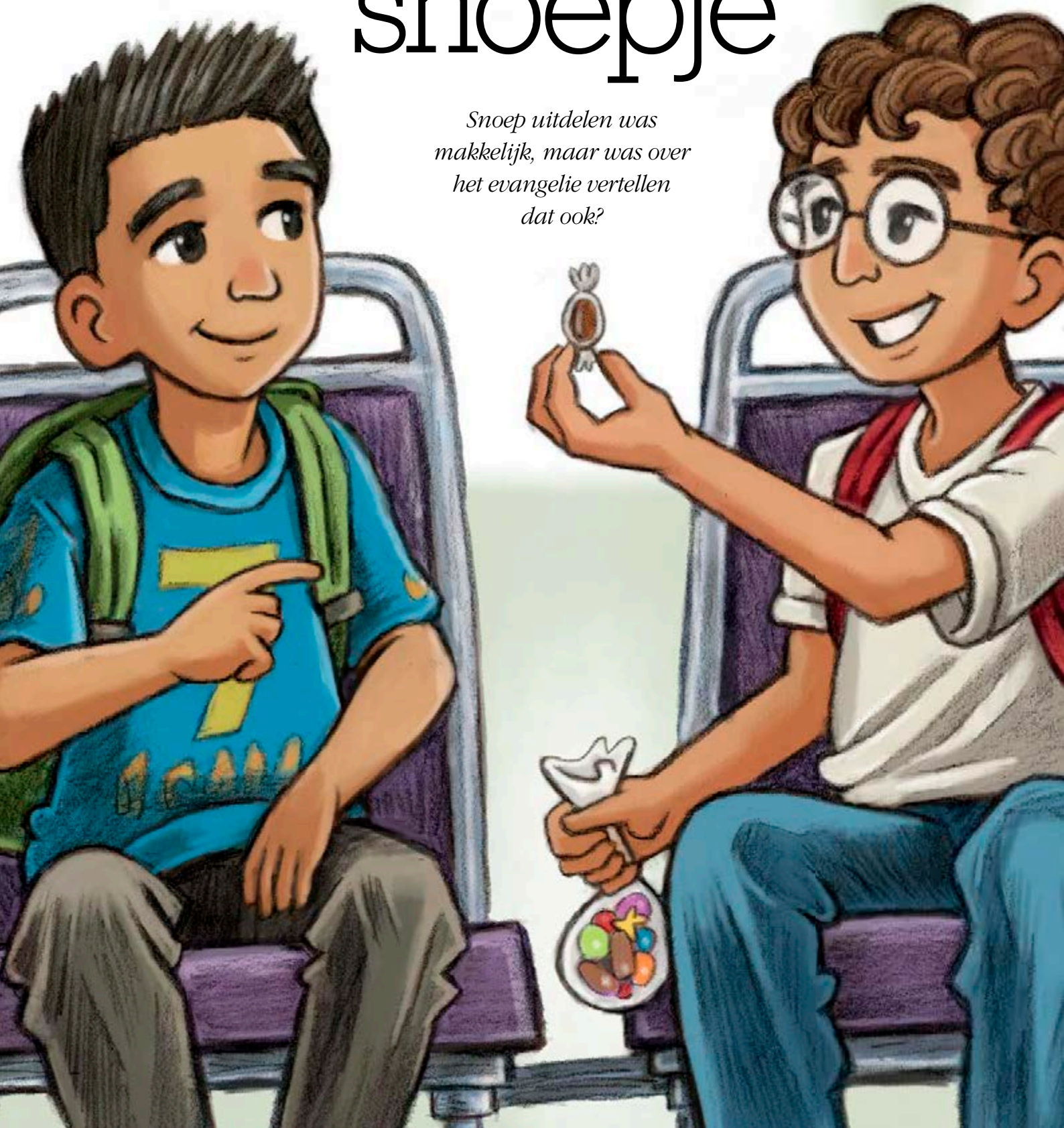
Ze herinnerde zich de woorden van vader: 'Parels schitteren zoals jij, Jetta Pearl.'

Stukje bij beetje, laag na laag, maakte haar hemelse Vader van haar een echte parel. ■

De auteur woont in Utah (VS).

Een . snoepje

*Snoep uitdelen was
makkelijk, maar was over
het evangelie vertellen
dat ook?*

Brad Wilcox

Gebaseerd op een waargebeurd verhaal

‘Een zending wil ik vandaag al zijn’ (Kinderliedjes, 168.)

‘Wil je een snoepje?’ José bood zijn vriend Pedro een bruin snoepje aan toen ze samen met de bus naar huis gingen.

‘Graag’, zei Pedro. Hij nam het snoepje aan en stopte het in zijn mond.

José nam een geel snoepje uit het zakje. De jongens waren stil terwijl de bus voortdenderde. Ze woonden in een grote stad in Argentinië. De dagelijkse busrit naar school was erg lang. De mama van José gaf hem telkens wat geld voor een zakje snoep om de tijd te doden.

‘Wil je er nog wat?’ José bood Pedro een handvol bruine snoepjes aan.

‘Ja, bedankt!’ zei Pedro.

‘Waarom

vind je ze niet lekker? Ze zijn heerlijk.’

José dacht even na en likte aan zijn lippen. ‘Omdat ze naar koffie smaken, denk ik.’

‘Waarom hou je niet van koffiesmaak? Dat is zo lekker.’

‘Ik ben mormoon, en wij drinken geen koffie. Dus ik denk dat ik de smaak niet gewend ben.’

Pedro leek verward. ‘Wat is een mormoon? En waarom drink je geen koffie?’

‘Een mormoon is een lid van De Kerk van Jezus Christus van de Heiligen der Laatste Dagen. Wij geloven dat God wil dat we goed voor ons lichaam zorgen. Daarom drinken we geen koffie, thee of alcohol. En we roken niet.’

‘Maar dit is maar een snoepje’, zei Pedro. ‘Het is geen *echte* koffie.’

‘Weet ik’, zei José. ‘Maar toch wil ik er geen.’

Pedro knikte. ‘Nou, je mag mij alle bruine snoepjes geven. Wat leer je nog meer in jullie kerk?’

‘Elke zondag gaan we naar de kerk en leren we over Jezus en onze hemelse

Vader. We leren ook veel leuke liedjes. Alle kinderen gaan trouwens deze zondag in onze kerkdienst zingen en toespraakjes houden. Misschien kan je aan je moeder vragen of je met me mee naar de kerk mag gaan. Dan kun je de zendingen ook ontmoeten.’

‘OK’, zei Pedro. ‘Hebben zij ook snoep met koffiesmaak dat ze niet willen?’

José lachte. ‘Nee, maar ze hebben wat beters voor je!’ ■

De auteur woont in Utah (VS).

WAT IS HET WOORD VAN WIJSHEID?

Jezus Christus gaf het woord van wijsheid aan de profeet Joseph Smith om ons in staat te stellen ons lichaam gezond en sterk te houden. Je kunt die openbaring in afdeling 89 van de Leer en Verbonden lezen.

Het woord van wijsheid leert ons wat goed en slecht voor ons lichaam is.

Goed voor ons:

- Fruit
- Groenten
- Granen
- Een beetje vlees

Slecht voor ons:

- Alcohol
- Tabak en drugs
- Koffie en thee

Elder Jeffrey R. Holland
van het Quorum
der Twaalf Apostelen

De komende jaren
zullen je fantastische
kansen bieden
om veel goede
dingen te doen.

Je hebt een
geweldig
leven voor je.

Hoe kan ik me minder zorgen maken?

Probeer niet de
hele tijd over
de problemen
van de wereld
te piekeren.

Heb de beste
gedachten, hoop
op het beste en
heb geloof in
de toekomst.

Je hemelse
Vader heeft
je lief.

*Uit 'Let Virtue Garnish Thy Thoughts Unceasingly',
New Era, oktober 2007, 4-7.*

ONS PRIKBORD

Ik heb de Santo Domingotempel (Dominicaanse Republiek) met speelgoedblokjes nagemaakt.

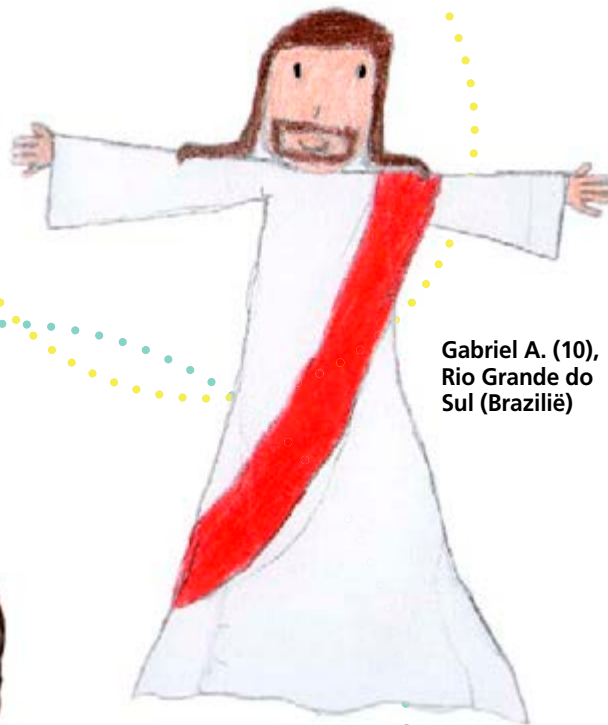
Daniel U. (11), Santo Domingo (Dominicaanse Republiek)

Ik heb voor mijn verjaardag een poesje gekregen en haar de naam Luz gegeven. Op een dag maakte ik me zorgen. Mijn kat gaat altijd naar de stoep en komt daarna terug, maar die ochtend ging ze naar buiten en zag ik haar niet meer. Ik kreeg al gauw het idee om te bidden, want in Alma 37:37 staat: 'Raadpleeg de Heer bij al uw handelingen, en Hij zal u ten goede leiden.'

Toen ik klaar was met bidden, hoorde ik het belletje aan haar halsband rinkelen. Ik deed de deur open en daar stond ze. Ze stond te wachten om binnen te komen. Ik was verbaasd en heel dankbaar dat onze hemelse Vader zelfs voor de kleinste dingen naar ons luistert.

Bianca R. (11), Santa Fe (Argentinië)

Gabriel A. (10), Rio Grande do Sul (Brazilië)

Onze jeugdwerkdirigente heeft ons een liedje geleerd, waarin staat dat Jezus Christus ons voorbeeld is. Ik heb geleerd dat ik zijn goddelijk voorbeeld van gehoorzaamheid moet volgen. Als ik gehoorzaam ben, zegent God me. Als we het voorbeeld van Jezus volgen en onze ouders gehoorzamen, zegent Hij ons.

Marcha M. (7), Kananga (Democratische Republiek Congo)

Een stap dichterbij **Pasen**

Activiteit voor week 1:

Jezus ging naar Jeruzalem

Schriftteksten: Mattheüs 21:1, 6–11

Lied: 'Paashosanna' (*Liahona*, april 2003; beschikbaar op LDS.org.)

Hosannapalmblad: Maak een palmblad dat je doet denken aan de bladeren waarmee de mensen wuifden om Jezus te begroeten. Knip vijf of zes handafdrukken uit groen papier (of gebruik wit papier en kleur ze groen). Plak ze op een stokje.

Hoe kun je Jezus tonen dat je van Hem houdt?

Deze maand kun je elke week met het hele gezin meer over Jezus en zijn opstanding leren. Hij leeft!

Week 2: Jezus heeft ons het avondmaal gegeven

Schriftteksten: Lukas 22:1, 14, 19–20

Lied: 'Bij 't gebed voor 't brood en 't water' (*Lofzangen*, nr. 115.)

Avondmaalsgeheugensteuntje:

Stel een woordenlijstje op om je te herinneren aan de dingen die Jezus voor ons gedaan heeft. Doe het in je Schriften en kijk er tijdens het avondmaal naar.

Hoe kun je thuis en op school aan Jezus denken?

A _____
 V _____
 O _____
 N _____
 D _____
 M _____
 A _____
 A _____
 L _____

Week 3: Jezus was vriendelijk

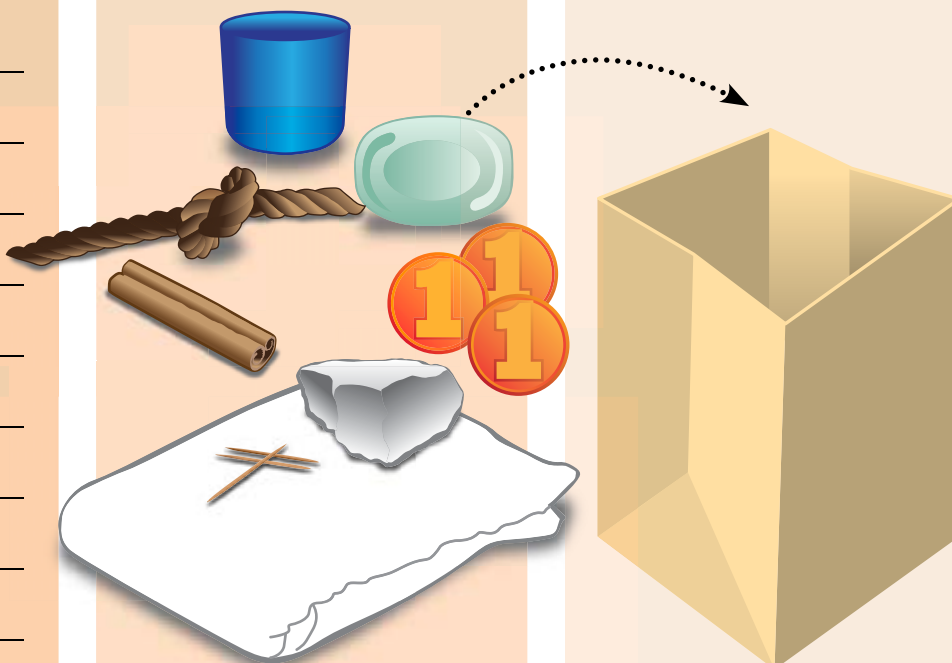
Schriftteksten: Lukas 22:47–51; Lukas 23:33–34; Johannes 19:25–27

Lied: 'Hij zond zijn Zoon' (*Kinderliedjes*, 20.)

Paaszakje Stop deze voorwerpen in een zakje dat je op paaszondag opent. Je komt bij de activiteit van volgende week te weten wat je ermee moet doen:

(1) drie munten, (2) een kopje, (3) een geknoopt touw, (4) een stuk zeep, (5) een stukje rode stof, (6) een kruisje van tandenstokers, (7) een witte doek, (8) een kaneelstokje (of een andere specerij), (9) een steentje, (10) een opgerolde witte doek, (11) een afbeelding van Jezus.

Hoe kun je Jezus volgen door vriendelijk te zijn?

Week 4: Hij leeft weer!

Lied: 'Is Jezus werk'lijk opgestaan?' (*Kinderliedjes*, 45.)

Schriftteksten en activiteit:

Lees deze Schriftteksten en haal de bijbehorende voorwerpen uit je paaszakje.

(1) Mattheüs 26:14–15; (2) Mattheüs 26:36, 39; (3) Mattheüs 27:1–2; (4) Mattheüs 27:22, 24; (5) Mattheüs 27:28–29; (6) Mattheüs 27:31; (7) Mattheüs 27:59; (8) Johannes 19:40; (9) Johannes 20:1–4; (10) Johannes 20:5–7; (11) Johannes 20:10–20

Waarom ben je blij dat Jezus herrezen is?

Abinadi was moedig

Abinadi zei tegen de Nephieten dat hun hemelse Vader wilde dat ze zich bekeerden. Koning Noach en zijn priesters wilden zich niet bekeren, en ze dreigden Abinadi pijn te doen. Maar hij gehoorzaamde onze hemelse Vader en bleef prediken. Hoe kun jij zo moedig zijn als Abinadi?

Op een zondag nam ik na de kerk wat uitdeelkaartjes mee naar huis. Ik had op school wat vrienden die geen lid van de kerk waren en wilde hun de volgende dag een kaartje geven. Die avond werd ik zenuwachtig, dus ik knielde neer en zei een gebedje. Ik voelde me beter en moediger, en de volgende dag gaf ik de kaartjes aan mijn vrienden. Ze vonden de kaartjes erg leuk en ik was heel blij dat ik ze uitgedeeld had.

Ava M. (8), Utah (VS)

Brooks L. (8), Florida (VS)

Knip, vouw en bewaar deze kaart met uitdagingen!

Ik kan moedig zijn!

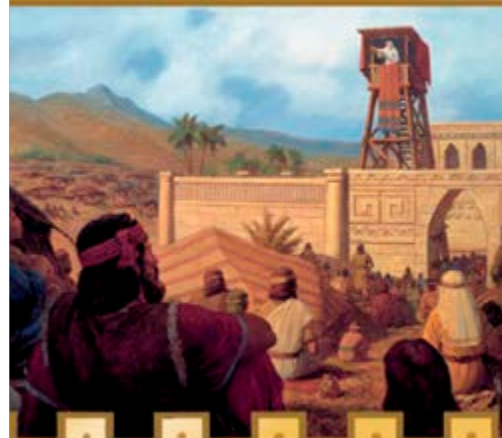
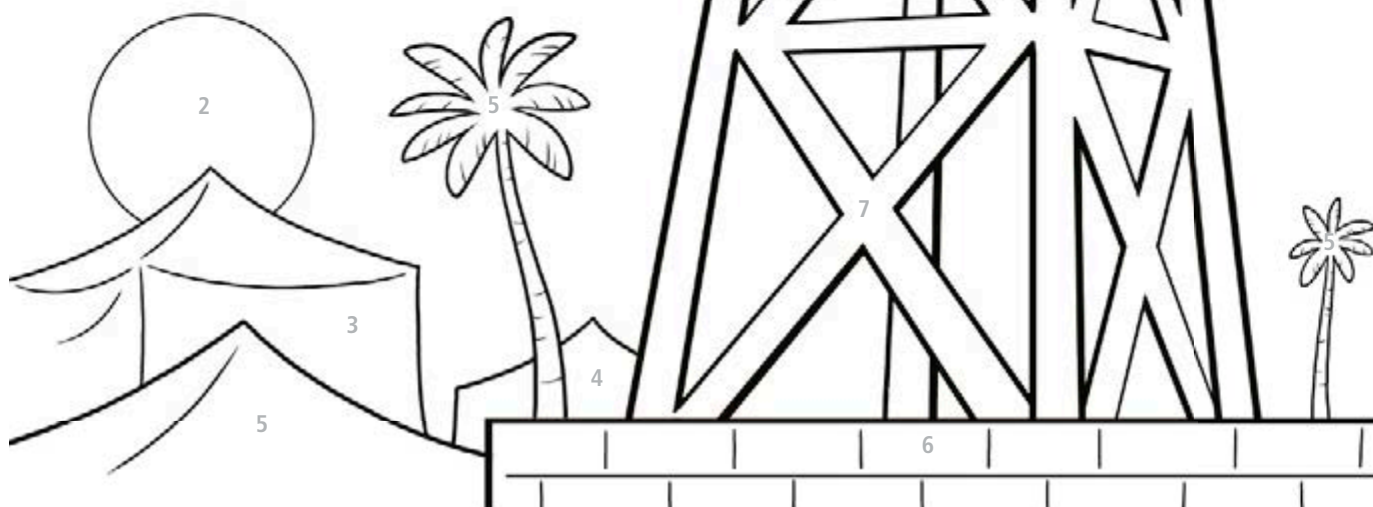
- Leer Mosiah 17:9 uit het hoofd.
- Maak de juiste keuzes — zelfs als dat een beetje moeilijk is.
- Bekijk op scripturestories.lds.org de tekenfilm over hoofdstuk 14 van Verhalen uit het Boek van Mormon.
- Ik daag mezelf uit om ...

ABINADI

Teksten van deze maand:

Als je een Schrifttekst gelezen hebt, kleur je op de toren het nummer dat erbij hoort!

- 1 2 Nephi 31:4–13.
- 2 Mosiah 2:5–9; 16–19, 41.
- 3 Mosiah 3:5; 8–10, 19.
- 4 Mosiah 11:1–3, 20, 27–29.
- 5 Mosiah 16:1, 9; 13.
- 6 Mosiah 17:1–10.
- 7 Alma 11:21, 38–46.
- 8 3 Nephi 11:3–11, 13–17.

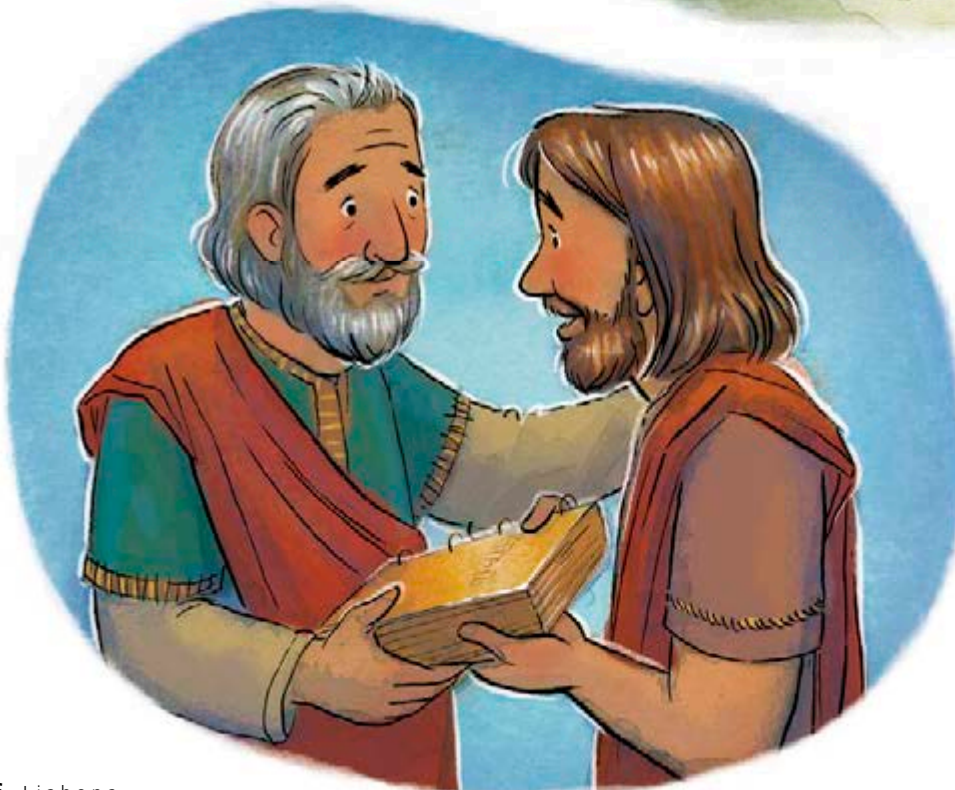

De toren van koning Benjamin

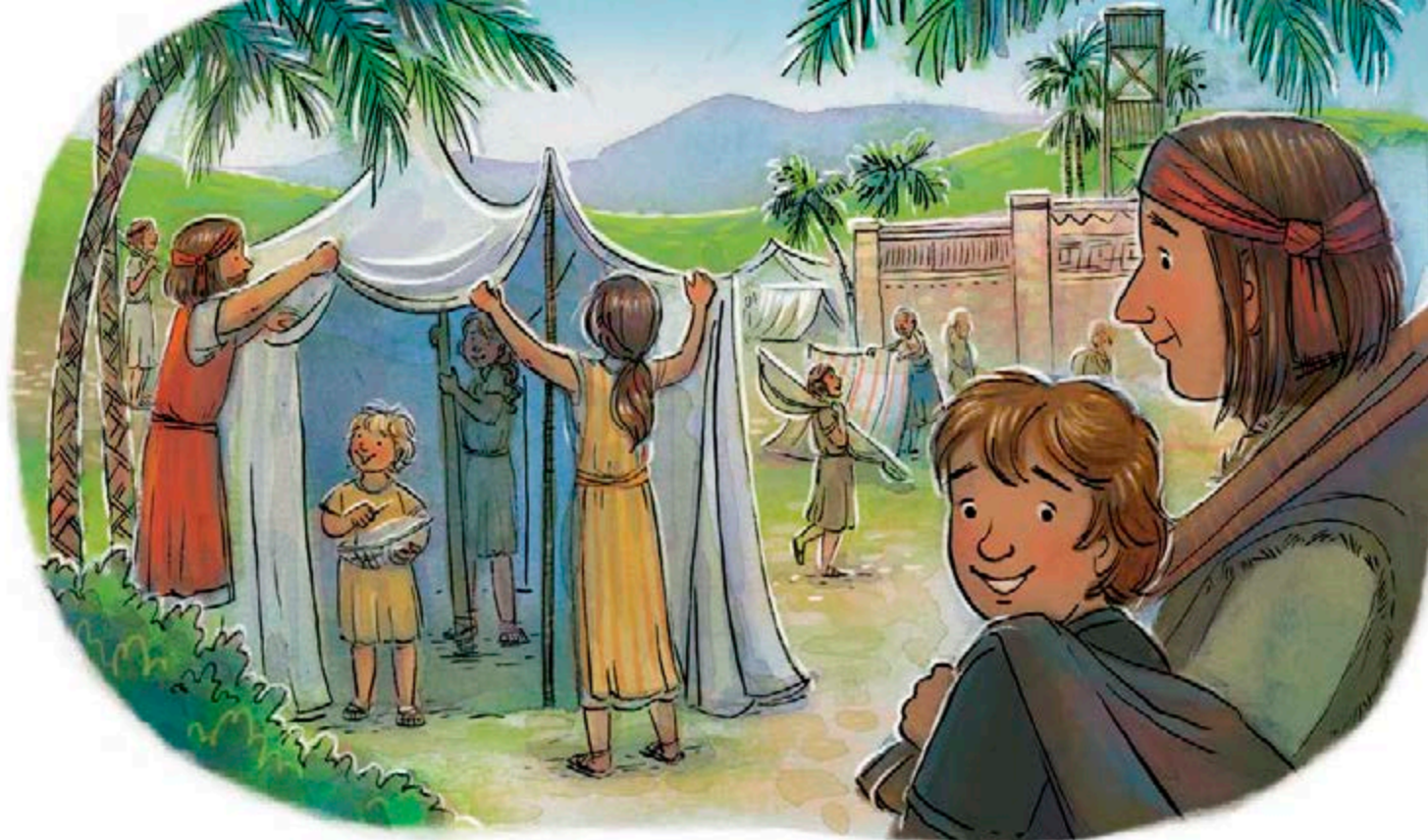
Koning Benjamin stond op een hoge toren zodat hij tot heel veel mensen over bekering, de verzoening van Jezus Christus en geloof in God kon spreken. Lees in het volgende artikel meer over koning Benjamin. Tegenwoordig maken profeten gebruik van de tv, computers en kerkelijke tijdschriften om tot heel veel mensen te spreken. Kijk in de volgende uitgave uit naar een nieuwe leesopdracht! ■

Koning Benjamin onderwijst zijn volk

Er was eens een goede koning die Benjamin heette. Hij leerde zijn volk om God te gehoorzamen, zodat ze vrede zouden hebben.

Koning Benjamin werd oud. Hij gaf zijn zoon Mosiah de Schriften en het kompas dat de Liahona heette. Hij wilde dat zijn zoon goed voor die belangrijke dingen zou zorgen.

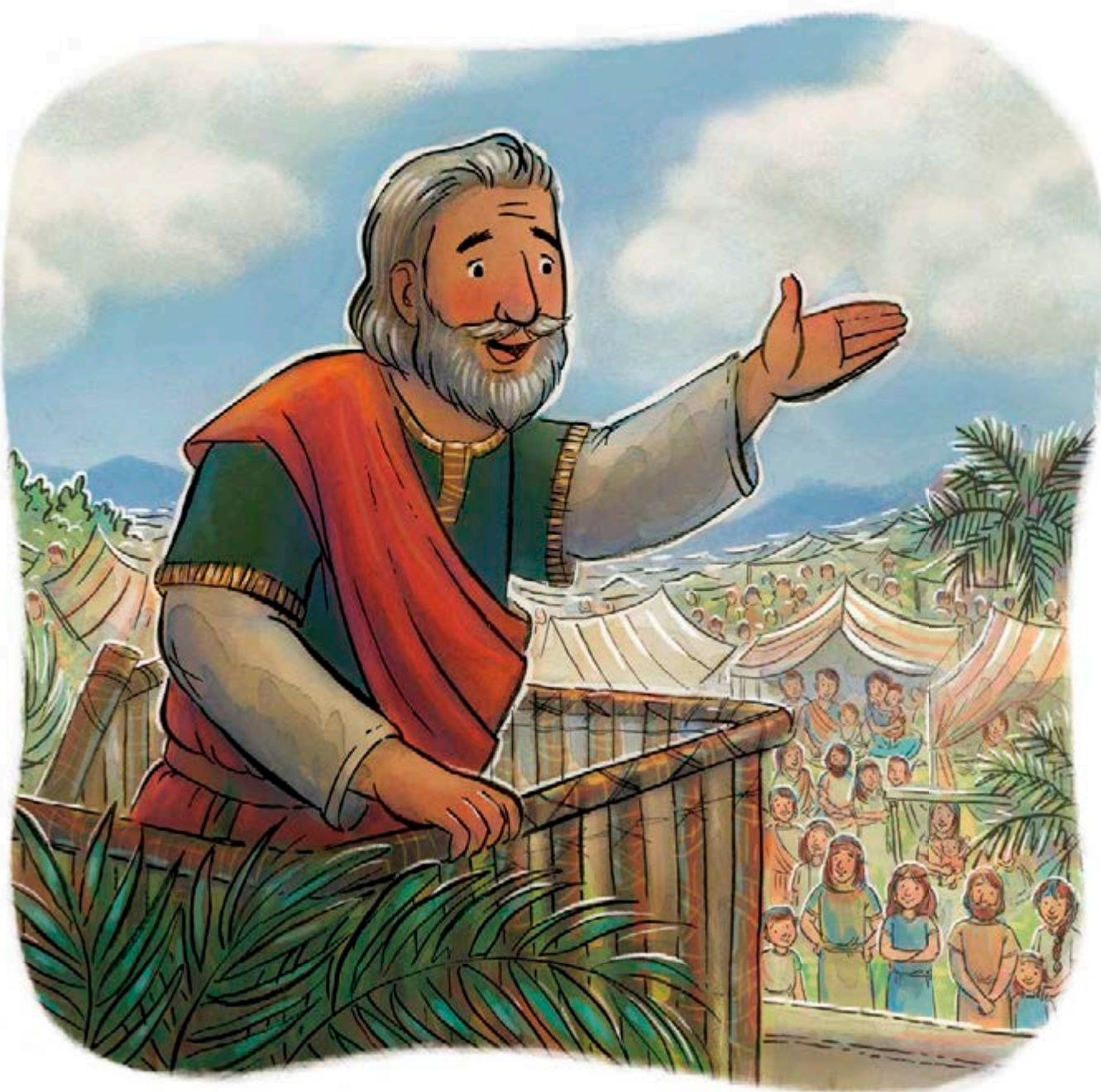

Koning Benjamin wilde zijn volk toespreken vóór hij stierf. Hij vroeg ze om naar de tempel te komen.

De mensen kwamen uit het hele land. Ze zetten samen met hun gezin hun tent op. Wat zou de koning te vertellen hebben?

De mensen keken omhoog en zagen de koning op een toren staan. Toen begon de koning te spreken.

Koning Benjamin vertelde het volk wat onze hemelse Vader wilde dat ze zouden weten. Hij vertelde hun over Jezus Christus. Hij droeg hen op om de geboden te onderhouden en anderen te helpen. Dan zouden ze volgelingen van Christus zijn. En dan zouden ze later weer bij onze hemelse Vader kunnen wonen!

In deze tijd leert onze profeet ons wat onze hemelse Vader wil dat we weten, zodat we later weer bij Hem kunnen wonen. ■

Uit Mosiah 2-5.

Ook nu luisteren we naar de profeet

ILLUSTRATIE APRYL STOTT

**Ouderling
Dallin H. Oaks**
van het Quorum der
Twaalf Apostelen

DE OPSTANDING: HET BEGIN VAN DE ONSTERFELIJKHEID

De dood is niet het einde van onze identiteit.

Ik vraag me af of wij volledig beseffen hoe belangrijk het is dat wij geloven in een letterlijke, universele opstanding. [...] De profeet Joseph Smith heeft verklaard:

‘De fundamentele beginselen van onze godsdienst zijn het getuigenis van de apostelen en profeten aangaande Jezus Christus — dat Hij stierf, werd begraven, ten derden dage verrees en ten hemel opvoer. Al het andere dat verband houdt met onze godsdienst is hier slechts een toevoeging aan.’ [*Leringen van kerkpresidenten: Joseph Smith* (2007), 53.]

Waarom gebruikte de profeet Joseph Smith van alle zaken in die glorieuze bediening nu juist het getuigenis van de dood, begrafenissen en opstanding van de Heiland als het fundamentele beginsel van onze godsdienst [...]? Het antwoord schuilt in het feit dat de opstanding van de Heiland centraal staat in wat de profeten ‘het grote en eeuwige plan van de bevrijding van de dood’ hebben genoemd (2 Nephi 11:5).

Op onze eeuwige reis is de opstanding de machtige mijlpaal die het einde van de sterfelijkheid aangeeft en het

begin van de onsterfelijkheid. [...] Wij weten ook, door hedendaagse openbaring, dat we zonder de hereniging van ons lichaam en onze geest in de opstanding geen ‘volheid van vreugde’ kunnen ontvangen (LV 93:33–34). [...]

De ‘levende hoop’ die we krijgen door de opstanding [zie 1 Petrus 1:3] is onze overtuiging dat de dood niet het einde is van onze identiteit maar slechts een noodzakelijke stap in de bestemde overgang van sterfelijkheid naar onsterfelijkheid. Die hoop verandert het hele zicht op het sterfelijk leven. [...]

De zekerheid van een opstanding geeft ons de kracht en het perspectief om door te gaan als wij en al onze dierbaren in het sterfelijk leven voor moeilijkheden komen te staan, zoals lichamelijke, geestelijke of emotionele gebreken die wij bij onze geboorte

hebben meegekregen of tijdens ons leven hebben opgelopen. Door de opstanding weten we dat die sterfelijke gebreken slechts tijdelijk zijn!

De zekerheid van een opstanding geeft ons ook een krachtige prikkel om tijdens ons sterfelijk leven de geboden van God na te leven. De opstanding is meer dan alleen de hereniging van de geest met het lichaam dat door het graf gevangen wordt gehouden. [...] De profeet Amulek verkondigde: ‘Diezelfde geest die uw lichaam in bezit heeft ten tijde dat gij uit dit leven vertrekt, diezelfde geest zal macht hebben om uw lichaam in die eeuwige wereld te bezitten’ (Alma 34:34). [...]

De zekerheid dat de opstanding ons ook de gelegenheid biedt om met onze familie samen te zijn — echtgenoot, vrouw, ouders, broers en zussen, kinderen en kleinkinderen — is voor ons een krachtige bemoeiding om in het sterfelijk leven onze taken in het gezin te vervullen. Daardoor kunnen wij beter in liefde samenleven, in afwachting van de vreugdevolle hereniging en relaties in het hiernamaals. ■

Uit ‘Opstanding’, Liahona, juli 2000, 16–19.

Hoe voorkomen we dat we op de kolkende stromingen van de wind en golven van de tegenstander worden meegesleurd?

'Laten we dankbaar zijn voor het prachtige oude schip Zion, want zonder dat schip drijven we stuurloos rond, alleen en machteloos, zonder roeispaan of roer meegevoerd, op de kolkende stromingen van de wind en golven van de tegenstander meegesleurd. Houd u stevig vast, broeders en zusters, en vaar met dit heerlijke schip, De Kerk van Jezus Christus van de Heiligen der Laatste Dagen, mee, want we zullen onze eeuwige bestemming bereiken.'

Ouderling M. Russell Ballard, van het Quorum der Twaalf Apostelen, 'Vertrouw op de Heer,' *Liahona*, november 2015, 27.

Ook in deze uitgave

VOOR JONGVOLWASSENEN

DE **GEEST** VAN HET **INSTITUUT** VOELLEN

Toen ik naar de universiteit ging, merkte ik dat mijn normen sterk afweken van die van mijn leeftijdgenoten. Ik bad om een plek waar ik me niet zo eenzaam zou voelen en ik vond die plek.

VOOR JONGEREN

ACHT FABELS over bekering

Heb je je bekeerd maar voel je je nog steeds schuldig? Heb je het gevoel dat je geen vergeving kunt ontvangen of dat je dat niet waardig bent? Lees dit artikel om meer te weten te komen over waarheden met betrekking tot bekering.

VOOR KINDEREN

Een stap dichterbij **Pasen**

Leer meer over Jezus Christus en Pasen door deze maand iedere week een van deze activiteiten te doen!

